

Dziennik Urzędowy L 335

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

18 grudnia 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2010/783/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 29 listopada 2010 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Związkiem Komorów 1

- Protokół ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Związkiem Komorów 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1212/2010 z dnia 29 listopada 2010 r. w sprawie podziału uprawnień do połowów na mocy Umowy o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Związkiem Komorów 19

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1213/2010 z dnia 16 grudnia 2010 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące połączenia krajowych rejestrów elektronicznych przedsiębiorców transportu drogowego ⁽¹⁾ 21

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1214/2010 z dnia 17 grudnia 2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Carota Novella di Ispica (ChOG)] 30

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG
PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1215/2010 z dnia 17 grudnia 2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Montoro-Adamuz (ChNP)]	32
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1216/2010 z dnia 17 grudnia 2010 r. zatwierdzające inne niż nieznaczące zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Welsh Lamb (ChOG)]	34
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1217/2010 z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii porozumień badawczo-rozwojowych ⁽¹⁾	36
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1218/2010 z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii porozumień specjalizacyjnych ⁽¹⁾	43
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1219/2010 z dnia 17 grudnia 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	48
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1220/2010 z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie cen sprzedaży zbóż w ramach trzecich indywidualnych zaproszeń do składania ofert na mocy procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010.....	50
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1221/2010 z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca grudnia 2010 r. w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz mięsa drobiowego, otwartych rozporządzeniem (WE) nr 533/2007.....	52
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1222/2010 z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca grudnia 2010 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 539/2007 na niektóre produkty w sektorze jaj i albumin jaj	54
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1223/2010 z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca grudnia 2010 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa drobiowego pochodzącego z Izraela, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1384/2007	56
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1224/2010 z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca grudnia 2010 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa drobiowego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1385/2007	58

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 29 listopada 2010 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Związkiem Komorów

(2010/783/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 października 2006 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1563/2006 w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Związkiem Komorów ⁽¹⁾.
- (2) Protokół załączony do tej umowy wygasa w dniu 31 grudnia 2010 r.
- (3) Unia Europejska negocjowała ze Związkiem Komorów (zwanym dalej „Komorami”) nowy protokół przyznający statkom UE uprawnienia do połowów na wodach objętych zwierzchnictwem i jurysdykcją Związku Komorów w zakresie rybołówstwa. Aby statki UE mogły kontynuować działalność połowową, art. 13 nowego protokołu przewiduje jego tymczasowe stosowanie.

(4) W wyniku negocjacji nowy protokół został parafowany w dniu 21 maja 2010 r. i zmieniony poprzez wymianę listów w dniu 16 września 2010 r.

(5) W oczekiwaniu na zakończenie procedur niezbędnych do jego zawarcia, nowy protokół powinien zostać podpisany i tymczasowo stosowany,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej podpisanie Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Związkiem Komorów, z zastrzeżeniem zawarcia tego protokołu.

Tekst protokołu dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania protokołu w imieniu Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem jego zawarcia.

Artykuł 3

W oczekiwaniu na zakończenie procedur niezbędnych do jego zawarcia, protokół jest tymczasowo stosowany zgodnie z jego art. 13.

⁽¹⁾ Dz.U. L 290 z 20.10.2006, s. 6.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2010 r.

W imieniu Rady

K. PEETERS

Przewodniczący

PROTOKÓŁ**ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Związkiem Komorów****Artykuł 1****Okres stosowania i uprawnienia do połowów**

1. Przez okres 3 lat uprawnienia do połowów przyznane statkom Unii Europejskiej na mocy art. 5 umowy o partnerstwie w sektorze rybołówstwa ustala się w następujący sposób:

- sejnery tuńczykowe: 45 statków
- taklowce powierzchniowe: 25 statków.

2. Ustęp 1 stosuje się z zastrzeżeniem postanowień art. 5, 6, 8 i 9 niniejszego protokołu.

Artykuł 2**Rekompensata finansowa – warunki płatności**

1. Ustala się rekompensatę finansową, o której mowa w art. 7 umowy o partnerstwie w sektorze rybołówstwa, na okres, o którym mowa w art. 1, w wysokości 1 845 750 EUR.

2. Rekompensata finansowa obejmuje:

- a) roczną kwotę z tytułu dostępu do w.s.e. Komorów w wysokości 315 250 EUR, stanowiącą równowagę pojemności referencyjnej 4 850 ton rocznie; oraz
- b) specjalną kwotę w wysokości 300 000 EUR rocznie przeznaczoną na wsparcie realizacji sektorowej polityki rybołówstwa Komorów.

3. Ustęp 1 stosuje się z zastrzeżeniem postanowień art. 3, 4, 5 i 6 niniejszego protokołu oraz art. 12 i 13 umowy.

4. Rekompensata finansowa, o której mowa w ust. 1, jest wypłacana przez Unię Europejską co roku w okresie stosowania niniejszego protokołu, w kwocie 615 250 EUR odpowiadającej sumie rocznych kwot, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b).

5. Jeżeli całkowita wielkość połowów statków Unii Europejskiej na wodach Komorów przekracza 4 850 ton rocznie, łączna kwota rocznej rekompensaty finansowej zostanie zwiększona o 65 EUR za każdą dodatkową tonę połowu. Łączna roczna kwota wypłacana przez Unię Europejską nie może być jednak wyższa niż dwukrotność kwoty wskazanej w ust. 2 lit. a) (630 500 EUR). W przypadku gdy wielkość połowów statków Unii Europejskiej przekracza ilość odpowiadającą dwukrotności łącznej rocznej kwoty, kwota należna za nadwyżkę ponad ten limit jest wypłacana w roku następnym.

6. Płatność za pierwszy rok jest dokonywana najpóźniej 30 dni po wejściu w życie protokołu, a w latach następnych – najpóźniej do dnia rocznicy wejścia w życie protokołu.

7. Przeznaczenie rekompensaty finansowej, o której mowa w ust. 2 lit. a), podlega wyłącznej kompetencji władz Komorów.

8. Całość rekompensaty finansowej wskazanej w art. 2 ust. 2 niniejszego protokołu jest przelewana na rachunek odrębny Skarbu Państwa otwarty w Banque Centrale des Comores.

9. Kwota odpowiadająca rekompensacie finansowej, o której mowa w art. 2 lit. b), zostanie przelana z tego rachunku odrębnego na rachunek TR 5006 otwarty w banku centralnym przez ministerstwo odpowiedzialne za rybołówstwo.

Artykuł 3**Propagowanie odpowiedzialnego i zrównoważonego rybołówstwa na wodach Komorów**

1. Strony uzgadniają w ramach wspólnego komitetu przewidzianego w art. 9 umowy o partnerstwie w sektorze rybołówstwa, najpóźniej w terminie trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszego protokołu, wieloletni program sektorowy oraz warunki jego stosowania, w szczególności:

- roczne i wieloletnie wytyczne, zgodnie z którymi jest wykorzystywana rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b),

- cele, które powinny być zrealizowane w skali rocznej i wieloletniej, aby osiągnąć, w dalszej perspektywie, zrównoważone i odpowiedzialne rybołówstwo, z uwzględnieniem priorytetów wyrażonych przez Komory w ramach krajowej polityki rybołówstwa lub też polityki w innych dziedzinach, związanej z ustanowieniem odpowiedzialnego i zrównoważonego rybołówstwa lub mającej na to wpływ,

- kryteria i procedury, jakie należy stosować w celu umożliwienia przeprowadzenia oceny uzyskanych wyników w skali rocznej.

2. Wszelkie zmiany proponowane w wieloletnim programie sektorowym muszą zostać zatwierdzone przez Strony w ramach wspólnego komitetu.

3. Co roku Komory podejmują decyzję o ewentualnym przeznaczeniu dodatkowej kwoty do części rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b), na cele wprowadzenia w życie programu wieloletniego. O przeznaczeniu takiej kwoty należy poinformować Unię Europejską.

4. W przypadku gdy jest to uzasadnione w świetle rocznej oceny wyników realizacji wieloletniego programu sektorowego, Komisja Europejska zastrzega sobie prawo, po przeprowadzeniu konsultacji pomiędzy Stronami w ramach wspólnego komitetu, do zmniejszenia części rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b) protokołu, w celu dostosowania kwoty przeznaczanej na realizację programu stosownie do wyników.

Artykuł 4**Współpraca naukowo-badawcza w dziedzinie odpowiedzialnego rybołówstwa**

1. Obie Strony zobowiązują się do propagowania odpowiedzialnego rybołówstwa na wodach Komorów w oparciu o zasadę niedyskryminowania żadnej z flot prowadzących działalność na tych wodach.

2. W okresie obowiązywania niniejszego protokołu Unia Europejska i Związek Komorów podejmują starania, aby monitorować stan zasobów rybnych na obszarze połowowym Komorów.

3. Obie Strony przestrzegają zaleceń i uchwał Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) i zobowiązują się do propagowania współpracy w zakresie odpowiedzialnego rybołówstwa na poziomie podregionalnym.

4. Zgodnie z art. 4 umowy Strony, na podstawie zaleceń i uchwał przyjętych przez Komisję ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) oraz w świetle najlepszych dostępnych opinii naukowych, przeprowadzają konsultacje w ramach wspólnego komitetu przewidzianego w art. 9 umowy w celu podjęcia, w razie potrzeby po przeprowadzeniu zebrania naukowego oraz za obopólną zgodą, środków mających na celu zrównoważone zarządzanie zasobami rybnymi, mających wpływ na działalność statków Unii Europejskiej.

Artykuł 5

Dostosowanie uprawnień do połowów za obopólną zgodą

Uprawnienia do połowów, o których mowa w art. 1, mogą zostać dostosowane za obopólną zgodą, jeśli zalecenia i uchwały przyjęte przez IOTC potwierdzają, że takie dostosowanie gwarantuje zrównoważone zarządzanie zasobami rybnymi Komorów. W takim przypadku rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), zostaje dostosowana proporcjonalnie i *pro rata temporis*. Łączna kwota rocznej rekompensaty finansowej wypłacana przez Unię Europejską nie może jednak przekroczyć dwukrotności kwoty przewidzianej w art. 2 ust. 2 lit. a).

Artykuł 6

Nowe uprawnienia do połowów

1. W przypadku gdy statki Unii Europejskiej będą zainteresowane podjęciem działalności połowowej, która nie została wskazana w art. 1, Strony konsultują się przed ewentualnym przyznaniem upoważnienia ze strony władz Komorów. Jeżeli zajdzie taka potrzeba, Strony uzgadniają warunki mające zastosowanie do tych nowych uprawnień do połowów i, w razie konieczności, dokonują zmian w niniejszym protokole i w załączniku do niego.

2. Strony zachęcają do zwiadów rybackich. W tym celu, na wniosek jednej z dwóch Stron, Strony konsultują się i określają w każdym indywidualnym przypadku gatunki, warunki i wszelkie inne istotne czynniki.

3. Strony przeprowadzają zwiady rybackie zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem Komorów oraz uzgodnionymi przepisami administracyjnymi i naukowymi, w stosownych przypadkach. Upoważnienia do prowadzenia zwiadu rybackiego są przyznawane maksymalnie na okres sześciu miesięcy.

4. W przypadku gdy Strony uznają, że zwiady rybackie przyniosły pozytywne wyniki, władze Komorów, w ramach posiedzenia wspólnego komitetu, przewidzianego w art. 9 umowy, mogą przyznać flocie Unii Europejskiej uprawnienia do połowów nowych gatunków na okres pozostający do wygaśnięcia niniejszego protokołu. Rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) niniejszego protokołu, zostaje w związku z tym zwiększona.

Artykuł 7

Warunki dotyczące działalności połowowej – Klauzula wyłączności

1. Bez uszczerbku dla art. 6 umowy, statki rybackie pływające pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej mogą dokonywać połowów na wodach Komorów, tylko jeśli posiadają upoważnienie do połowów wydane w ramach niniejszego protokołu i zgodnie ze szczegółowymi zasadami opisanymi w załączniku do niniejszego protokołu.

2. W przypadku kategorii połowów nieobjętych niniejszym protokołem oraz zwiadu rybackiego władze Komorów mogą wydawać upoważnienia do połowów statkom Unii Europejskiej. Za zgodą obu Stron, przyznawanie tych upoważnień podlega jednak przepisom ustawowym i wykonawczym Związku Komorów.

Artykuł 8

Zawieszenie i zmiana płatności rekompensaty finansowej

1. Rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) i b), może zostać zmieniona lub zawieszona po przeprowadzeniu konsultacji w ramach wspólnego komitetu, w przypadku gdy:

- a) nadzwyczajne okoliczności, inne niż zjawiska naturalne, uniemożliwiają prowadzenie działalności połowowej w w.s.e. Komorów;
- b) w wyniku znaczących zmian wytycznych politycznych, które doprowadziły do zawarcia niniejszego protokołu, jedna ze Stron wnosi o przegląd jego postanowień w celu dokonania ich ewentualnej zmiany;
- c) Unia Europejska stwierdza na Komorach naruszenie zasadniczych i podstawowych elementów praw człowieka, o których mowa w art. 9 umowy z Kotonu.

2. Unia Europejska zastrzega sobie prawo do częściowego lub całkowitego zawieszenia płatności specjalnej rekompensaty finansowej przewidzianej w art. 2 ust. 2 lit. b) niniejszego protokołu:

- a) w przypadku gdy wspólny komitet stwierdzi w wyniku przeprowadzonej oceny, że osiągnięte wyniki nie są zgodne z planem;
- b) w przypadku gdy ta rekompensata finansowa nie jest wypłacana.

3. Płatność rekompensaty finansowej jest wznawiana po przeprowadzeniu konsultacji i osiągnięciu porozumienia przez obie Strony z chwilą przywrócenia sytuacji sprzed wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, lub gdy jest to uzasadnione w świetle osiągniętych wyników finansowych, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 9

Zawieszenie wykonywania protokołu

1. Wykonywanie niniejszego protokołu może zostać zawieszona na wniosek jednej ze Stron, po przeprowadzeniu konsultacji w ramach wspólnego komitetu, w przypadku gdy:

- a) nadzwyczajne okoliczności, inne niż zjawiska naturalne, uniemożliwiają prowadzenie działalności połowowej w w.s.e. Komorów;

- b) w wyniku znaczących zmian wytycznych politycznych, które doprowadziły do zawarcia niniejszego protokołu, jedna ze Stron wnosi o przegląd jego postanowień w celu dokonania ich ewentualnej zmiany;
- c) Unia Europejska stwierdza na Komorach naruszenie zasadniczych i podstawowych elementów praw człowieka, o których mowa w art. 9 umowy z Kotonu;
- d) Unia Europejska nie dokonała płatności rekompensaty finansowej przewidzianej w art. 2 ust. 2 lit. a) z powodów innych niż przewidziane w art. 8 niniejszego protokołu;
- e) pomiędzy Stronami zaistniał spór dotyczący interpretacji niniejszego protokołu;
- f) jedna ze Stron nie przestrzega postanowień niniejszego protokołu.

2. Wykonywanie protokołu może zostać zawieszona z inicjatywy jednej ze Stron, gdy spór pomiędzy Stronami uznaje się za poważny, a konsultacje przeprowadzone w ramach wspólnego komitetu nie doprowadziły do polubownego zakończenia sporu.

3. Zainteresowana Strona, która występuje o zawieszenie stosowania protokołu, powiadamia o swoim zamiarze na piśmie na co najmniej trzy miesiące przed planowanym wejściem w życie zawieszenia.

4. W przypadku zawieszenia Strony nadal prowadzą konsultacje w celu polubownego rozstrzygnięcia dzielącego je sporu. Z chwilą rozstrzygnięcia sporu stosowanie protokołu jest wznowiane, a kwota rekompensaty finansowej jest zmniejszana proporcjonalnie i *pro rata temporis*, w zależności od okresu, w którym stosowanie protokołu zostało zawieszona.

Artykuł 10

Przepisy prawa krajowego mające zastosowanie

1. Działania statków rybackich Unii Europejskiej prowadzących działalność na wodach Komorów podlegają ustawodaw-

stwu mającemu zastosowanie na Komorach, chyba że umowa o partnerstwie w sektorze rybołówstwa, niniejszy protokół oraz załącznik i dodatki do niego stanowią inaczej.

2. Władze Komorów informują Komisję Europejską o każdej zmianie lub każdym nowym ustawodawstwie, która lub które dotyczy sektora rybołówstwa.

Artykuł 11

Okres obowiązywania

Niniejszy protokół i załącznik do niego obowiązują przez okres 3 lat od daty rozpoczęcia tymczasowego stosowania zgodnie z art. 13, o ile umowa nie zostanie wypowiedziana zgodnie z art. 12.

Artykuł 12

Wypowiedzenie

1. W przypadku wypowiedzenia niniejszego protokołu Strona wypowiadająca powiadamia drugą Stronę o swoim zamiarze wypowiedzenia protokołu na piśmie, co najmniej sześć miesięcy przed datą, z którą wypowiedzenie to staje się skuteczne.

2. Wysłanie powiadomienia, o którym mowa w poprzednim ustępie, powoduje rozpoczęcie konsultacji przez Strony.

Artykuł 13

Tymczasowe stosowanie

Niniejszy protokół oraz załącznik do niego stosuje się tymczasowo od dnia ich podpisania.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejszy protokół i załącznik do niego wchodzi w życie z dniem, w którym Strony powiadomią się wzajemnie o zakończeniu wymaganych w tym celu procedur.

ZAŁĄCZNIK

Warunki dokonywania połowów na wodach Komorów przez statki Unii Europejskiej

ROZDZIAŁ I

FORMALNOŚCI MAJĄCE ZASTOSOWANIE PRZY SKŁADANIU WNIOSKÓW I WYDAWANIU UPOWAŻNIEŃ DO POŁOWÓW

SEKCJA 1

Wydawanie upoważnień do połowów

1. Upoważnienie do połowów obejmujące wody Komorów mogą otrzymać jedynie kwalifikujące się statki Unii Europejskiej.
2. Aby statek kwalifikował się do otrzymania upoważnienia, w odniesieniu do armatora, kapitana ani samego statku nie może istnieć zakaz prowadzenia działalności połowowej na Komorach. Ich sytuacja w stosunku do administracji Komorów musi być zgodna z przepisami, w tym znaczeniu, że muszą wywiązać się ze wszystkich wcześniejszych obowiązków wynikających z prowadzenia przez siebie działalności połowowej na Komorach w ramach umów połowowych zawartych z Unią Europejską. Ponadto powinni oni przestrzegać przepisów rozporządzenia nr 1006/2008 dotyczących upoważnień do połowów.
3. Każdy statek Unii Europejskiej zwracający się z wnioskiem o upoważnienie do połowów musi być reprezentowany przez agenta zamieszkałego na Komorach. Nazwisko i adres tego przedstawiciela wpisuje się we wniosku o wydanie upoważnienia do połowów.
4. Właściwe organy Unii Europejskiej przedkładają właściwym organom Komorów wniosek dotyczący każdego statku, który chce uczestniczyć w połowach na mocy umowy, co najmniej na 20 dni przed dniem rozpoczęcia okresu ważności wskazanego we wniosku.
5. Wnioski przedkładane są właściwym organom Komorów przy użyciu formularza, którego wzór znajduje się w dodatku 1.
6. Do każdego wniosku o upoważnienie do połowów dołączone są następujące dokumenty:
 - dowód uiszczenia opłaty za okres jego ważności,
 - wszelkie inne dokumenty lub zaświadczenia wymagane zgodnie z przepisami szczególnymi mającymi zastosowanie do danego typu statku, określonymi w niniejszym protokole.
7. Opłata dokonywana jest na konto wskazane przez organy Komorów.
8. Obejmuje ona wszystkie podatki krajowe i lokalne, z wyjątkiem podatków portowych i kosztów świadczonych usług.
9. Upoważnienia do połowów dla wszystkich statków są wydawane armatorom lub ich przedstawicielom, za pośrednictwem Delegatury Unii Europejskiej na Mauritiusie, przez właściwe organy Komorów w terminie 15 dni od otrzymania wszystkich dokumentów, o których mowa powyżej w pkt 6.
10. Jeżeli w chwili podpisania upoważnienia do połowów biura Delegatury Unii Europejskiej są zamknięte, upoważnienie jest przekazywane bezpośrednio agentowi statku, z kopią dla Delegatury.
11. Upoważnienie do połowów jest wydawane dla danego statku i nie podlega przeniesieniu.
12. Na wniosek Unii Europejskiej i w przypadku udowodnionego działania siły wyższej upoważnienie danego statku do połowów może jednak zostać zastąpione nowym upoważnieniem, wystawionym na inny statek o cechach zbliżonych do statku, który należy zastąpić, bez konieczności wnoszenia nowej opłaty.
13. Armator statku, którego upoważnienie do połowów ma być zastąpione, lub jego przedstawiciel przekazuje unieważnione upoważnienie do połowów właściwym organom Komorów za pośrednictwem Delegatury Unii Europejskiej.
14. Datą wejścia w życie nowego upoważnienia do połowów jest data przekazania przez armatora właściwym organom Komorów unieważnionego upoważnienia. Delegatura Unii Europejskiej na Mauritiusie jest informowana o przeniesieniu upoważnienia do połowów.
15. Upoważnienie do połowów musi stale znajdować się na pokładzie, bez uszczerbku dla rozdziału VI pkt 1 niniejszego załącznika.

SEKCJA 2

Warunki otrzymywania upoważnień do połowów – Opłaty i zaliczki

1. Okres ważności upoważnienia do połowów wynosi jeden rok. Upoważnienia do połowów są odnawialne.
2. Wysokość opłaty jest ustalona na kwotę 35 EUR od jednej tony złowionej na wodach Komorów.

3. Upoważnienia do połowów wydawane są po wpłaceniu na rzecz właściwych organów krajowych następujących kwot ryczałtowych:
 - 3 700 EUR rocznie od sejnera tuńczykowego – równowartość opłat należnych za 106 ton tuńczyka złowionych w ciągu roku,
 - 2 200 EUR rocznie od takłowca powierzchniowego – równowartość opłat należnych za 63 tony tuńczyka złowionych w ciągu roku.
4. Końcowe rozliczenie opłat z tytułu rejsu połowowego zostaje zamknięte przez Komisję Europejską najpóźniej w dniu 31 lipca roku następnego, na podstawie raportów połowowych sporządzonych przez każdego armatora statku i potwierdzonych przez naukowe instytuty odpowiedzialne za sprawdzanie danych połowów w państwach członkowskich, takie jak IRD (Institut de Recherche pour le Développement), IEO (Instituto Español de Oceanografía) oraz IPIMAR (Instituto de Investigação das Pescas e do Mar).
5. Rozliczenie to jest jednocześnie przedstawiane właściwym organom Komorów oraz armatorom.
6. Wszelkie ewentualne dodatkowe opłaty są uiszczane przez armatorów statków na rzecz właściwych organów Komorów nie później niż dnia 30 sierpnia roku następnego, na rachunek, o którym mowa w sekcji 1 ust. 7 niniejszego rozdziału.
7. Jeżeli jednak końcowe rozliczenie jest niższe od kwoty zaliczki, o której mowa w pkt 3 niniejszej sekcji, różnica nie jest zwracana armatorowi.

SEKCJA 3

Statki pomocnicze

1. Statki pomocnicze muszą uzyskać upoważnienie zgodnie z przepisami przewidzianymi w ustawodawstwie Komorów i na warunkach w nim przewidzianych.
2. Nie wolno wymagać żadnych opłat z tytułu upoważnień wydawanych statkom pomocniczym. Statki pomocnicze muszą pływać pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub wchodzić w skład spółki europejskiej.
3. Właściwe organy Komorów regularnie przekazują Komisji wykaz tych upoważnień za pośrednictwem Delegatury UE na Mauritiusie.

ROZDZIAŁ II

OBSZARY POŁOWOWE

W celu ochrony tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego na wodach Komorów, statki Unii Europejskiej nie są upoważnione do prowadzenia połowów w obrębie 10 mil morskich wokół każdej wyspy ani w promieniu trzech mil morskich wokół urządzeń powodujących koncentrację ryb, instalowanych przez Ministerstwo Rybołówstwa Komorów, których lokalizacja została przekazana przedstawicielowi Unii Europejskiej na Mauritiusie.

Postanowienia te mogą zostać zmienione przez wspólny komitet, o którym mowa w art. 9 umowy.

ROZDZIAŁ III

MONITOROWANIE I NADZÓR

SEKCJA 1

System rejestrowania połowów

1. Wszystkie statki, które są upoważnione do prowadzenia połowów na wodach Komorów na podstawie umowy, mają obowiązek przekazywać Ministerstwu Rybołówstwa Komorów informacje o swoich połowach w następujący sposób:
 - 1.1. Statki europejskie upoważnione do połowów na wodach Komorów muszą prowadzić codziennie dziennik połowowy IOTC dla połowów tuńczyka (dodatki 2 i 3) w odniesieniu do każdego rejsu na wodach Komorów. Dziennik połowowy musi zostać wypełniony nawet w przypadku braku połowów.
 - 1.2. Kopia dziennika połowowego IOTC dla połowów tuńczyka musi również zostać przesłana instytutom naukowym wskazanym w rozdziale I sekcja 2 pkt 4.
2. W odniesieniu do okresów, podczas których statek nie znajdował się na wodach Komorów, w dzienniku połowowym musi zostać zamieszczona wzmianka „Poza w.s.e. Komorów”.
3. Formularze są wypełniane czytelnie i podpisywane przez kapitana statku.
4. W przypadku nieprzebrzegania postanowień niniejszego rozdziału, rząd Komorów zastrzega sobie prawo do zawieszenia upoważnienia do połowów statku naruszającego te postanowienia do czasu dopełnienia formalności i nałożenia na armatora statku kary przewidzianej na mocy przepisów obowiązujących na Komorach. O fakcie tym informowana jest Komisja Europejska.
5. Raporty obejmują połowy dokonane przez dany statek podczas każdego rejsu połowowego. Są one przekazywane do Ministerstwa Rybołówstwa Komorów drogą elektroniczną, z kopią do Komisji Europejskiej, na zakończenie każdego rejsu połowowego i, w każdym przypadku, przed opuszczeniem wód Komorów przez statek. Obaj odbiorcy wysyłają niezwłocznie, drogą elektroniczną, potwierdzenia odbioru tych raportów na statek, z kopią do drugiego odbiorcy.

6. Oryginały raportów przekazanych drogą elektroniczną w czasie trwania rocznego okresu ważności upoważnienia do połowów w rozumieniu rozdziału 1 sekcji 2 pkt 1 niniejszego załącznika są przekazywane do Ministerstwa Rybołówstwa Komorów na nośniku fizycznym w ciągu 45 dni od daty zakończenia ostatniego rejsu połowowego wykonanego we wspomnianym okresie. W tym samym terminie Komisji Europejskiej przesyłane są kopie raportów na nośniku fizycznym.
7. Obie Strony są zobowiązane dołożyć wszelkich starań w celu ustanowienia systemu sprawozdawczości dotyczącej połowów opartego wyłącznie na elektronicznej wymianie wszystkich danych: obie Strony powinny w związku z tym przewidzieć szybkie zastąpienie papierowych wersji raportów połowowych wersjami w formacie elektronicznym.
8. Jeżeli po wprowadzeniu elektronicznego systemu sprawozdawczości dotyczącej połowów dojdzie do jego awarii technicznej, do czasu przywrócenia działania tego systemu raporty połowowe składa się zgodnie z pkt 5 i 6 powyżej.

SEKCJA 2

Sprawozdawczość dotycząca połowów: wpłynięcie na wody Komorów i ich opuszczenie

1. Na potrzeby niniejszego załącznika czas trwania rejsu połowowego statku Unii Europejskiej określa się w następujący sposób:
 - okres między wpłynięciem na wody Komorów a ich opuszczeniem,
 - lub okres między wpłynięciem na wody Komorów a przeładunkiem.
 - lub okres między wpłynięciem na wody Komorów a wyładunkiem na Komorach.
2. Statki europejskie powiadamiają organy Komorów odpowiedzialne za kontrolę połowów o swoim zamiarze wpłynięcia na wody Komorów lub ich opuszczenia z co najmniej trzygodzinnym wyprzedzeniem.
3. Powiadamiając o wpłynięciu na wody lub ich opuszczeniu, każdy statek powiadamia również o swojej pozycji oraz o wielkości połowów i złowionych gatunkach znajdujących się na statku. Informacje te należy przekazywać głównie drogą elektroniczną, zgodnie ze wzorem znajdującym się w dodatku 4, a w razie braku poczty elektronicznej – faksem, przesyłając potwierdzenie odbioru na statek. W przypadku awarii informacje te są przekazywane drogą radiową.
4. Statek, wobec którego stwierdzono, że prowadzi połowy bez uprzedniego powiadomienia właściwych organów Komorów, zostaje uznany za statek nieposiadający upoważnienia do połowów.
5. W chwili wydania upoważnienia do połowów przekazywane są również: adres mailowy, numer faksu i telefonu oraz współrzędne radiowe.

SEKCJA 3

Przeładunki i wyładunki

1. Każdy statek europejski zamierzający dokonać przeładunku lub wyładunku zasobów złowionych na wodach Komorów zobowiązany jest do przeprowadzenia tej czynności w portach Komorów.
 - 1.1. Armatorzy tych statków powinni przekazać właściwym organom Komorów, z co najmniej dwudziestoczerogodzinnym wyprzedzeniem, następujące informacje:
 - nazwy statków rybackich, których dotyczy przeładunek lub wyładunek,
 - nazwa przewoźnika ładunku,
 - tonaż do przeładunku lub wyładunku, w rozbiciu na złowione gatunki,
 - data przeładunku lub wyładunku,
 - odbiorca wyładowanych połowów.
2. Przeładunek i wyładunek są uznawane za opuszczenie wód Komorów. Statki zobowiązane są zatem do przekazania właściwym organom Komorów zestawień połowów oraz do powiadomienia ich o swoich zamiarach albo kontynuowania połowów, albo opuszczenia wód Komorów.
3. Wszelkie czynności związane z przeładunkiem lub wyładunkiem połowów, o których nie ma wzmianki w punktach powyżej, są zabronione na wodach Komorów. Za naruszenie tego postanowienia grożą sankcje przewidziane w przepisach obowiązujących na Komorach.

SEKCJA 4

Kontrola satelitarna

Statki europejskie muszą zostać poddane nadzorowi między innymi za pomocą systemu kontroli satelitarnej, w sposób niedyskryminujący, zgodnie z następującymi postanowieniami.

1. Na potrzeby monitorowania satelitarnego informacje o współrzędnych geograficznych granic obszaru połowowego Komorów zostały przekazane przedstawicielom lub agentom armatorów oraz ośrodkom kontroli w państwach bandery.
2. Strony wymieniają informacje o adresach https i specyfikacjach na potrzeby komunikacji elektronicznej pomiędzy ich ośrodkami kontroli zgodnie z warunkami ustalonymi w pkt 4 i 6. Informacje te obejmą, w miarę możliwości, nazwiska, numery telefonów, telexów i faksów oraz adresy poczty elektronicznej, które mogą być używane do połączeń ogólnych między ośrodkami kontroli.
3. Pozycja statków ustalana jest z marginesem błędu nie większym niż 500 metrów i przedziałem ufności 99 %.

4. Po wpłynięciu na obszar połowowy Komorów statku dokonującego połowów w ramach umowy między UE a Komorami i podlegającego monitorowaniu satelitarnemu na mocy przepisów Unii Europejskiej, ośrodek kontroli państwa bandery niezwłocznie rozpoczyna przesyłanie meldunków pozycyjnych statku do ośrodka monitorowania rybołówstwa Komorów, w odstępach nie dłuższych niż dwie godziny. Komunikaty te są uważane za meldunki pozycyjne.
 - 4.1. Częstotliwość przesyłania meldunków może zostać skrócona maksymalnie do 30 minut, jeśli dostępne są istotne dowody wskazujące na to, że statek dopuszcza się naruszenia przepisów.
 - 4.2. Ośrodek monitorowania rybołówstwa powinien przedłożyć te dowody ośrodkowi kontroli rybołówstwa państwa bandery, a także Komisji Europejskiej. Należy do nich dołączyć wnioski o zmianę częstotliwości przesyłania meldunków. Niezwłocznie po otrzymaniu wniosku ośrodek kontroli państwa bandery przesyła dane ośrodkowi monitorowania rybołówstwa Komorów w czasie rzeczywistym.
 - 4.3. Ośrodek monitorowania rybołówstwa Komorów natychmiast powiadamia ośrodek kontroli państwa bandery i Komisję Europejską o zakończeniu procedury monitorowania.
 - 4.4. Centrum kontroli państwa bandery i Komisja Europejska są informowane o działaniach następczych w ramach procedury monitorowania na podstawie powyższego specjalnego wniosku.
5. Komunikaty, o których mowa w pkt 4, są przekazywane drogą elektroniczną w formacie https, bez dodatkowych protokołów. Przesyłanie komunikatów następuje w czasie rzeczywistym, w formacie określonym w tabeli w dodatku 4.
 - 5.1. Zabrania się statkom wyłączania swoich satelitarnych urządzeń lokacyjnych podczas prowadzenia działalności połowowej na wodach Komorów.
6. W przypadku awarii technicznej lub usterki sprzętu monitorowania satelitarnego zainstalowanego na pokładzie statku rybackiego, kapitan statku przesyła informacje wymienione w pkt 4 do ośrodka kontroli państwa bandery w właściwym czasie. W takich okolicznościach niezbędne jest przesyłanie meldunku pozycyjnego co cztery godziny w czasie przebywania statku na wodach Komorów.
 - 6.1. Zbiorczy meldunek pozycyjny zawiera pozycje rejestrowane co godzinę przez kapitana tego statku w ciągu tych 4 godzin.
 - 6.2. Ośrodek kontroli państwa bandery lub sam statek niezwłocznie przesyła te komunikaty ośrodkowi monitorowania rybołówstwa Komorów.
 - 6.3. W razie potrzeby lub wątpliwości, właściwy organ Komorów może zwrócić do ośrodka kontroli państwa bandery o dodatkowe informacje dotyczące określonego statku.
7. Niesprawny sprzęt jest naprawiany lub wymieniany niezwłocznie po zakończeniu rejsu połowowego przez statek, najpóźniej w ciągu jednego miesiąca. Po przekroczeniu tego terminu statek nie może podjąć połowów, dopóki sprzęt nie zostanie naprawiony lub wymieniony.
8. Podzespoły sprzętu komputerowego oraz oprogramowania systemu satelitarnego monitorowania statków są odporne na manipulowanie, tj. uniemożliwiają wprowadzanie lub wskazywanie nieprawidłowych pozycji i manipulacje. System jest w pełni zautomatyzowany i działa nieprzerwanie, niezależnie od warunków otoczenia. Zabrania się niszczenia, uszkodzania, unieruchamiania satelitarnego urządzenia lokacyjnego lub ingerowania w nie.
 - 8.1. Kapitan statku w szczególności zapewnia, aby:
 - dane w żaden sposób nie były zmieniane,
 - antena lub anteny podłączone do satelitarnych urządzeń lokacyjnych nie były w żaden sposób zasłaniane,
 - nie wystąpiły przerwy w zasilaniu satelitarnych urządzeń lokacyjnych,
 - urządzenie lokacyjne statku nie zostało usunięte ze statku, lub miejsca, w którym po raz pierwszy zostało zainstalowane,
 - o każdej zmianie satelitarnego urządzenia lokacyjnego statku niezwłocznie powiadamiany był właściwy organ Komorów.
 - 8.2. Każde naruszenie powyższych obowiązków może skutkować odpowiedzialnością kapitana w świetle ustawodawstwa Komorów, o ile statek prowadzi działalność na wodach Komorów.
9. Ośrodki kontroli państw bandery monitorują ruch swoich statków na wodach Komorów. Jeżeli monitorowanie statków nie odbywa się zgodnie z niniejszymi warunkami, niezwłocznie informowany jest ośrodek monitorowania rybołówstwa oraz zastosowanie ma procedura przewidziana w pkt 6.
10. Ośrodki kontroli państw bandery i ośrodek monitorowania rybołówstwa Komorów muszą współpracować ze sobą w celu zapewnienia wprowadzenia w życie niniejszych postanowień. Jeżeli ośrodek monitorowania rybołówstwa ustali, że państwo bandery nie przekazuje informacji zgodnie z pkt 4, druga Strona zostaje o tym fakcie natychmiast poinformowana. Po otrzymaniu powiadomienia odpowiedni ośrodek kontroli państwa bandery odpowiada w ciągu 24 godzin, informując ośrodek monitorowania rybołówstwa o powodach nieprzesłania informacji i wskazując rozsądny termin zastosowania się do niniejszych postanowień. W przypadku niezastosowania się do postanowień we wspomnianym terminie, Strony rozstrzygają takie problemy drogą pisemną lub zgodnie z postanowieniami pkt 14 poniżej.

11. Dane pochodzące z monitorowania, przesyłane drugiej Stronie zgodnie z niniejszymi postanowieniami, służą wyłącznie celom kontrolowania i monitorowania przez władze Komorów floty Unii Europejskiej dokonującej połowów w ramach umowy w sektorze rybołówstwa między UE a Komorami. Dane te nie mogą być w żadnym przypadku udostępniane osobom trzecim.
12. Strony postanawiają wymienić na żądanie informacje o satelitarnym sprzęcie lokacyjnym, w celu upewnienia się, że sprzęt ten spełnia w pełni wymogi drugiej Strony do celów niniejszych postanowień.
13. Strony postanawiają spotkać się w celu dokonania przeglądu niniejszych postanowień w stosownych przypadkach, zwłaszcza w związku z nieprawidłowym funkcjonowaniem lub nieprawidłowościami dotyczącymi statków. O wszelkich takich przypadkach właściwe organy Komorów powiadamiają państwo bandery co najmniej 15 dni przed spotkaniem w celu dokonania przeglądu.
14. Wszelkie spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszych postanowień są wyjaśniane w drodze konsultacji pomiędzy Stronami w ramach wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 9 umowy między Unią Europejską a Związkiem Komorów.

ROZDZIAŁ IV

ZAOKRĘTOWANIE MARYNARZY

1. W czasie jednego rejsu połowowego na wodach Komorów każdy statek Unii Europejskiej zaokrętowuje, na swój koszt, co najmniej jednego wykwalifikowanego marynarza z Komorów.
2. Armatorzy starają się zaokrętować dodatkowych marynarzy z państw AKP.
3. Armatorzy mają prawo swobodnego wyboru marynarzy, których zaokrętują na swoich statkach, spośród osób znajdujących się na liście przedłożonej przez właściwe organy Komorów.
4. Armator lub jego przedstawiciel przekazuje właściwemu organowi Komorów nazwiska zaokrętowanych miejscowych marynarzy oraz podaje ich stanowisko w załodze.
5. Do marynarzy zaokrętowanych na statkach UE stosuje się z mocy prawa Deklaracja Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotycząca podstawowych zasad i praw w pracy. Dotyczy to w szczególności swobody zrzeszania się i rzeczywistego uznawania prawa do negocjacji zbiorowych pracowników oraz zniesienia dyskryminacji w odniesieniu do zatrudnienia i zawodu.
6. Umowy o pracę marynarzy, których jedna kopia wręczana jest podpisującym je stronom, sporządzane są między przedstawicielem(-ami) armatorów a marynarzami lub ich związkami zawodowymi albo ich przedstawicielami, po konsultacjach z właściwym organem Komorów. Umowy o pracę zapewniają marynarzom korzystanie z systemu zabezpieczeń społecznych, który ma do nich zastosowanie, w tym ubezpieczenie na wypadek śmierci, ubezpieczenie zdrowotne i od nieszczęśliwych wypadków.
7. Wynagrodzenie marynarzy z państw AKP pokrywają armatorzy. Wynagrodzenia są ustalane za obopólną zgodą między armatorami lub ich przedstawicielami a marynarzami lub związkami zawodowymi albo ich przedstawicielami. Jednakże warunki wynagrodzenia marynarzy z państw AKP nie mogą być gorsze od warunków wynagrodzenia stosowanych dla załóg w ich własnych krajach, a w żadnym razie nie mogą być gorsze od norm przewidzianych przez MOP.
8. Każdy marynarz zatrudniony przez statek Unii Europejskiej stawia się u kapitana określonego statku w przeddzień zaokrętowania. Jeżeli marynarz nie stawia się w terminie i o godzinie przewidzianej na zaokrętowanie, armator zostaje automatycznie zwolniony z obowiązku zaokrętowania tego marynarza.
9. W przypadku niezaokrętowania marynarzy miejscowych z powodów innych niż określone w poprzednim punkcie, armatorzy odpowiednich statków są zobowiązani zapłacić ryczałtową kwotę w wysokości 20 EUR za każdy dzień rejsu połowowego na wodach Komorów i za każdy statek. Zapłata tej kwoty następuje najpóźniej w terminie wskazanym w rozdziale I sekcja 2 pkt 6 niniejszego załącznika.
10. Kwota ta wykorzystywana jest na szkolenie miejscowych marynarzy/rybaków i jest wpłacana na konto wskazane przez władze Komorów.

ROZDZIAŁ V

OBSERWATORZY

1. Statki, które w ramach umowy posiadają upoważnienie do prowadzenia połowów na wodach Komorów, zaokrętowują obserwatorów wyznaczonych przez organy Komorów odpowiedzialne za rybołówstwo zgodnie z zasadami przedstawionymi poniżej.
 - 1.1. Na wniosek Ministerstwa Rybołówstwa Komorów sejnery tuńczykowe przyjmują na pokład jednego obserwatora wyznaczonego przez to ministerstwo, którego zadaniem jest sprawdzanie połowów przeprowadzanych na wodach Komorów.
 - 1.2. Właściwe organy Komorów sporządzają wykaz statków, które zostały wyznaczone do zabrania na pokład obserwatora, a także wykaz obserwatorów wyznaczonych do zabrania na pokład. Wykazy te są stale uaktualniane. Wykazy te przekazywane są Komisji Europejskiej z chwilą sporządzenia, a następnie co trzy miesiące z chwilą ich ewentualnego uaktualnienia.

- 1.3. Właściwy organ Komorów przekazuje właściwym armatorom lub ich przedstawicielom nazwisko obserwatora, który został wyznaczony do zabrania na pokład danego statku w chwili wydania upoważnienia lub najpóźniej 15 dni przed przewidywaną datą wejścia obserwatora na pokład.
2. Czas pozostawiania obserwatora na pokładzie to jeden rejs połowowy. Na wyraźny wniosek właściwych organów Komorów pobyt obserwatora może zostać rozłożony na kilka rejsów połowowych, w zależności od średniego czasu trwania rejsów połowowych przewidywanych dla danego statku. Wniosek ten składany jest przez właściwe władze Komorów podczas przekazywania nazwiska obserwatora wyznaczonego do zaokrętowania na dany statek.
3. Warunki zaokrętowania obserwatora ustalane są za obopólną zgodą przez armatora lub jego przedstawiciela i przez władze Komorów.
4. Zaokrętowanie obserwatora odbywa się w porcie wybranym przez armatora na początku pierwszego rejsu połowowego na wodach Komorów, zgodnie z informacją podaną na wykazie wyznaczonych statków.
5. W terminie dwóch tygodni i z dziesięciodniowym wyprzedzeniem zainteresowani armatorzy przekazują informacje dotyczące dat i portów Komorów, przewidzianych do zaokrętowania obserwatorów.
6. W przypadku gdy obserwator zaokrętowuje się za granicą, koszty podróży obserwatora pokrywa armator. Jeżeli statek z obserwatorem z Komorów opuszcza wody Komorów, podejmowane są wszelkie środki mające na celu jak najszybszy powrót obserwatora, na koszt armatora.
7. W przypadku nieobecności obserwatora w uzgodnionym miejscu i czasie oraz w ciągu następnych dwunastu godzin, armator zostaje automatycznie zwolniony z obowiązku zaokrętowania tego obserwatora.
8. Obserwator jest traktowany na pokładzie tak jak oficer. Wykonuje on następujące zadania:
 - 8.1. obserwuje działalność połowową prowadzoną przez statki;
 - 8.2. sprawdza pozycje statków biorących udział w połowach;
 - 8.3. sporządza wykaz używanych narzędzi połowowych;
 - 8.4. sprawdza dane dotyczące połowów na wodach Komorów zamieszczone w dzienniku połowowym;
 - 8.5. sprawdza procentowy udział przyłówów i dokonuje oszacowania ilości odrzutów gatunków ryb, skorupiaków i głowonogów nadających się do sprzedaży;
 - 8.6. przekazuje drogą radiową dane połowowe, w tym ilości połowów i przyłówów znajdujących się na statku.
9. Kapitan podejmuje wszelkie możliwe działania w celu zapewnienia obserwatorowi bezpieczeństwa fizycznego i komfortu psychicznego przy wykonywaniu jego obowiązków.
10. Obserwatorowi udostępnia się wszelkie udogodnienia niezbędne do wypełniania jego obowiązków. Kapitan zapewnia mu dostęp do środków komunikacji niezbędnych do wypełniania jego zadań, do dokumentów związanych bezpośrednio z prowadzeniem działalności połowowej przez statek, a w szczególności do dziennika połowowego i do dziennika nawigacyjnego, a także do części statku niezbędnych do ułatwienia mu wykonywania jego zadań.
11. Podczas pobytu na pokładzie obserwator:
 - 11.1. podejmuje wszelkie odpowiednie działania, aby warunki jego zaokrętowania i obecność na statku nie zakłócały ani nie utrudniały prowadzenia połowów;
 - 11.2. szanuje materiały i sprzęt znajdujące się na statku oraz zachowuje poufność wszelkich dokumentów należących do danego statku.
12. Po zakończeniu okresu obserwacji, a przed opuszczeniem statku, obserwator sporządza sprawozdanie z działalności, które przekazywane jest właściwym organom Komorów, z kopią dla Komisji Europejskiej. Podpisuje je w obecności kapitana, który może dodać lub zlecić dodanie do sprawozdania wszelkich uwag, jakie uzna za stosowne, następnie je podpisując. Kopia sprawozdania przekazywana jest kapitanowi statku w chwili opuszczenia statku przez obserwatora naukowego.
13. Armator zapewnia na swój koszt zakwaterowanie i wyżywienie obserwatorów na warunkach przyznawanych oficerom, z uwzględnieniem możliwości statku.
14. Właściwe organy Komorów pokrywają koszty wynagrodzenia i zabezpieczenia społecznego obserwatora.

ROZDZIAŁ VI

KONTROLA

Europejskie statki rybackie przestrzegają środków i zaleceń przyjętych przez Komisję ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) w odniesieniu do narzędzi połowowych, ich specyfikacji technicznych oraz wszelkich innych środków technicznych stosowanych do prowadzenia przez nie działalności połowowej.

1. Wykaz statków

- 1.1. Unia Europejska prowadzi aktualny wykaz statków, które uzyskały upoważnienie do połowów zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu. Wykaz ten przekazywany jest władzom Komorów odpowiedzialnym za kontrolę połowów, z chwilą jego sporządzenia, a następnie przy każdej aktualizacji.
- 1.2. Statki Unii Europejskiej mogą zostać wpisane do wykazu, o którym mowa w poprzednim punkcie, z chwilą otrzymania informacji o wpłacie zaliczki przewidzianej w rozdziale I sekcji 2 pkt 3 niniejszego załącznika. W takim przypadku jeden odpis tego wykazu, potwierdzony za zgodność z oryginałem, może zostać przekazany armatorowi i być przechowywany na statku zamiast upoważnienia do połowów, aż do chwili jego wydania.

2. Procedury kontrolne

- 2.1. Kapitanowie statków Unii Europejskiej prowadzących działalność połowową na wodach Komorów umożliwiają i ułatwiają wejście na statek i przeprowadzenie zadań każdemu urzędnikowi Komorów odpowiedzialnemu za inspekcję i kontrolę działalności połowowej.
- 2.2. Urzędnicy nie przebywają na pokładzie statku dłużej niż wymagają tego czynności służbowe.
- 2.3. Po zakończeniu inspekcji i kontroli kapitan statku otrzymuje kopię sprawozdania z kontroli.
- 2.4. W celu ułatwienia przeprowadzenia bezpiecznych procedur monitorowania, nie naruszając ustawodawstwa Komorów, zatrzymanie powinno zostać przeprowadzone w taki sposób, aby umożliwić zidentyfikowanie platformy kontrolnej oraz tego, czy inspektorzy są upoważnionymi urzędnikami Komorów.
- 2.5. Kapitanowie statków Unii Europejskiej uczestniczący w czynnościach wyładunku lub przeładunku w porcie Komorów, umożliwiają i ułatwiają kontrolowanie tych czynności przez inspektorów Komorów.

ROZDZIAŁ VII

ZATRZYMANIE

1. Zatrzymanie

- 1.1. Właściwe organy Komorów informują Komisję Europejską oraz państwo bandery maksymalnie w terminie 24 godzin roboczych o każdym zatrzymaniu oraz zastosowaniu sankcji wobec statku Unii Europejskiej, które mają miejsce na wodach Komorów.
- 1.2. Komisja Europejska otrzymuje równocześnie krótkie sprawozdanie na temat okoliczności i przyczyn, które doprowadziły do zatrzymania.

2. Protokół z zatrzymania statku

- 2.1. Po sporządzeniu przez właściwe organy Komorów opisu stanu faktycznego w protokole kapitan statku musi podpisać ten dokument.
- 2.2. Podpis ten nie przesądza o prawach i środkach obrony, jakie przysługują kapitanowi w celu obrony przed zarzutem naruszenia.
- 2.3. Kapitan zobowiązany musi doprowadzić swój statek do portu wskazanego przez władze Komorów. W przypadku niewielkiego naruszenia właściwy organ Komorów może zezwolić zatrzymanemu statkowi na kontynuowanie działalności połowowej.

3. Spotkanie pojednawcze w przypadku zatrzymania

- 3.1. Przed rozważeniem ewentualnego podjęcia środków przeciwko kapitanowi lub załodze statku lub jakiegokolwiek innego działania przeciwko ładunkowi lub wyposażeniu statku, poza działaniami mającymi na celu zachowanie dowodów w sprawie podejrzanego naruszenia, w terminie jednego dnia roboczego po otrzymaniu wyżej wymienionych informacji organizowane jest spotkanie pojednawcze między Komisją Europejską a właściwymi organami Komorów, przy ewentualnym udziale przedstawiciela zainteresowanego państwa członkowskiego.
- 3.2. Na spotkaniu Strony wymieniają między sobą wszelkie przydatne dokumenty lub informacje, które mogą pomóc w wyjaśnieniu okoliczności stwierdzonych zdarzeń. Armator lub jego przedstawiciel są informowani o wynikach spotkania oraz krokach, które mogą zostać podjęte w związku z zatrzymaniem.

4. Rozstrzygnięcie zatrzymania

- 4.1. Przed wszczęciem jakiegokolwiek postępowania sądowego podejmowane są próby rozstrzygnięcia kwestii podejrzanego naruszenia na drodze postępowania ugodowego. Postępowanie ugodowe kończy się najpóźniej w terminie trzech dni roboczych po zatrzymaniu.
- 4.2. W przypadku postępowania ugodowego wysokość nałożonej grzywny ustalana jest zgodnie z przepisami obowiązującymi na Komorach. Wysokość tej kwoty należy odnotować, podpisać i wysłać do Komisji Europejskiej oraz do państwa bandery.
- 4.3. W przypadku niemożności rozstrzygnięcia sprawy na drodze postępowania ugodowego i jej kontynuowania przed właściwym organem sądowym, armator składa w banku wyznaczonym przez właściwe organy Komorów gwarancję bankową, ustaloną z uwzględnieniem kosztów zatrzymania, a także grzywien i odszkodowań należnych od osób odpowiedzialnych za popełnienie naruszenia.
- 4.4. Gwarancja bankowa nie podlega zwrotowi przed zakończeniem postępowania sądowego. Gwarancja ta zostaje zwolniona, jeżeli postępowanie nie zakończy się orzeczeniem skazującym. Podobnie w przypadku orzeczenia nakazującego zapłatę grzywny niższej od złożonej gwarancji, pozostałe saldo zostanie odblokowane przez właściwe organy Komorów.
- 4.5. Statek zostaje zwolniony, a jego załoga upoważniana do opuszczenia portu:
 - po wywiązaniu się z obowiązków wynikających z postępowania ugodowego,
 - albo po złożeniu gwarancji bankowej, o której mowa powyżej w pkt 4.3. i jej przyjęciu przez właściwe organy Komorów, w oczekiwaniu na zakończenie postępowania sądowego.

Dodatki

1. Formularz wniosku o wydanie upoważnienia do połowów
 2. Dziennik połowowy sejnerów
 3. Dziennik połowowy taklowców
 4. Formularz oświadczenia o wpłynięciu na obszar połowowy i jego opuszczeniu
 5. Przekazywanie komunikatów VMS Komorom – Meldunek pozycyjny
-

Dodatek 1

WNIOSEK O WYDANIE UPOWAŻNIENIA DO POŁOWÓW ZAGRANICZNEMU STATKOWI RYBACKIEMU

Nazwa wnioskodawcy:

Adres wnioskodawcy:

Nazwa i adres czarterującego statek, jeśli inny niż powyżej:

Imię i nazwisko oraz adres przedstawiciela (agenta) na Komorach:

Nazwa statku:

Typ statku:

Kraj rejestracji:

Port i numer rejestracji:

Oznaka rybacka statku:

Radiowy sygnał wywoławczy i częstotliwość:

Długość statku:

Szerokość statku:

Typ i moc silnika:

Pojemność rejestrowa brutto statku:

Pojemność rejestrowa netto statku:

Minimalna liczba członków załogi:

Stosowany typ połowu:

Gatunki będące celem połowów:

Wnioskowany okres ważności upoważnienia:

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że powyższe informacje są zgodne z prawdą.

Data Podpis

WZÓR FORMULARZA POŁOWOWEGO DLA SEJNERÓW DO POŁOWÓW TUŃCZYKA

DEPART/SALIDA/DEPARTURE	ARRIVEE/LLEGADA/ARRIVAL	NAVIRE/BARCO/VESSEL	PATRON/PATRON/MASTER	FEUILLE
PORT/PUERTO/PORT DATE/FECHA/DATE HEURE/HORA/HOUR LOCH/CORREDERA/LOCH	PORT/PUERTO/PORT DATE/FECHA/DATE HEURE/HORA/HOUR LOCH/CORREDERA/LOCH			HOJA/ SHEET N°

DATE FECHA DATE	POSITION (chaque calée ou midi) POSICIÓN (cada lance o mediodía) POSITION (each set or midday)	CALEE LANCE SET			CAPTURE ESTIMEE ESTIMACIÓN DE LA CAPTURA ESTIMATED CATCH									ASSOCIATION ASOCIACIÓN ASSOCIATION				COMMENTAIRES OBSERVACIONES COMMENTS		COURANT CORRIENTE CURRENT	
					1 ALBACORE RABIL YELLOWFIN	2 LISTAO LISTADO SKIPJACK	3 PATUDO PATUDO BIGEYE	AUTRE ESPECE préciser le/les nom(s) OTRA ESPECIE dar el/los nombre(s) OTHER SPECIES give name(s)			REJETS préciser le/les nom(s) DESCARTES dar el/los nombre(s) DISCARDS give name(s)							Route/Recherche, problèmes divers, type d'épave (naturelle/artificielle, balisée, bateau), prise accessoire, taille du banc, autres associations, ... Ruta/Busca, problemas varios, tipo de objeto (natural/artificial, con baliza, barco), captura accesoria, talla del banco, otras asociaciones, ... Steaming/Searching, miscellaneous problems, log type (natural/artificial, with radio beacon, vessel), by catch, school size, other associations, ...			
					Taille Talla Size	Capture Captura Catch	Taille Talla Size	Capture Captura Catch	Taille Talla Size	Capture Captura Catch	Nom Nombre Name	Taille Talla Size	Capture Captura Catch	Nom Nombre Name	Taille Talla Size	Capture Captura Catch					
Une calée par ligne/Un lance cada línea/One set by line																					

PODPIS

DATA

WZÓR FORMULARZA POŁOWOWEGO DLA TAKŁOWCÓW DO POŁOWÓW TUŃCZYKA

Flag country/Pavilion			
Date reported/Date de déclaration †		Name of captain/Nom du capitaine	
Reporting person/Personne déclarante	Name/Nom		Phone/Téléphone
Departure date/Date de départ †		Departure port/Port de départ	
Arrival date/Date d'arrivée †		Arrival port/Port d'arrivée	

Name of boat/nom du navire		
Vessel size/Taille du navire	GT (tons)/TB (tonnes)	LOA (m)/LHT (m)
License number/Numéro de licence		
Call sign/Indicatif radio		
Number of crew/Effectif équipage		

† use YYYY/MM/DD for dates/utilisez AAAA/MM/JJ pour les dates

Gear configuration/configuration de l'engin	
Branch line length/Longueur des avancons (m)	
Float line length/longueur des ralingues de flotteurs (m)	
Length between branch lines/longueur entre les avancons	

Type of weight/type de poids	
	whole/entier
	processed/transformé

W przypadku każdego zaciągu połowy należy podać w liczbie i w wadze (kg), odpowiednio w rzędzie górnym i dolnym.

Date	Position								Tunas/thons					Billfishes / Aiguilles de mer					Sharks/requins				
	Latitude		Longitude						southern bluefin/thon rouge	albacore/german	bigeye/patudo	yellow-fin/albacore	skip-jack/listao	Sword-fish/espadon	Stripped marlin/marlin ray	blue marlin/marlin bleu	black marlin/marlin noir	Sail-fish/voilier	Shortbill spearfish/marlin rostre court	Blue shark/Peau bleue	Porbeagle/requin taupe	Mako/petite taupe	Other/autres
	Degree/Degr's	N S	Degree/Degr's	E W																			
		N S		E W																			
		N S		E W																			
		N S		E W																			
		N S		E W																			

for dates, use the YYYY/MM/DD format/pour les dates, utiliser le format AAAA/MM/JJ

for positions, use the format/pour les positions, utiliser le format: XX\XX'

** for SST, use a value with one decimal point/pour la SST, utiliser une valeur une d'cimale

**WZÓR TABELI NA POTRZEBY MONITOROWANIA DZIAŁALNOŚCI WSPÓLNOTOWYCH STATKÓW
POŁOWYCH NA WODACH KOMORÓW**

Państwo bandery	Nazwa statku	Sygnal wywoławczy statku	Rok	Kategoria (sejner, taklowiec)	Upoważnienie	Wpłynięcie na obszar	Opuszczenie obszaru	Dni połowowe (VMS)	Wielkość połowu	Uwagi VMS

Dodatek 5

PRZEKAZYWANIE KOMUNIKATÓW VMS KOMOROM

Meldunek pozycyjny

Dane	Kod	Obowiązkowe/ fakultatywne	Uwagi
Początek zapisu	SR	O	Dane dotyczące systemu – wskazują początek zapisu
Odbiorca	AD	O	Dane dotyczące komunikatu – odbiorca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Nadawca	FS	O	Dane dotyczące komunikatu – nadawca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Typ komunikatu	TM	O	Dane dotyczące komunikatu – typ komunikatu „POS”
Radiowy sygnał wywoławczy	RC	O	Dane dotyczące statku – międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy statku
Wewnętrzny numer referencyjny Strony	IR	F	Dane dotyczące statku – niepowtarzalny numer Strony (kod ISO-3 państwa bandery, po którym następuje numer)
Zewnętrzny numer rejestracyjny	XR	F	Dane dotyczące statku – oznaka rybacka statku
Państwo bandery	FS	F	Dane dotyczące państwa bandery
Szerokość geogra- ficzna	LA	O	Dane dotyczące pozycji statku – pozycja w stopniach i minutach N/S DDMM (WGS-84)
Długość geogra- ficzna	LO	O	Dane dotyczące pozycji statku – pozycja w stopniach i minutach E/W DDDMM (WGS-84)
Data	DA	O	Dane dotyczące pozycji statku – data zapisu pozycji UTC (RRRRMMDD)
Godzina	TI	O	Dane dotyczące pozycji statku – godzina zapisu pozycji UTC (HHMM)
Koniec zapisu	ER	O	Dane dotyczące systemu – wskazują koniec zapisu

Zestaw znaków: ISO 8859.1

Każda transmisja danych posiada następującą strukturę:

- podwójny ukośnik (//) i litery „SR” oznaczają początek transmisji,
- podwójny ukośnik (//) i kod wskazują początek elementu danych,
- pojedynczy ukośnik (/) oddziela kod od danych,
- pary danych są oddzielone spacją,
- litery „ER” oraz podwójny ukośnik (//) na końcu wskazują koniec zapisu,
- dane fakultatywne powinny być wprowadzane między początkiem a końcem zapisu.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1212/2010

z dnia 29 listopada 2010 r.

w sprawie podziału uprawnień do połowów na mocy Umowy o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Związkiem Komorów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Nowy protokół (zwany dalej „protokołem”) do Umowy o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Związkiem Komorów ⁽¹⁾ (zwanej dalej „umową”) został parafowany w dniu 21 maja 2010 r. i zmieniony poprzez wymianę listów w dniu 16 września 2010 r. Nowy protokół przyznaje statkom UE uprawnienia do połowów na wodach objętych zwierzchnictwem i jurysdykcją Związku Komorów w zakresie rybołówstwa.
- (2) W dniu 29 listopada 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/783/UE ⁽²⁾ w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania protokołu.
- (3) Należy określić metodę podziału uprawnień do połowów pomiędzy państwa członkowskie na okres obowiązywania protokołu.
- (4) Zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczącego upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty ⁽³⁾, jeśli okaże się, że uprawnienia do połowów przyznane Unii Europejskiej nie są w pełni wykorzystane, Komisja informuje o tym fakcie zainteresowane państwa członkowskie. Brak odpowiedzi w terminie, który ma zostać określony przez Radę, należy uważać za potwierdzenie, że statki danego państwa członkowskiego nie wykorzystują w pełni swoich uprawnień do połowów w danym okresie. Należy określić ten termin.

- (5) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i powinno być stosowane od dnia 1 stycznia 2011 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Uprawnienia do połowów ustalone w protokole do umowy rozdziela się pomiędzy państwa członkowskie w następujący sposób:

a) sejnery tuńczykowe

Hiszpania	22 statki
Francja	22 statki
Włochy	1 statek

b) taklowce powierzchniowe

Hiszpania	12 statków
Francja	8 statków
Portugalia	5 statków

2. Bez uszczerbku dla umowy i protokołu, stosuje się rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008.

3. Jeżeli wnioski o wydanie upoważnień do połowów przedłożone przez państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, nie wyczerpują wszystkich uprawnień do połowów ustalonych w protokole, Komisja uwzględnia wnioski o wydanie upoważnień do połowów z pozostałych państw członkowskich, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008.

Termin, o którym mowa w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia, ustala się na dziesięć dni roboczych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 290 z 20.10.2006, s. 7.

⁽²⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2010 r.

W imieniu Rady

K. PEETERS

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1213/2010**z dnia 16 grudnia 2010 r.****ustanawiające wspólne zasady dotyczące połączenia krajowych rejestrów elektronicznych przedsiębiorców transportu drogowego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu ułatwienia połączenia krajowych rejestrów elektronicznych, którego wymagają przepisy art. 16 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, Komisja powinna przyjąć wspólne zasady wdrożenia wspomnianego połączenia zgodnie z art. 16 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.
- (2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 do przetwarzania wszystkich danych osobowych mają zastosowanie przepisy dotyczące ochrony danych osobowych, ustanowione w szczególności dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽²⁾. W szczególności, aby zapobiec niewłaściwemu wykorzystaniu danych osobowych, państwa członkowskie powinny wdrożyć odpowiednie środki bezpieczeństwa.

- (3) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, w stosownych przypadkach, do przetwarzania wszystkich danych osobowych mają zastosowanie przepisy dotyczące ochrony danych osobowych, ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽³⁾.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wspólne zasady umożliwiające połączenie krajowych rejestrów elektronicznych określone są w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 31 grudnia 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.⁽³⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 370 z 31.12.1985, s. 8.

ZAŁĄCZNIK

System połączenia krajowych rejestrów elektronicznych nosi nazwę ERRU (europejskie rejestry przedsiębiorców transportu drogowego).

1. WYMIANA INFORMACJI

1.1. Wymiana informacji w sprawie naruszeń przepisów

1.1.1. Komunikat „powiadomienie o naruszeniu przepisów”

Państwa członkowskie, prowadząc wymianę informacji zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych ⁽¹⁾ lub zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 ⁽²⁾, stosują komunikaty w poniższym formacie (komunikat „powiadomienie o naruszeniu przepisów”):

Typ danych	Pozycja danych	Pozycja obowiązkowa lub fakultatywna	Dodatkowy opis rubryki z danymi
Państwo członkowskie przekazujące powiadomienie	Państwo członkowskie przekazujące powiadomienie	Obowiązkowa	Wybrany z dwuliterowych kodów ISO 3166-1 alfa 2
Właściwy organ przekazujący powiadomienie	Identyfikator właściwego organu przekazującego powiadomienie	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
Państwo członkowskie będące adresatem komunikatu	Państwo członkowskie będące adresatem komunikatu	Obowiązkowa	Wybrany z dwuliterowych kodów ISO 3166-1 alfa 2
Szczegółowe informacje dotyczące powiadomienia	Numer powiadomienia	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
	Data powiadomienia	Obowiązkowa	Data wprowadzona cyframi w formacie ISO 8601 (RRRR-MM-DD)
	Godzina powiadomienia	Obowiązkowa	Godzina wprowadzona cyframi w formacie GG:MM:SS
Przedsiębiorca transportu drogowego	Nazwa	Fakultatywna	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
Zezwolenie	Numer seryjny uwierzytelnionego odpisu licencji wspólnotowej	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
	Numer rejestracyjny pojazdu	Fakultatywna	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
Poważne naruszenie przepisów	Kategoria	Obowiązkowa	
	Rodzaj	Obowiązkowa	

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 72.

⁽²⁾ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 88.

Typ danych	Pozycja danych	Pozycja obowiązkowa lub fakultatywna	Dodatkowy opis rubryki z danymi
	Data naruszenia przepisów	Obowiązkowa	Data wprowadzona cyframi w formacie ISO 8601 (RRRR-MM-DD)
	Data kontroli, w trakcie której stwierdzono naruszenie przepisów	Obowiązkowa	Data wprowadzona cyframi w formacie ISO 8601 (RRRR-MM-DD)
Nałożone i wykonane sankcje	Data ostatecznej decyzji	Obowiązkowa	Data wprowadzona cyframi w formacie ISO 8601 (RRRR-MM-DD)
	Rodzaj nałożonej sankcji	Obowiązkowa	Należy wybrać: „Upomnienie” „Czasowy zakaz wykonywania przewozów kabotażowych” „Grzywna” „Zakaz” „Unieruchomienie” „Inne”
	Jeżeli dotyczy: data rozpoczęcia obowiązywania nałożonej sankcji	Fakultatywna	Data wprowadzona cyframi w formacie ISO 8601 (RRRR-MM-DD)
	Jeżeli dotyczy: data zakończenia obowiązywania nałożonej sankcji	Fakultatywna	Data wprowadzona cyframi w formacie ISO 8601 (RRRR-MM-DD)
	Sankcje wykonano	Obowiązkowa	Należy wybrać: „Tak” „Nie” „Brak informacji”
	Wnioskowane sankcje	Rodzaj wnioskowanej sankcji administracyjnej	Fakultatywna
Wnioskowany okres obowiązywania sankcji (dni kalendarzowe)		Fakultatywna	Dane wprowadzone cyframi w formacie DDDDD

1.1.2. Komunikat „odpowiedź na powiadomienie o naruszeniu przepisów”

Państwa członkowskie, prowadząc wymianę informacji zgodnie z art. 12 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1072/2009 lub art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009, stosują komunikaty w poniższym formacie (komunikat „odpowiedź na powiadomienie o naruszeniu przepisów”):

Typ danych	Pozycja danych	Pozycja obowiązkowa lub fakultatywna	Dodatkowy opis rubryki z danymi
Państwo członkowskie przekazujące odpowiedź	Państwo członkowskie przekazujące odpowiedź	Obowiązkowa	Wybrany z dwuliterowych kodów ISO 3166-1 alfa 2
Właściwy organ przekazujący odpowiedź	Identyfikator właściwego organu przekazującego odpowiedź	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
Państwo członkowskie będące adresatem komunikatu	Państwo członkowskie będące adresatem komunikatu	Obowiązkowa	Wybrany z dwuliterowych kodów ISO 3166-1 alfa 2
Właściwy organ będący adresatem komunikatu	Identyfikator właściwego organu będącego adresatem komunikatu	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
Szczegółowe informacje dotyczące odpowiedzi	Numer powiadomienia	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
	Data odpowiedzi	Obowiązkowa	Data wprowadzona cyframi w formacie ISO 8601 (RRRR-MM-DD)
	Godzina odpowiedzi	Obowiązkowa	Godzina wprowadzona cyframi w formacie GG:MM:SS
Przedsiębiorca transportu drogowego	Nazwa	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
Organ nakładający sankcję	Nazwa organu nakładającego sankcję	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
Nałożone sankcje	Potwierdzenie nałożenia sankcji	Obowiązkowa	Należy wybrać: „Tak” „Nie”
	Nałożona sankcja	Obowiązkowa	Należy wybrać: „Upomnienie” „Tymczasowe cofnięcie niektórych lub wszystkich uwierzytelnionych odpisów licencji wspólnotowej” „Cofnięcie na stałe niektórych lub wszystkich uwierzytelnionych odpisów licencji wspólnotowej” „Tymczasowe cofnięcie licencji wspólnotowej” „Cofnięcie na stałe licencji wspólnotowej” „Zawieszenie wydania świadectw kierowców” „Cofnięcie świadectw kierowców” „Uzależnienie wydania świadectw kierowców od warunków dodatkowych w celu zapobieżenia niewłaściwemu ich wykorzystaniu” „Inne”

Typ danych	Pozycja danych	Pozycja obowiązkowa lub fakultatywna	Dodatkowy opis rubryki z danymi
	Data nałożenia sankcji	Fakultatywna	Data wprowadzona cyframi w formacie ISO 8601 (RRRR-MM-DD)
	Data zakończenia obowiązywania nałożonej sankcji	Fakultatywna	Data wprowadzona cyframi w formacie ISO 8601 (RRRR-MM-DD)
	Powód nienałożenia sankcji	Fakultatywna	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne

1.2. Sprawdzenie dobrej reputacji zarządzających transportem

1.2.1. Komunikat „zapytanie”

Państwa członkowskie, sprawdzając zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, czy zarządzający transportem nie został uznany w którymś z państw członkowskich za niezdolnego do kierowania operacjami transportowymi przedsiębiorcy, stosują komunikaty w poniższym formacie (komunikat „zapytanie”):

Kategoria danych	Pozycja danych	Pozycja obowiązkowa lub fakultatywna	Dodatkowy opis rubryki z danymi
Państwo członkowskie wysyłające zapytanie	Państwo członkowskie wysyłające zapytanie	Obowiązkowa	Wybrany z dwuliterowych kodów ISO 3166-1 alfa 2
Właściwy organ wysyłający zapytanie	Identyfikator właściwego organu wysyłającego zapytanie	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
Szczegółowe informacje dotyczące zapytania	Numer komunikatu z zapytaniem	Obowiązkowa	
	Data zapytania	Obowiązkowa	
	Godzina zapytania	Obowiązkowa	
Zarządzający transportem	Imię	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
	Nazwisko (nazwiska)	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
	Data urodzenia	Obowiązkowa	Data wprowadzona cyframi w formacie ISO 8601 (RRRR-MM-DD)
	Miejsce urodzenia	Fakultatywna	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
	Numer certyfikatu kompetencji zawodowych	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
	Data wydania certyfikatu kompetencji zawodowych	Obowiązkowa	Data wprowadzona cyframi w formacie ISO 8601 (RRRR-MM-DD)
	Państwo wydania certyfikatu kompetencji zawodowych	Obowiązkowa	Wybrany z dwuliterowych kodów ISO 3166-1 alfa 2

1.2.2. Komunikat „odpowiedź na zapytanie”

Państwa członkowskie, udzielając odpowiedzi na komunikat zawierający zapytanie przewidziany w pkt 1.2.1, stosują komunikaty w poniższym formacie (komunikat „odpowiedź na zapytanie”):

Typ danych	Pozycja danych	Pozycja obowiązkowa lub fakultatywna	Dodatkowy opis rubryki z danymi
Państwo członkowskie wysyłające zapytanie	Państwo członkowskie wysyłające zapytanie	Obowiązkowa	Wybrany z dwuliterowych kodów ISO 3166-1 alfa 2
Właściwy organ wysyłający zapytanie	Identyfikator właściwego organu wysyłającego zapytanie	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
Państwo członkowskie udzielające odpowiedzi na zapytanie	Państwo członkowskie udzielające odpowiedzi na zapytanie	Obowiązkowa	Wybrany z dwuliterowych kodów ISO 3166-1 alfa 2
Właściwy organ udzielający odpowiedzi na zapytanie	Identyfikator właściwego organu udzielającego odpowiedzi na zapytanie	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
Szczegółowe informacje dotyczące odpowiedzi na zapytanie	Numer komunikatu z zapytaniem	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
	Data odpowiedzi	Obowiązkowa	Data wprowadzona cyframi w formacie ISO 8601 (RRRR-MM-DD)
	Godzina odpowiedzi	Obowiązkowa	Godzina wprowadzona cyframi w formacie (GG:MM:SS)
Wyniki wyszukiwania	Status	Obowiązkowa	Należy wybrać: — Figuruje — Nie figuruje
Zarządzający transportem	Imię	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
	Nazwisko (nazwiska)	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
	Data urodzenia	Obowiązkowa	Data wprowadzona cyframi w formacie ISO 8601 (RRRR-MM-DD)
	Miejsce urodzenia	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
	Numer certyfikatu kompetencji zawodowych	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
	Data wydania certyfikatu kompetencji zawodowych	Obowiązkowa	Data wprowadzona cyframi w formacie ISO 8601 (RRRR-MM-DD)
	Państwo wydania certyfikatu kompetencji zawodowych	Obowiązkowa	Wybrany z dwuliterowych kodów ISO 3166-1 alfa 2
	Liczba przedsiębiorców, których operacjami transportowymi zarządzający kieruje	Obowiązkowa	Dane wprowadzone cyframi

Typ danych	Pozycja danych	Pozycja obowiązkowa lub fakultatywna	Dodatkowy opis rubryki z danymi
	Liczba zarządzanych pojazdów	Obowiązkowa	Dane wprowadzone cyframi
Zdolność do kierowania operacjami transportowymi	Zdolność do kierowania operacjami transportowymi	Obowiązkowa	Należy wybrać — „Niezdolny” — „Zdolny”
	Data końca okresu, na jaki osoba została uznana za niezdolną	Fakultatywna	Data wprowadzona cyframi w formacie ISO 8601 (RRRR-MM-DD) Dotyczy, jeżeli pozycja „Zdolność do kierowania operacjami transportowymi” ma wartość „Niezdolny”

1.3. Potwierdzenie odbioru

Państwa członkowskie, potwierdzając odbiór komunikatu, stosują komunikaty w poniższym formacie (komunikat „potwierdzenie odbioru”):

Typ danych	Pozycja danych	Pozycja obowiązkowa lub fakultatywna	Dodatkowy opis rubryki z danymi
Państwo członkowskie potwierdzające odbiór	Państwo członkowskie potwierdzające odbiór	Obowiązkowa	Wybrany z dwuliterowych kodów ISO 3166-1 alfa 2
Właściwy organ potwierdzający odbiór	Identyfikator właściwego organu potwierdzającego odbiór	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
Państwo członkowskie będące adresatem komunikatu	Państwo członkowskie będące adresatem komunikatu	Obowiązkowa	Wybrany z dwuliterowych kodów ISO 3166-1 alfa 2
Właściwy organ będący adresatem komunikatu	Identyfikator właściwego organu będącego adresatem komunikatu	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
Szczegółowe informacje dotyczące pierwotnego komunikatu	Identyfikator pierwotnego komunikatu	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
Szczegółowe informacje dotyczące potwierdzenia odbioru	Identyfikator komunikatu zawierającego potwierdzenie odbioru	Obowiązkowa	Rubryka tekstowa, znaki alfanumeryczne
	Data potwierdzenia odbioru	Obowiązkowa	Data wprowadzona cyframi w formacie RRRR-MM-DD
	Godzina potwierdzenia odbioru	Obowiązkowa	Godzina wprowadzona cyframi w formacie GG:MM:SS

2. ARCHITEKTURA SYSTEMU ERRU

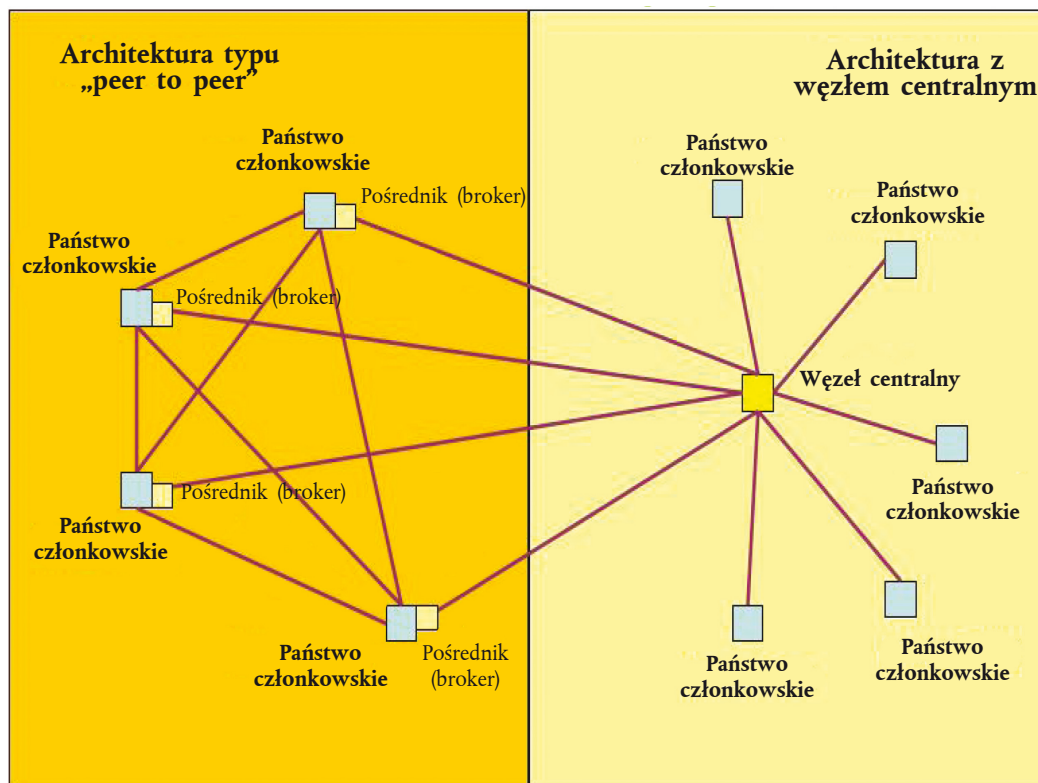
Połączenie rejestrów przyjmuje postać ramowego systemu komunikacji opartej na języku XML świadczącego na rzecz państw członkowskich usługi wymiany komunikatów XML w niezawodny i bezpieczny oraz ściśle ustalony sposób (obieg dokumentów).

System ERRU składa się z systemu obejmującego architekturę opartą o „węzeł centralny” (hub) (architektura klient-serwer z inteligentnym ruterem) oraz architekturę równorzędną typu „peer-to-peer”. Państwa członkowskie mogą wybrać dowolną z dwóch powyższych architektur na potrzeby wymiany komunikatów w sieci sTESTA (z wykorzystaniem protokołu HTTPS).

System ERU ilustruje rysunek 1 poniżej:

Rysunek 1.

System ERU

W zależności od rodzaju architektury wykorzystywanej przez państwa członkowskie uczestniczące w wymianie informacji państwa członkowskie mają dwie możliwości przekazywania komunikatów: z wykorzystaniem architektury opartej na węźle centralnym lub architektury równorzędnej typu „peer-to-peer”.

Węzłem centralnym zarządza Komisja. Komisja odpowiedzialna jest za eksploatację techniczną, utrzymanie i ogólne bezpieczeństwo sieci sTESTA oraz węzła centralnego. Na tym węźle centralnym przechowywane są wyłącznie dane dotyczące zarejestrowanych zdarzeń. Komisja ma dostęp do danych będących przedmiotem wymiany wyłącznie na potrzeby konserwacji i diagnostyki.

Państwa członkowskie odpowiedzialne są za swoje systemy krajowe. Państwa członkowskie wykorzystujące architekturę równorzędną typu „peer-to-peer” są odpowiedzialne za zapewnienie interoperacyjności pomiędzy architekturą równorzędną typu „peer-to-peer” a węzłem centralnym.

Do połączenia za pośrednictwem systemu ERU państwa członkowskie stosują:

- standardowe protokoły internetowe (XML, HTTPS, usługi sieciowe XML), oraz
- sieć prywatną Komisji Europejskiej sTESTA.

3. STATYSTYKI I REJESTRACJA ZDARZEŃ

Państwa członkowskie stosujące połączenia typu „peer-to-peer” cotygodniowo udostępniają Komisji informacje wymagane do celów statystycznych.

W celu zapewnienia prywatności dane przekazywane do celów statystycznych mają charakter anonimowy.

Rejestr zdarzeń stanowi zapis wszystkich operacji na potrzeby monitorowania i diagnostyki, jak również w celu umożliwienia wygenerowania statystyk dotyczących tych operacji. Przechowywane są i monitorowane następujące rodzaje danych dotyczących rejestrowanych operacji:

- dziennik aplikacji (zawierający informacje takie jak wymieniane komunikaty, w tym rodzaj komunikatu, datę, strukturę komunikatu),
- dziennik bezpieczeństwa (zawierający informację o zdarzeniach takich jak próby logowania, dostęp do plików),
- dziennik systemowy (zawierający informacje m.in. na temat awarii systemów).

Informacje na temat zarejestrowanych zdarzeń są przechowywane nie dłużej niż przez sześć miesięcy.

Państwa członkowskie wykorzystujące architekturę typu „peer-to-peer” są odpowiedzialne za rejestrację informacji na temat operacji realizowanych za pośrednictwem połączeń typu „peer-to-peer”.

Krajowe punkty kontaktowe wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 są odpowiedzialne za dostęp do wymienianych danych oraz dalsze wykorzystanie danych i ich aktualizację po uzyskaniu do nich dostępu.

4. MINIMALNY POZIOM JAKOŚCI USŁUGI

W odniesieniu do systemu ERRU państwa członkowskie stosują następujące standardy dotyczące minimalnego poziomu jakości usługi:

4.1. Ramy czasowe

24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu

4.2. Wskaźnik dostępności systemu technicznego

98 %

Wskaźnik dostępności systemu stanowi odsetek pomyślnie zrealizowanych operacji w miesiącu.

4.3. Czas reakcji systemu

Maksymalnie 60 sekund.

Jeżeli system nie zapewnia wymaganego czasu reakcji, państwo członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne kroki w celu przywrócenia w możliwie jak najkrótszym czasie normalnego czasu reakcji systemu.

4.4. Procedura serwisowa

Państwa członkowskie powiadamiają pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich rutynowych czynnościach serwisowych za pośrednictwem portalu serwisowego z jednotygodniowym wyprzedzeniem.

4.5. Eskalacja zdarzeń

Zdarzenie to sytuacja, w której system państwa członkowskiego jest niedostępny z nieprzewidywalnych powodów.

W przypadku zdarzeń, których nie można usunąć w ciągu 30 minut, państwo członkowskie, w którego systemie dane zdarzenie zostało zapoczątkowane, stosuje następującą procedurę:

- a) powiadomienie pozostałych państw członkowskich oraz Komisji o zdarzeniu za pośrednictwem poczty elektronicznej w przeciągu 30 minut;
 - b) niezwłocznie po przywróceniu prawidłowego funkcjonowania systemu należy przesłać pocztą elektroniczną do pozostałych państw członkowskich oraz Komisji kolejną wiadomość informującą o przywróceniu normalnej pracy systemu.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1214/2010**z dnia 17 grudnia 2010 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Carota Novella di Ispica (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy i na mocy art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Carota Novella di Ispica (ChOG)” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 122 z 11.5.2010, s. 12.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

WŁOCHY

Carota Novella di Ispica (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1215/2010**z dnia 17 grudnia 2010 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Montoro-Adamuz (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Hiszpanii w sprawie rejestracji nazwy „Montoro-Adamuz” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

(2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 125 z 13.5.2010, s. 19.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.5. Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)

HISZPANIA

Montoro-Adamuz (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1216/2010**z dnia 17 grudnia 2010 r.****zatwierdzające inne niż nieznaczące zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Welsh Lamb (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 Komisja przeanalizowała wniosek Zjednoczonego Królestwa w sprawie zatwierdzenia zmian elementów specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Welsh Lamb”, zarejestrowanego na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 2400/96 ⁽²⁾ zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1257/2003 ⁽³⁾.

- (2) Jako że proponowane zmiany nie są nieznaczące w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy tego rozporządzenia Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾ wniosek o wprowadzenie zmian. Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, należy zatwierdzić przedmiotowe zmiany,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1Niniejszym zatwierdza się zmiany specyfikacji opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczące nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 18.12.1996, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 177 z 16.7.2003, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 112 z 1.5.2010, s. 11.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.1. Mięso świeże (i podroby)

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Welsh Lamb (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1217/2010**z dnia 14 grudnia 2010 r.****w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii porozumień badawczo-rozwojowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2821/71 z dnia 20 grudnia 1971 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych⁽¹⁾,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (EWG) nr 2821/71 upoważnia Komisję do stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (*) w drodze rozporządzenia do niektórych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych wchodzących w zakres zastosowania art. 101 ust. 1 Traktatu, mających na celu prowadzenie prac badawczo-rozwojowych nad produktami, technologiami lub procesami, aż do etapu przemysłowego zastosowania oraz wykorzystywanie ich wyników, w tym postanowień dotyczących praw własności intelektualnej.
- (2) Artykuł 179 ust. 2 Traktatu wzywa Unię do sprzyjania przedsiębiorstwom, w tym małym i średnim przedsiębiorstwom, w ich wysiłkach badawczych i wysokiej jakości rozwoju technologicznym oraz do wspierania ich wysiłków w zakresie wzajemnej współpracy. Niniejsze rozporządzenie ma za zadanie ułatwić prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, jednocześnie skutecznie chroniąc konkurencję.
- (3) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2659/2000 z dnia 29 listopada 2000 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień o badaniach i rozwoju⁽²⁾ zdefiniowano kategorie porozumień o badaniach i rozwoju, które zdaniem Komisji zasadniczo spełniają warunki określone w art. 101 ust. 3

Traktatu. W związku z ogólnie pozytywnymi doświadczeniami zgromadzonymi podczas stosowania tego rozporządzenia, które wygasa dnia 31 grudnia 2010 r., oraz w świetle dalszych doświadczeń nabytych od czasu jego przyjęcia właściwe jest przyjęcie nowego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych.

- (4) Niniejsze rozporządzenie powinno spełnić dwa wymogi – zapewnić skuteczną ochronę konkurencji oraz zagwarantować przedsiębiorstwom odpowiedni poziom ochrony prawnej. Aby osiągnąć te cele, należy wziąć pod uwagę potrzebę jak największego uproszczenia nadzoru administracyjnego i ram prawnych. Na potrzeby stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu można zasadniczo przyjąć, że poniżej pewnego poziomu władzy rynkowej pozytywne skutki porozumień badawczo-rozwojowych są większe niż ich negatywny wpływ na konkurencję.
- (5) Na potrzeby stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu w drodze rozporządzenia nie jest konieczne określanie, jakie porozumienia mogą wchodzić w zakres stosowania art. 101 ust. 1 Traktatu. Przy indywidualnej ocenie porozumień na mocy art. 101 ust. 1 Traktatu należy uwzględnić kilka czynników, w szczególności strukturę rynku właściwego.
- (6) Porozumienia dotyczące wspólnej realizacji prac badawczych lub wspólnego rozwoju wyników badań, aż do – ale z wyłączeniem – etapu ich przemysłowego zastosowania, zasadniczo nie wchodzą w zakres stosowania art. 101 ust. 1 Traktatu. Jednak w pewnych okolicznościach, np. gdy strony wspólnie postanowią nie prowadzić innych prac badawczo-rozwojowych w tej samej dziedzinie, rezygnując tym samym z możliwości zdobycia przewagi konkurencyjnej nad innymi stronami, porozumienia takie mogą wchodzić w zakres stosowania art. 101 ust. 1 Traktatu i dlatego powinny wchodzić w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (7) Przywilej wyłączenia przewidziany w niniejszym rozporządzeniu powinien być ograniczony do porozumień, w przypadku których można z wystarczającą pewnością założyć, że spełniają one warunki, o których mowa w art. 101 ust. 3 Traktatu.
- (8) Największe szanse na to, że współpraca w zakresie prac badawczo-rozwojowych oraz w zakresie wykorzystywania ich wyników przyczyni się do postępu technicznego i gospodarczego, będą wówczas, gdy strony wniosą do tej współpracy uzupełniające się umiejętności, aktywa lub działania. Obejmuje to również te sytuacje, w których jedna strona ogranicza się do finansowania prac badawczo-rozwojowych drugiej strony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 285 z 29.12.1971, s. 46.

⁽²⁾ Dz.U. L 304 z 5.12.2000, s. 7.

(*) Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 81 Traktatu WE stał się art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”). Treść tych dwóch artykułów jest zasadniczo identyczna. Do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do art. 101 TFUE należy rozumieć, tam gdzie to stosowne, jako odniesienia do art. 81 Traktatu WE. W TFUE wprowadzono także pewne zmiany terminologiczne, takie jak zastąpienie „Wspólnoty” przez „Unię” i „wspólnego rynku” przez „rynek wewnętrzny”. Terminologia przyjęta w TFUE będzie stosowana w całym niniejszym rozporządzeniu.

- (9) Wspólne wykorzystywanie wyników można uznać za naturalne następstwo prowadzenia wspólnych prac badawczo-rozwojowych. Może ono przybrać różne formy, takie jak produkcja, korzystanie z praw własności intelektualnej istotnie przyczyniających się do postępu technicznego lub gospodarczego, lub wprowadzanie do obrotu nowych produktów.
- (10) Zasadniczo można się spodziewać, że konsumenci odniosą korzyści z nasilenia i większej skuteczności prac badawczo-rozwojowych dzięki wprowadzeniu nowych lub ulepszonych produktów lub usług, szybszemu wprowadzaniu ich na rynek lub obniżeniu cen, wynikającym z nowych lub ulepszonych technologii lub procesów.
- (11) Wspólne wykorzystywanie wyników, aby uzasadniało wyłączenie, powinno dotyczyć produktów, technologii lub procesów, w przypadku których wykorzystywanie wyników prac badawczo-rozwojowych ma decydujące znaczenie. Ponadto wszystkie strony powinny w ramach porozumienia badawczo-rozwojowego zgodzić się, że wszystkie one będą miały pełen dostęp do ostatecznych wyników wspólnych prac badawczo-rozwojowych, w tym wszelkich wynikających z tych prac praw własności intelektualnej i *know-how*, na potrzeby dalszych prac badawczo-rozwojowych i dalszego wykorzystywania tych wyników, jak tylko takie ostateczne wyniki będą dostępne. Dostęp do wyników zasadniczo nie powinien być ograniczany, jeśli chodzi o wykorzystywanie wyników na potrzeby dalszych prac badawczo-rozwojowych. Jeżeli jednak strony, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, ograniczą swoje prawa do wykorzystywania wyników, szczególnie jeśli specjalizują się one w kontekście wykorzystywania wyników, możliwe jest odpowiednie ograniczenie dostępu do wyników na potrzeby ich wykorzystywania. Ponadto jeżeli w pracach badawczo-rozwojowych biorą udział instytucje akademickie, instytuty badawcze lub przedsiębiorstwa, które prowadzą prace badawczo-rozwojowe na zasadzie komercyjnego świadczenia usług i zasadniczo nie wykorzystują wyników prac, mogą one zgodzić się na wykorzystywanie wyników prac badawczo-rozwojowych tylko do celów dalszych badań. W zależności od swoich możliwości i potrzeb komercyjnych strony mogą wnosić nierówne wkłady do współpracy w zakresie badań i rozwoju. W związku z tym, aby odzwierciedlić i zrekomensować różnicę w wartości lub charakterze wkładu stron, porozumienia badawczo-rozwojowe objęte przywilejem wynikającym z niniejszego rozporządzenia mogą przewidywać, że jedna strona zrekomensuje drugiej fakt otrzymania dostępu do wyników na potrzeby dalszych badań lub wykorzystywania tych wyników. Rekompensata nie powinna jednak być na tyle wysoka, by skutecznie utrudniła taki dostęp.
- (12) Podobnie, jeżeli porozumienie badawczo-rozwojowe nie przewiduje wspólnego wykorzystywania wyników prac, strony powinny zgodzić się w ramach takiego porozumienia na wzajemne udzielenie sobie dostępu do swojego już istniejącego *know-how*, jeżeli takie *know-how* jest niezbędne do celów wykorzystywania wyników prac przez inne strony. Pobierane opłaty licencyjne nie powinny być na tyle wysokie, aby w praktyce utrudniały innym stronom dostęp do *know-how*.
- (13) Wyłączenie ustanowione niniejszym rozporządzeniem powinno być ograniczone do takich porozumień badawczo-rozwojowych, które nie dają przedsiębiorstwom możliwości wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do istotnej części danych produktów, usług lub technologii. Konieczne jest wykluczenie z przywileju wyłączenia grupowego porozumień pomiędzy konkurentami, których łączny udział w rynku produktów, usług lub technologii, które w wyniku prac badawczo-rozwojowych mogą zostać ulepszone lub zastąpione innymi, przekracza w chwili zawarcia porozumienia pewien poziom. Nie zakłada się jednak, że w przypadku przekroczenia określonego w niniejszym rozporządzeniu progu udziału w rynku lub niespełnienia innych warunków, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, porozumienia badawczo-rozwojowe zostają objęte postanowieniami art. 101 ust. 1 Traktatu albo nie spełniają warunków art. 101 ust. 3 Traktatu. W takich przypadkach konieczne jest przeprowadzenie indywidualnej oceny porozumienia badawczo-rozwojowego w oparciu o art. 101 Traktatu.
- (14) W celu zapewnienia utrzymania skutecznej konkurencji w czasie wspólnego wykorzystywania wyników należy wprowadzić przepis, w myśl którego wyłączenie grupowe przestaje mieć zastosowanie, jeśli łączny udział stron w rynku produktów, usług lub technologii wynikających ze wspólnych prac badawczo-rozwojowych staje się zbyt duży. Bez względu na udział stron w rynku wyłączenie powinno być dalej stosowane przez pewien okres po rozpoczęciu wspólnego wykorzystywania wyników, aby poczekać na stabilizację udziałów stron w rynku, zwłaszcza po wprowadzeniu na rynek całkowicie nowego produktu, oraz aby zagwarantować minimalny okres zwrotu poniesionych nakładów.
- (15) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wyłączać porozumień zawierających ograniczenia, które nie są niezbędne do osiągnięcia pozytywnych skutków płynących z porozumienia badawczo-rozwojowego. Co do zasady porozumienia zawierające pewne rodzaje poważnych ograniczeń konkurencji, takie jak ograniczenie swobody stron do prowadzenia prac badawczo-rozwojowych w sferze niezwiązanej z porozumieniem, ustalanie cen stosowanych wobec osób trzecich, ograniczenia produkcji lub sprzedaży oraz ograniczenia możliwości prowadzenia sprzedaży biernej produktów lub technologii objętych umową na takich terytoriach lub takim klientom, które lub których przydzielono na wyłączność innym stronom, powinny być wykluczone z przywileju wyłączenia ustanowionego niniejszym rozporządzeniem, bez względu na udział stron w rynku. W tym kontekście ograniczenia dotyczące dziedzin zastosowań nie stanowią ani ograniczeń produkcji lub sprzedaży, ani ograniczeń terytorialnych lub dotyczących klientów.
- (16) Dzięki zastosowaniu progu udziału w rynku, nieobejmowaniu wyłączeniem niektórych porozumień oraz warunkom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu zasadniczo zadbano, by porozumienia, do których stosuje się wyłączenie grupowe, nie dawały stronom możliwości wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do istotnej części danych produktów lub usług.

- (17) Nie można wykluczyć powstania efektu zamknięcia dostępu do rynku, w przypadku gdy jedna strona finansuje kilka projektów badawczo-rozwojowych realizowanych przez konkurentów w odniesieniu do tych samych produktów lub technologii objętych umową, szczególnie jeśli w zamian nabywa ona wyłączne prawo do wykorzystywania wyników tych prac względem osób trzecich. Dlatego też przywilejem wyłączenia przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu powinny być objęte takie porozumienia dotyczące opłacanych prac badawczo-rozwojowych tylko wówczas, gdy łączny udział w rynku wszystkich stron biorących udział w takich powiązanych porozumieniach, tj. strony finansującej i wszystkich stron prowadzących prace badawczo-rozwojowe, nie przekracza 25 %.
- (18) Porozumienia między przedsiębiorstwami niebędącymi konkurującymi wytwórcami produktów, technologii lub procesów, które w wyniku prac badawczo-rozwojowych mogą zostać ulepszone, zastąpione lepszymi lub innymi produktami, technologiami lub procesami, będą eliminować skuteczną konkurencję w sferze prac badawczo-rozwojowych tylko w szczególnych okolicznościach. Dlatego właściwe jest objęcie takich porozumień przywilejem wyłączenia przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu bez względu na udział w rynku oraz cofanie tego przywileju we wszelkich wyjątkowych przypadkach.
- (19) Komisja – działając na podstawie art. 29 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu⁽¹⁾ – może wycofać przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia, jeżeli w konkretnym przypadku uzna, że porozumienie, do którego ma zastosowanie wyłączenie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, wywołuje jednak skutki niezgodne z art. 101 ust. 3 Traktatu.
- (20) Organ ds. konkurencji danego państwa członkowskiego – działając na podstawie art. 29 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 – może wycofać przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do terytorium tego państwa lub jego części, jeżeli w konkretnym przypadku uzna, że porozumienie, do którego ma zastosowanie wyłączenie ustanowione niniejszym rozporządzeniem, wywołuje jednak skutki niezgodne z art. 101 ust. 3 Traktatu na terytorium tego państwa członkowskiego lub jego części i jeżeli terytorium to ma wszystkie cechy odrębnego rynku geograficznego.
- (21) Przywilej przewidziany w niniejszym rozporządzeniu może zostać wycofany na podstawie art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 na przykład w przypadku, gdy istnienie porozumienia badawczo-rozwojowego istotnie ogranicza zakres, w jakim osoby trzecie mogą prowadzić prace badawczo-rozwojowe w danej dziedzinie z powodu ograniczonego potencjału badawczego dostępnego gdzie indziej, gdy ze względu na szczególną strukturę podaży istnienie porozumienia badawczo-rozwojowego istotnie ogranicza dostęp osób trzecich do rynku produktów lub technologii objętych umową, gdy bez żadnego obiektywnie uzasadnionego powodu strony nie wykorzystują wyników wspólnych prac badawczo-

rozwojowych względem osób trzecich, gdy produkty lub technologie objęte umową nie są na całym rynku wewnętrznym lub jego istotnej części przedmiotem skutecznej konkurencji ze strony produktów, technologii lub procesów uznawanych przez użytkowników za ekwiwalentne pod względem ich właściwości, ceny i planowanego wykorzystywania lub gdyby istnienie porozumienia badawczo-rozwojowego ograniczało konkurencję w zakresie innowacji lub eliminowało skuteczną konkurencję w pracach badawczo-rozwojowych na określonym rynku.

- (22) Ze względu na to, że porozumienia badawczo-rozwojowe często mają charakter długoterminowy, szczególnie jeśli współpraca obejmuje wykorzystywanie wyników, okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia powinien wynosić 12 lat,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
- a) „porozumienie badawczo-rozwojowe” oznacza porozumienie zawierane między dwiema stronami lub większą liczbą stron określające warunki, na jakich strony te:
- (i) prowadzą wspólne prace badawczo-rozwojowe nad produktami lub technologiami objętymi umową oraz wspólnie wykorzystują wyniki tych prac;
 - (ii) wspólnie wykorzystują wyniki prac badawczo-rozwojowych nad produktami lub technologiami objętymi umową, przeprowadzonych wspólnie na podstawie porozumienia zawartego wcześniej między tymi samymi stronami;
 - (iii) prowadzą wspólne prace badawczo-rozwojowe nad produktami lub technologiami objętymi umową, z wyłączeniem wspólnego wykorzystywania wyników tych prac;
 - (iv) prowadzą opłacane prace badawczo-rozwojowe nad produktami lub technologiami objętymi umową oraz wspólnie wykorzystują wyniki tych prac;
 - (v) wspólnie wykorzystują wyniki opłacanych prac badawczo-rozwojowych nad produktami lub technologiami objętymi umową na podstawie porozumienia zawartego wcześniej między tymi samymi stronami; lub
 - (vi) prowadzą opłacane prace badawczo-rozwojowe nad produktami lub technologiami objętymi umową, z wyłączeniem wspólnego wykorzystywania wyników tych prac;
- b) „porozumienie” oznacza porozumienie, decyzję związku przedsiębiorstw lub praktykę uzgodnioną;

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

- c) „prace badawczo-rozwojowe” oznaczają pozyskiwanie *know-how* dotyczącego produktów, technologii lub procesów oraz prowadzenie analiz teoretycznych, systematycznych studiów lub doświadczeń, w tym produkcji eksperymentalnej, techniczne testowanie produktów lub procesów, zapewnianie koniecznego wyposażenia oraz uzyskiwanie praw własności intelektualnej w odniesieniu do wyników prac;
- d) „produkt” oznacza towar lub usługę, w tym zarówno towary lub usługi pośrednie, jak i towary lub usługi końcowe;
- e) „technologia objęta umową” oznacza technologię lub proces powstałe w wyniku wspólnych prac badawczo-rozwojowych;
- f) „produkt objęty umową” oznacza produkt powstały w wyniku wspólnych prac badawczo-rozwojowych bądź też wytworzony lub dostarczony w wyniku zastosowania technologii objętych umową;
- g) „wykorzystywanie wyników” oznacza produkcję lub dystrybucję produktów objętych umową, zastosowanie technologii objętych umową, przeniesienie praw własności intelektualnej lub udzielenie na nie licencji bądź też udostępnienie *know-how* wymaganego do takiej produkcji lub zastosowania;
- h) „prawa własności intelektualnej” oznaczają prawa własności intelektualnej, w tym prawa własności przemysłowej, prawo autorskie i prawa pokrewne;
- i) „*know-how*” oznacza pakiet nieopatentowanych informacji praktycznych, wynikających z doświadczenia i przeprowadzonych testów, o niejawnym, istotnym i określonym charakterze;
- j) „niejawny” w kontekście *know-how* oznacza, że *know-how* nie jest powszechnie znane ani łatwo dostępne;
- k) „istotny” w kontekście *know-how* oznacza, że *know-how* jest ważne i użyteczne z punktu widzenia wytwarzania produktów objętych umową lub stosowania technologii objętych umową;
- l) „określony” w kontekście *know-how* oznacza, że *know-how* zostało opisane w sposób wyczerpujący w stopniu pozwalającym na weryfikację kryteriów niejawności i istotności;
- m) „wspólny” w kontekście działań prowadzonych na podstawie porozumienia badawczo-rozwojowego oznacza działania, w ramach których daną pracę:
- (i) wykonuje wspólnie zespół, organizacja lub przedsiębiorstwo;
 - (ii) wspólnie powierzono osobie trzeciej; lub
 - (iii) rozdzielono między strony z uwzględnieniem specjalizacji w kontekście prac badawczo-rozwojowych lub wykorzystywania wyników;
- n) „specjalizacja w kontekście prac badawczo-rozwojowych” oznacza, że każda ze stron jest zaangażowana w prace badawczo-rozwojowe objęte porozumieniem badawczo-rozwojowym i że strony rozdzielają między siebie działania badawczo-rozwojowe w sposób uznany przez nie za najbardziej właściwy; nie obejmuje to opłacanych prac badawczo-rozwojowych;
- o) „specjalizacja w kontekście wykorzystywania wyników” oznacza, że strony rozdzielają między siebie poszczególne zadania, takie jak produkcja lub dystrybucja, lub nakładają na siebie wzajemnie ograniczenia co do wykorzystywania wyników prac, takie jak ograniczenia w odniesieniu do pewnych terytoriów, klientów lub dziedzin zastosowań; obejmuje to sytuację, w której tylko jedna strona zajmuje się produkcją i dystrybucją produktów objętych umową w oparciu o wyłączną licencję udzieloną jej przez inne strony;
- p) „opłacane prace badawczo-rozwojowe” oznaczają prace badawczo-rozwojowe prowadzone przez jedną stronę i finansowane przez stronę finansującą;
- q) „strona finansująca” oznacza stronę finansującą opłacane prace badawczo-rozwojowe, która sama nie prowadzi żadnych prac badawczo-rozwojowych;
- r) „przedsiębiorstwo konkurujące” oznacza rzeczywistego lub potencjalnego konkurenta;
- s) „rzeczywisty konkurent” oznacza przedsiębiorstwo, które dostarcza produkt, technologię lub proces, które na właściwym rynku geograficznym mogą zostać ulepszone, zastąpione substytucyjnym lub innym produktem lub technologią objętymi umową;
- t) „potencjalny konkurent” oznacza przedsiębiorstwo, co do którego można realnie, a nie tylko teoretycznie zakładać, że gdyby porozumienie badawczo-rozwojowe nie istniało, to w odpowiedzi na niewielki, lecz trwały wzrost cen względnych takie przedsiębiorstwo zdecydowałoby się przeprowadzić, w terminie nie dłuższym niż trzy lata, konieczne dodatkowe inwestycje lub ponieść inne niezbędne koszty dostosowawcze, aby dostarczyć produkt, technologię lub proces, które na właściwym rynku geograficznym mogłyby zostać ulepszone, zastąpione substytucyjnym lub innym produktem lub technologią objętymi umową;
- u) „właściwy rynek produktowy” oznacza rynek właściwy produktów, które mogą zostać ulepszone, zastąpione substytucyjnymi lub innymi produktami objętymi umową;
- v) „właściwy rynek technologii” oznacza rynek właściwy technologii lub procesów, które mogą zostać ulepszone, zastąpione substytucyjnymi lub innymi technologiami objętymi umową.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia wyrażenia „przedsiębiorstwo” i „strona” obejmują odpowiednie przedsiębiorstwa z nimi powiązane.

„Przedsiębiorstwa powiązane” oznaczają:

- a) przedsiębiorstwa, w których strona porozumienia badawczo-rozwojowego, bezpośrednio lub pośrednio:
 - (i) jest uprawniona do wykonywania ponad połowy praw głosu;
 - (ii) jest uprawniona do powoływania ponad połowy członków rady nadzorczej, zarządu lub organów prawnie reprezentujących przedsiębiorstwo; lub
 - (iii) ma prawo kierowania działalnością przedsiębiorstwa;
- b) przedsiębiorstwa, które – bezpośrednio lub pośrednio – mają w stosunku do strony porozumienia badawczo-rozwojowego prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a);
- c) przedsiębiorstwa, w których przedsiębiorstwo, o którym mowa w lit. b), posiada, bezpośrednio lub pośrednio, prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a);
- d) przedsiębiorstwa, w których strona porozumienia badawczo-rozwojowego, wraz z przedsiębiorstwem lub przedsiębiorstwami, o których mowa w lit. a), b) lub c), lub w których dwa przedsiębiorstwa lub większa liczba przedsiębiorstw, o których mowa w lit. a), b) lub c), wspólnie posiadają prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a);
- e) przedsiębiorstwa, w których prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a) wspólnie przynależą do:
 - (i) stron porozumienia badawczo-rozwojowego lub odpowiednio przedsiębiorstw z nimi powiązanych, o których mowa w lit. a)–d); lub
 - (ii) strony lub stron porozumienia badawczo-rozwojowego lub też przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw z nimi powiązanych, o których mowa w lit. a)–d), oraz osoby trzeciej lub osób trzecich.

Artykuł 2

Wyłączenie

1. Na podstawie art. 101 ust. 3 Traktatu oraz z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia stwierdza się, że art. 101 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do porozumień badawczo-rozwojowych.

Niniejsze wyłączenie stosuje się w zakresie, w jakim takie porozumienia zawierają ograniczenia konkurencji wchodzące w zakres stosowania art. 101 ust. 1 Traktatu.

2. Wyłączenie przewidziane w ust. 1 stosuje się również do porozumień badawczo-rozwojowych zawierających postanowienia dotyczące przeniesienia praw własności intelektualnej na stronę lub strony lub na podmiot utworzony przez strony w celu prowadzenia wspólnych prac badawczo-rozwojowych, opłacanych prac badawczo-rozwojowych lub wspólnego wykorzystywania wyników, lub też dotyczące udzielenia im licencji na te prawa, o ile postanowienia te nie stanowią podstawowego przedmiotu takich porozumień, ale są bezpośrednio z nimi związane i konieczne do wprowadzenia ich w życie.

Artykuł 3

Warunki wyłączenia

1. Wyłączenie przewidziane w art. 2 stosuje się z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w ust. 2–5 niniejszego artykułu.

2. Porozumienie badawczo-rozwojowe musi stanowić, że wszystkie strony mają pełen dostęp do ostatecznych wyników wspólnych prac badawczo-rozwojowych lub opłacanych prac badawczo-rozwojowych, w tym wszelkich wynikających z tych prac praw własności intelektualnej i *know-how*, na potrzeby dalszych prac badawczo-rozwojowych i wykorzystywania wyników, jak tylko takie ostateczne wyniki są dostępne. Jeżeli strony ograniczą swoje prawa do wykorzystywania wyników zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, szczególnie jeśli specjalizują się one w kontekście wykorzystywania wyników, możliwe jest odpowiednie ograniczenie dostępu do wyników na potrzeby ich wykorzystywania. Ponadto instytucje badawcze, instytucje akademickie lub przedsiębiorstwa, które prowadzą prace badawczo-rozwojowe na zasadzie komercyjnego świadczenia usług i zasadniczo nie wykorzystują wyników prac, mogą zgodzić się na ograniczenie wykorzystywania przez siebie wyników prac na potrzeby dalszych badań. Porozumienie badawczo-rozwojowe może przewidywać wzajemną rekompensatę stron za otrzymanie dostępu do wyników na potrzeby dalszych badań lub wykorzystywania tych wyników, jednak rekompensata nie może być na tyle wysoka, by skutecznie utrudniła taki dostęp.

3. Bez uszczerbku dla ust. 2, jeżeli porozumienie badawczo-rozwojowe przewiduje tylko wspólne prace badawczo-rozwojowe lub opłacane prace badawczo-rozwojowe, porozumienie to musi stanowić, że każda strona musi mieć dostęp do wszelkiego już istniejącego *know-how* innych stron, jeżeli takie *know-how* jest niezbędne do celów wykorzystywania wyników prac. Porozumienie badawczo-rozwojowe może przewidywać wzajemną rekompensatę stron za otrzymanie dostępu do już istniejącego *know-how*, jednak rekompensata nie może być na tyle wysoka, by skutecznie utrudniła taki dostęp.

4. Wszelkie wspólne wykorzystywanie wyników prac może dotyczyć jedynie wyników, które są chronione prawami własności intelektualnej lub stanowią *know-how* i które są niezbędne dla wytwarzania produktów objętych umową lub stosowania technologii objętych umową.

5. Strony, którym w ramach specjalizacji w kontekście wykorzystywania wyników powierzono wytwarzanie produktów objętych umową, muszą być zobowiązane do realizacji zamówień innych stron na dostawy produktów objętych umową, z wyjątkiem sytuacji, gdy porozumienie badawczo-rozwojowe przewiduje również wspólną dystrybucję w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. m) ppkt (i) lub (ii) lub gdy strony uzgodniły, że dystrybucję produktów objętych umową może prowadzić tylko strona wytwarzająca te produkty.

Artykuł 4

Próg udziału w rynku i okres wyłączenia

1. Jeśli strony porozumienia nie są przedsiębiorstwami konkurującymi, wyłączenie przewidziane w art. 2 stosuje się przez czas trwania prac badawczo-rozwojowych. Jeśli wyniki prac są wspólnie wykorzystywane, wyłączenie stosuje się nadal przez siedem lat od pierwszego wprowadzenia produktów lub technologii objętych umową do obrotu na rynek wewnętrzny.

2. Jeśli dwie strony lub większa liczba stron są przedsiębiorstwami konkurującymi, wyłączenie przewidziane w art. 2 stosuje się przez okres, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, tylko wówczas, gdy w chwili przystąpienia do porozumienia badawczo-rozwojowego:

- a) w przypadku porozumień badawczo-rozwojowych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii), łączny udział stron porozumienia badawczo-rozwojowego w rynkach właściwych produktów i technologii nie przekracza 25 %; lub
- b) w przypadku porozumień badawczo-rozwojowych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) ppkt (iv), (v) lub (vi), łączny udział w rynkach właściwych produktów i technologii, jaki posiada strona finansująca i wszystkie strony, z którymi strona finansująca zawarła porozumienia badawczo-rozwojowe w odniesieniu do tych samych produktów lub technologii objętych umową, nie przekracza 25 %.

3. Po zakończeniu okresu, o którym mowa w ust. 1, wyłączenie stosuje się nadal dopóty, dopóki łączny udział stron w rynkach właściwych produktów i technologii nie przekroczy 25 %.

Artykuł 5

Najpoważniejsze ograniczenia

Wyłączenie przewidziane w art. 2 nie ma zastosowania do porozumień badawczo-rozwojowych, które, bezpośrednio lub pośrednio, samodzielnie lub w powiązaniu z innymi czynnikami, na które strony mają wpływ, mają na celu jedną z poniższych sytuacji:

- a) ograniczenie swobody stron w prowadzeniu prac badawczo-rozwojowych samodzielnie lub we współpracy z osobami trzecimi w dziedzinie niezwiązanej z tą, do której odnosi się porozumienie badawczo-rozwojowe, bądź, po zakończeniu wspólnych prac badawczo-rozwojowych lub opłacanych prac badawczo-rozwojowych, w dziedzinie, której dotyczą prace lub w dziedzinie pokrewnej;
- b) ograniczenie produkcji lub sprzedaży, z wyjątkiem:
 - (i) ustalania docelowych poziomów produkcji, jeśli wspólne wykorzystywanie wyników obejmuje wspólne wytwarzanie produktów objętych umową;
 - (ii) ustalania docelowych poziomów sprzedaży, jeśli wspólne wykorzystywanie wyników obejmuje wspólną dystrybucję produktów objętych umową lub wspólne udzielanie licencji na technologie objęte umową w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. m) ppkt (i) lub (ii);
 - (iii) praktyk stanowiących specjalizację w kontekście wykorzystywania wyników; oraz
 - (iv) ograniczania swobody stron do wytwarzania, sprzedaży lub przenoszenia praw do produktów, technologii lub procesów, lub też udzielania licencji na produkty, technologie lub procesy, które konkurują z produktami lub technologiami objętymi umową w okresie, w którym strony zgodziły się wspólnie wykorzystywać wyniki;

c) ustalanie cen w ramach sprzedaży produktu objętego umową lub udzielania licencji na technologie objęte umową osobom trzecim, z wyjątkiem ustalania cen stosowanych wobec bezpośrednich klientów lub ustalania wysokości opłat licencyjnych pobieranych od bezpośrednich licencjodawców, jeśli wspólne wykorzystywanie wyników obejmuje wspólną dystrybucję produktów objętych umową lub wspólne udzielanie licencji na technologie objęte umową w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. m) ppkt (i) lub (ii);

d) ograniczenie terytorium lub klientów, na którym lub którym strony mogą biernie sprzedawać produkty objęte umową lub udzielać licencji na technologie objęte umową, z wyjątkiem wymogu udzielania drugiej stronie wyłącznej licencji na wyniki;

e) postawienie wymogu eliminującego lub ograniczającego czynną sprzedaż produktów lub technologii objętych umową na takich terytoriach lub takim klientom, których nie przydzielono na wyłączność jednej ze stron w ramach specjalizacji w kontekście wykorzystywania wyników;

f) postawienie wymogu odmowy zaspokojenia popytu ze strony klientów na odpowiednich terytoriach stron lub ze strony klientów w inny sposób rozdzielonych między strony w ramach specjalizacji w kontekście wykorzystywania wyników, którzy wprowadzaliby do obrotu produkty objęte umową na innych terytoriach w ramach rynku wewnętrznego;

g) postawienie wymogu mającego na celu utrudnianie użytkownikom lub odsprzedawcom uzyskania produktów objętych umową od innych odsprzedawców w ramach rynku wewnętrznego.

Artykuł 6

Wykluczone ograniczenia

Wyłączenie przewidziane w art. 2 nie ma zastosowania do następujących zobowiązań zawartych w porozumieniach badawczo-rozwojowych:

- a) zobowiązanie do niekwestionowania, po zakończeniu prac badawczo-rozwojowych, ważności praw własności intelektualnej przysługujących stronom na rynku wewnętrznym i mających znaczenie dla prac badawczo-rozwojowych bądź, po wygaśnięciu porozumienia badawczo-rozwojowego, ważności praw własności intelektualnej przysługujących stronom na rynku wewnętrznym oraz chroniących wyniki prac badawczo-rozwojowych, z zastrzeżeniem możliwości zakończenia porozumienia badawczo-rozwojowego, w przypadku gdy jedna ze stron kwestionuje ważność takich praw własności intelektualnej;
- b) zobowiązanie do nieudzielania osobom trzecim licencji na wytwarzanie produktów objętych umową lub stosowanie technologii objętych umową, chyba że w porozumieniu przewidziano wykorzystywanie wyników wspólnych prac badawczo-rozwojowych lub opłacanych prac badawczo-rozwojowych przez przynajmniej jedną ze stron i ma ono miejsce na rynku wewnętrznym względem osób trzecich.

Artykuł 7**Stosowanie progu udziału w rynku**

Do celów stosowania progu udziału w rynku przewidzianego w art. 4 stosuje się następujące zasady:

- a) udział w rynku oblicza się na podstawie wartości sprzedaży rynkowej; jeżeli dane dotyczące wartości sprzedaży rynkowej nie są dostępne, na potrzeby ustalenia udziału stron w rynku można wykorzystać dane szacunkowe oparte na innych wiarygodnych informacjach rynkowych, w tym na danych dotyczących wielkości sprzedaży rynkowej;
- b) udział w rynku oblicza się na podstawie danych za poprzedni rok kalendarzowy;
- c) udział w rynku przedsiębiorstw, o których mowa w art. 1 ust. 2 akapit drugi lit. e), jest zaliczany w częściach równych każdemu przedsiębiorstwu posiadającemu prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a) tego akapitu;
- d) jeżeli udział w rynku, o którym mowa w art. 4 ust. 3, początkowo nie przekracza 25 %, a następnie wzrasta powyżej tego poziomu, nie przekraczając jednak 30 %, wyłączenie przewidziane w art. 2 stosuje się nadal przez okres dwóch kolejnych lat kalendarzowych po upływie roku, w którym próg 25 % został przekroczony po raz pierwszy;

e) jeżeli udział w rynku, o którym mowa w art. 4 ust. 3, początkowo nie przekracza 25 %, a następnie wzrasta i przekracza poziom 30 %, wyłączenie przewidziane w art. 2 stosuje się nadal przez okres jednego roku kalendarzowego po upływie roku, w którym próg 30 % został przekroczony po raz pierwszy;

f) korzyści wynikających z lit. d) i e) nie można łączyć w sposób umożliwiający przekroczenie okresu dwóch lat kalendarzowych.

Artykuł 8**Okres przejściowy**

Zakaz ustanowiony w art. 101 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. w odniesieniu do porozumień będących w mocy dnia 31 grudnia 2010 r., które nie spełniają warunków wyłączenia przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu, ale spełniają warunki wyłączenia przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 2659/2000.

Artykuł 9**Okres obowiązywania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 31 grudnia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1218/2010**z dnia 14 grudnia 2010 r.****w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii porozumień specjalizacyjnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2821/71 z dnia 20 grudnia 1971 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych⁽¹⁾,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (EWG) nr 2821/71 upoważnia Komisję do stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (*) w drodze rozporządzenia do niektórych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, wchodzących w zakres stosowania art. 101 ust. 1 Traktatu, mających na celu specjalizację, włączając w to porozumienia niezbędne do jej osiągnięcia.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2658/2000 z dnia 29 listopada 2000 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień specjalizacyjnych⁽²⁾ zdefiniowano kategorie porozumień specjalizacyjnych, które zdaniem Komisji zasadniczo spełniają warunki zawarte w art. 101 ust. 3 Traktatu. W związku z ogólnie pozytywnymi doświadczeniami zgromadzonymi podczas stosowania tego rozporządzenia, które wygasa dnia 31 grudnia 2010 r., oraz w świetle dalszych doświadczeń nabytych od czasu jego przyjęcia właściwe jest przyjęcie nowego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych.

- (3) Niniejsze rozporządzenie powinno spełnić dwa wymogi – zapewnić skuteczną ochronę konkurencji oraz zagwarantować przedsiębiorstwom odpowiedni poziom ochrony prawnej. Aby osiągnąć te cele, należy wziąć pod uwagę potrzebę jak największego uproszczenia nadzoru administracyjnego i ram prawnych. Na potrzeby stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu można zasadniczo przyjąć, że poniżej pewnego poziomu władzy rynkowej pozytywne skutki porozumień specjalizacyjnych są większe niż ich negatywny wpływ na konkurencję.
- (4) Na potrzeby stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu w drodze rozporządzenia nie jest konieczne określanie, jakie porozumienia mogą wchodzić w zakres stosowania art. 101 ust. 1 Traktatu. Przy indywidualnej ocenie porozumień na mocy art. 101 ust. 1 Traktatu należy uwzględnić kilka czynników, w szczególności strukturę rynku właściwego.
- (5) Przywilej wyłączenia przewidziany w niniejszym rozporządzeniu powinien być ograniczony do porozumień, w przypadku których można z wystarczającą pewnością założyć, że spełniają one warunki, o których mowa w art. 101 ust. 3 Traktatu.
- (6) Największe szanse na to, że porozumienia specjalizacyjne dotyczące produkcji przyczynią się do poprawy produkcji lub dystrybucji towarów, będą wówczas, gdy strony wniosą uzupełniające się umiejętności, aktywa lub działania, ponieważ będą mogły koncentrować się na wytwarzaniu określonych produktów, a przez to działać bardziej efektywnie i oferować produkty po niższej cenie. To samo zasadniczo dotyczy porozumień specjalizacyjnych w zakresie przygotowywania usług. Zakładając istnienie skutecznej konkurencji, konsumenci najprawdopodobniej w znacznym stopniu skorzystają z pozytywnych skutków takiej sytuacji.
- (7) Takie korzyści mogą wynikać z porozumień, na mocy których jedna strona całkowicie lub częściowo zaprzestaje, na rzecz innej strony, wytwarzania określonych produktów lub przygotowywania określonych usług („specjalizacja jednostronna”), z porozumień, na mocy których każda strona całkowicie lub częściowo zaprzestaje, na rzecz innej strony, wytwarzania określonych produktów lub przygotowywania określonych usług („specjalizacja wzajemna”), jak również z porozumień, na mocy których strony zobowiązują się wspólnie wytwarzać określone produkty lub przygotowywać określone usługi („wspólna produkcja”). W kontekście

⁽¹⁾ Dz.U. L 285 z 29.12.1971, s. 46.⁽²⁾ Dz.U. L 304 z 5.12.2000, s. 3.

(*) Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 81 Traktatu WE stał się art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”). Treść tych dwóch artykułów jest zasadniczo identyczna. Do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do art. 101 TFUE należy rozumieć, tam gdzie to stosowne, jako odniesienia do art. 81 Traktatu WE. W TFUE wprowadzono także pewne zmiany terminologiczne, takie jak zastąpienie „Wspólnoty” przez „Unię” i „wspólnego rynku” przez „rynek wewnętrzny”. Terminologia przyjęta w TFUE będzie stosowana w całym niniejszym rozporządzeniu.

- niniejszego rozporządzenia pojęcia specjalizacji jednostronnej i wzajemnej nie wymagają od stron ograniczenia zdolności produkcyjnej – wystarczy, że ograniczą one swoją wielkość produkcji. Pojęcie wspólnej produkcji nie wymaga natomiast od stron ograniczenia swoich indywidualnych działań produkcyjnych niewchodzących w zakres planowanych ustaleń dotyczących wspólnej produkcji.
- (8) Charakter porozumień o specjalizacji jednostronnej i specjalizacji wzajemnej zakłada, że strony działają na tym samym rynku produktowym. Niekoniecznie muszą one działać na tym samym rynku geograficznym. Zastosowanie niniejszego rozporządzenia do porozumień o specjalizacji jednostronnej i wzajemnej powinno więc być ograniczone do sytuacji, gdy strony działają na tym samym rynku produktowym. Porozumienia o wspólnej produkcji mogą być zawierane przez strony, które działają już na tym samym rynku produktowym, lecz również przez strony, które dopiero chcą wejść na dany rynek produktowy dzięki takiemu porozumieniu. Porozumienia o wspólnej produkcji powinny zatem wchodzić w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia bez względu na to, czy strony działają już na tym samym rynku produktowym, czy nie.
- (9) Aby zapewnić ziszczenie się korzyści wynikających ze specjalizacji, nie pociągając za sobą całkowitego opuszczenia przez jedną ze stron rynku na niższym szczeblu obrotu niż produkcja, porozumienia o specjalizacji jednostronnej i wzajemnej powinny wchodzić w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia tylko wtedy, gdy obejmują zobowiązania do dostaw i kupna lub wspólnej dystrybucji. Zobowiązania do dostaw i kupna mogą mieć charakter wyłączny, ale nie jest to konieczne.
- (10) Można zakładać, że jeżeli udział stron we właściwym rynku produktów będących przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego nie przekracza określonego poziomu, takie porozumienia zasadniczo niosą ze sobą korzyści gospodarcze w postaci korzyści skali lub zakresu lub też lepszych technologii produkcji, umożliwiając również konsumentom odniesienie słusznej części wynikających z tego korzyści. Jednak w przypadkach, gdy produkty wytwarzane w ramach porozumienia specjalizacyjnego są produktami pośrednimi, które strona lub strony całkowicie lub częściowo wykorzystują jako produkty wejściowe do własnej produkcji niektórych produktów rynku niższego szczebla, które następnie sprzedają na rynku, wyłączenie przyznane na mocy niniejszego rozporządzenia powinno zależeć również od tego, czy udział stron we właściwym rynku takich produktów rynku niższego szczebla nie przekracza określonego poziomu. W takim przypadku uwzględnienie jedynie udziału stron w rynku na poziomie produktów pośrednich prowadziłoby do przeoczenia potencjalnego ryzyka zamknięcia dostępu konkurentów do produktów wejściowych na poziomie produktów rynku niższego szczebla lub podniesienia cen na takie produkty. Nie zakłada się jednak, że w przypadku przekroczenia określonego w niniejszym rozporządzeniu progu udziału w rynku lub niespełnienia innych warunków, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, porozumienia specjalizacyjne zostają objęte postanowieniami art. 101 ust. 1 Traktatu albo nie spełniają warunków art. 101 ust. 3 Traktatu. W takich przypadkach konieczne jest przeprowadzenie indywidualnej oceny porozumienia specjalizacyjnego w oparciu o art. 101 Traktatu.
- (11) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wyłączać porozumień zawierających ograniczenia, które nie są niezbędne do osiągnięcia pozytywnych skutków płynących z porozumienia specjalizacyjnego. Co do zasady porozumienia zawierające pewne rodzaje poważnych ograniczeń konkurencji polegających na ustalaniu cen pobieranych od osób trzecich, ograniczaniu produkcji lub sprzedaży oraz podziale rynków lub konsumentów powinny być wykluczone z przywileju wyłączenia ustanowionego niniejszym rozporządzeniem, bez względu na udział stron w rynku.
- (12) Dzięki ograniczeniu udziału w rynku, nieobejmowaniu wyłączeniem niektórych porozumień oraz warunkom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu zasadniczo zadbano, by porozumienia, do których stosuje się wyłączenie grupowe, nie dawały stronom możliwości wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do istotnej części danych produktów lub usług.
- (13) Komisja – działając na podstawie art. 29 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu⁽¹⁾ – może wycofać przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia, jeżeli w konkretnym przypadku uzna, że porozumienie, do którego ma zastosowanie wyłączenie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, wywołuje jednak skutki niezgodne z art. 101 ust. 3 Traktatu.
- (14) Organ ds. konkurencji danego państwa członkowskiego – działając na podstawie art. 29 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 – może wycofać przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do terytorium tego państwa lub jego części, jeżeli w konkretnym przypadku uzna, że porozumienie, do którego ma zastosowanie wyłączenie ustanowione niniejszym rozporządzeniem, wywołuje jednak skutki niezgodne z art. 101 ust. 3 Traktatu na terytorium tego państwa członkowskiego lub jego części i jeżeli terytorium to ma wszystkie cechy odrębnego rynku geograficznego.
- (15) Przywilej przewidziany w niniejszym rozporządzeniu może zostać wycofany na podstawie art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 na przykład w przypadku, gdy właściwy rynek jest bardzo skoncentrowany, a konkurencja jest bardzo słaba, szczególnie ze względu na poszczególne pozycje rynkowe innych uczestników rynku lub powiązania między innymi uczestnikami rynku wynikające z równoległych porozumień specjalizacyjnych.

(¹) Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

- (16) W celu ułatwienia zawierania porozumień specjalizacyjnych, które mogą wpływać na strukturę stron, okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia powinien wynosić 12 lat,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „porozumienie specjalizacyjne” oznacza porozumienie o specjalizacji jednostronnej, porozumienie o specjalizacji wzajemnej lub porozumienie o wspólnej produkcji;
- b) „porozumienie o specjalizacji jednostronnej” oznacza porozumienie między dwiema stronami działającymi na tym samym rynku produktowym, na mocy którego jedna strona zgadza się całkowicie lub częściowo zaprzestać produkowania niektórych produktów lub powstrzymać się od ich produkowania i nabywać je od drugiej strony, która zgadza się te produkty produkować i dostarczać;
- c) „porozumienie o specjalizacji wzajemnej” oznacza porozumienie między dwiema stronami lub większą liczbą stron działających na tym samym rynku produktowym, na mocy którego dwie strony lub większa liczba stron zgadzają się, na zasadzie wzajemności, całkowicie lub częściowo zaprzestać produkowania niektórych, lecz różnych, produktów lub powstrzymać się od ich produkowania i nabywać je od pozostałych stron, które zgadzają się je produkować i dostarczać;
- d) „porozumienie o wspólnej produkcji” oznacza porozumienie, na mocy którego dwie strony lub większa liczba stron zgadzają się wspólnie produkować niektóre produkty;
- e) „porozumienie” oznacza porozumienie, decyzję związku przedsiębiorstw lub praktykę uzgodnioną;
- f) „produkt” oznacza towar lub usługę, w tym zarówno towary lub usługi pośrednie, jak i towary lub usługi końcowe, z wyjątkiem usług dystrybucji i najmu;
- g) „produkcja” oznacza wytwarzanie towarów lub przygotowywanie usług, w tym produkcję w formie podwykonawstwa;
- h) „przygotowywanie usług” oznacza działania podejmowane na wyższym szczeblu obrotu niż świadczenie usług na rzecz klientów;
- i) „rynek właściwy” oznacza właściwy rynek produktowy i geograficzny, do którego należą produkty będące przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego, a w przypadku gdy takie produkty są produktami pośrednimi, które strona lub strony całkowicie lub częściowo wykorzystują na potrzeby

własne do produkcji produktów rynku niższego szczebla – oznacza on dodatkowo właściwy rynek produktowy i geograficzny, do którego należą takie produkty rynku niższego szczebla;

- j) „produkt będący przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego” oznacza produkt wytwarzany na podstawie porozumienia specjalizacyjnego;
- k) „produkt rynku niższego szczebla” oznacza produkt, do produkcji którego strona lub strony porozumienia używają, jako produktu wejściowego, produktu będącego przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego i który jest sprzedawany przez te strony na rynku;
- l) „przedsiębiorstwo konkurujące” oznacza rzeczywistego lub potencjalnego konkurenta;
- m) „rzeczywisty konkurent” oznacza przedsiębiorstwo, które działa na tym samym rynku właściwym;
- n) „potencjalny konkurent” oznacza przedsiębiorstwo, co do którego można realnie, a nie tylko teoretycznie zakładać, że gdyby porozumienie specjalizacyjne nie istniało, to w odpowiedzi na niewielki, lecz trwały wzrost cen względnych takie przedsiębiorstwo zdecydowałoby się przeprowadzić, w terminie nie dłuższym niż trzy lata, konieczne dodatkowe inwestycje lub ponieść inne niezbędne koszty dostosowawcze, aby wejść na rynek właściwy;
- o) „zobowiązanie do wyłączności w zakresie dostaw” oznacza zobowiązanie do zaniechania dostaw produktu będącego przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego na rzecz przedsiębiorstwa konkurującego innego niż strona porozumienia;
- p) „zobowiązanie do wyłączności w zakresie zakupów” oznacza zobowiązanie do zakupu produktu będącego przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego tylko od strony porozumienia;
- q) „wspólny” w kontekście dystrybucji oznacza, że strony:
- (i) prowadzą dystrybucję produktów jako wspólny zespół, organizacja lub przedsiębiorstwo; lub
- (ii) wyznaczają dystrybutora będącego osobą trzecią, na zasadzie wyłączności lub nie na zasadzie wyłączności, pod warunkiem że taka osoba trzecia nie jest przedsiębiorstwem konkurującym;
- r) „dystrybucja” oznacza dystrybucję, w tym sprzedaż towarów i świadczenie usług.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia wyrażenia „przedsiębiorstwo” i „strona” obejmują odpowiednie przedsiębiorstwa z nimi powiązane.

„Przedsiębiorstwa powiązane” oznaczają:

- a) przedsiębiorstwa, w których strona porozumienia specjalizacyjnego, bezpośrednio lub pośrednio:
 - (i) jest uprawniona do wykonywania ponad połowy praw głosu;
 - (ii) jest uprawniona do powoływania ponad połowy członków rady nadzorczej, zarządu lub organów prawnie reprezentujących przedsiębiorstwo; lub
 - (iii) ma prawo kierowania działalnością przedsiębiorstwa;
- b) przedsiębiorstwa, które – bezpośrednio lub pośrednio – mają w stosunku do strony porozumienia specjalizacyjnego prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a);
- c) przedsiębiorstwa, w których przedsiębiorstwo, o którym mowa w lit. b), posiada, bezpośrednio lub pośrednio, prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a);
- d) przedsiębiorstwa, w których strona porozumienia specjalizacyjnego wraz z przedsiębiorstwem lub przedsiębiorstwami, o których mowa w lit. a), b) lub c), lub w których dwa przedsiębiorstwa lub większa liczba przedsiębiorstw, o których mowa w lit. a), b) lub c), wspólnie posiadają prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a);
- e) przedsiębiorstwa, w których prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a) wspólnie przynależą do:
 - (i) stron porozumienia specjalizacyjnego lub odpowiednio przedsiębiorstw z nimi powiązanych, o których mowa w lit. a)–d); lub
 - (ii) strony lub stron porozumienia specjalizacyjnego lub też przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw z nimi powiązanych, o których mowa w lit. a)–d), oraz osoby trzeciej lub osób trzecich.

Artykuł 2

Wyłączenie

1. Na podstawie art. 101 ust. 3 Traktatu oraz z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia stwierdza się, że art. 101 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do porozumień specjalizacyjnych.

Niniejsze wyłączenie stosuje się w zakresie, w jakim takie porozumienia zawierają ograniczenia konkurencji wchodzące w zakres stosowania art. 101 ust. 1 Traktatu.

2. Wyłączenie przewidziane w ust. 1 stosuje się do porozumień specjalizacyjnych zawierających postanowienia, które dotyczą przeniesienia praw własności intelektualnej na stronę lub strony lub udzielenia im licencji na te prawa, o ile postanowienia te nie stanowią podstawowego przedmiotu takich

porozumień, lecz są bezpośrednio z nimi związane i konieczne do wprowadzenia ich w życie.

3. Wyłączenie przewidziane w ust. 1 stosuje się do porozumień specjalizacyjnych, na mocy których:

- a) strony akceptują zobowiązanie do wyłączności w zakresie zakupów lub dostaw; lub
- b) strony nie prowadzą samodzielnie sprzedaży produktów będących przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego, lecz prowadzą ich wspólną dystrybucję.

Artykuł 3

Próg udziału w rynku

Wyłączenie przewidziane w art. 2 stosuje się pod warunkiem, że łączny udział stron w rynku nie przekracza 20 % na jakimkolwiek rynku właściwym.

Artykuł 4

Najpoważniejsze ograniczenia

Wyłączenie przewidziane w art. 2 nie ma zastosowania do porozumień specjalizacyjnych, które, bezpośrednio lub pośrednio, samodzielnie lub w powiązaniu z innymi czynnikami, na które strony mają wpływ, mają na celu jedną z poniższych sytuacji:

- a) ustalanie cen sprzedaży produktów osobom trzecim, z wyjątkiem ustalania cen stosowanych wobec bezpośrednich klientów w kontekście wspólnej dystrybucji;
- b) ograniczenie produkcji lub sprzedaży, z wyjątkiem:
 - (i) postanowień dotyczących uzgodnionej ilości produktów w kontekście porozumień o specjalizacji jednostronnej lub wzajemnej lub dotyczących ustalania zdolności produkcyjnej i wielkości produkcji w kontekście porozumienia o wspólnej produkcji; oraz
 - (ii) ustalania docelowych poziomów sprzedaży w kontekście wspólnej dystrybucji;
- c) podział rynków lub klientów.

Artykuł 5

Stosowanie progu udziału w rynku

Do celów stosowania progu udziału w rynku przewidzianego w art. 3 stosuje się następujące zasady:

- a) udział w rynku oblicza się na podstawie wartości sprzedaży rynkowej; jeżeli dane dotyczące wartości sprzedaży rynkowej nie są dostępne, na potrzeby ustalenia udziału stron w rynku można wykorzystać dane szacunkowe oparte na innych wiarygodnych informacjach rynkowych, w tym na danych dotyczących wielkości sprzedaży rynkowej;

b) udział w rynku oblicza się na podstawie danych dotyczących poprzedniego roku kalendarzowego;

c) udział w rynku przedsiębiorstw, o których mowa w art. 1 ust. 2 akapit drugi lit. e), jest zaliczany w równych częściach każdemu przedsiębiorstwu posiadającemu prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a) tego akapitu;

d) jeżeli udział w rynku, o którym mowa w art. 3, początkowo nie przekracza 20 %, a następnie wzrasta powyżej tego poziomu, nie przekraczając jednak 25 %, wyłączenie przewidziane w art. 2 stosuje się nadal przez okres dwóch kolejnych lat kalendarzowych po upływie roku, w którym próg 20 % został przekroczony po raz pierwszy;

e) jeżeli udział w rynku, o którym mowa w art. 3, początkowo nie przekracza 20 %, a następnie wzrasta i przekracza poziom 25 %, wyłączenie przewidziane w art. 2 stosuje się nadal przez okres jednego roku kalendarzowego po upływie roku, w którym próg 25 % został przekroczony po raz pierwszy;

f) korzyści wynikających z lit. d) i e) nie można łączyć w sposób umożliwiający przekroczenie okresu dwóch lat kalendarzowych.

Artykuł 6

Okres przejściowy

Zakaz ustanowiony w art. 101 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. w odniesieniu do porozumień będących w mocy dnia 31 grudnia 2010 r., które nie spełniają warunków wyłączenia przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, ale spełniają warunki wyłączenia przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 2658/2000.

Artykuł 7

Okres obowiązywania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 31 grudnia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1219/2010**z dnia 17 grudnia 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	78,3
	EG	88,4
	MA	50,0
	TR	109,6
	ZZ	81,6
0707 00 05	EG	140,2
	JO	158,2
	TR	88,4
	ZZ	128,9
0709 90 70	MA	84,2
	TR	138,3
	ZZ	111,3
0805 10 20	AR	43,0
	BR	41,5
	CL	87,1
	MA	64,5
	PE	58,9
	SZ	46,6
	TR	56,0
	UY	48,0
	ZA	44,7
	ZZ	54,5
0805 20 10	MA	65,4
	ZZ	65,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	60,3
	IL	72,7
	TR	71,4
	ZZ	68,1
0805 50 10	AR	49,2
	TR	56,7
	UY	49,2
	ZZ	51,7
0808 10 80	AR	74,9
	AU	205,3
	CA	87,8
	CL	84,2
	CN	83,7
	MK	29,3
	NZ	74,9
	US	95,2
	ZA	124,0
	ZZ	95,5
0808 20 50	CN	49,5
	US	135,7
	ZZ	92,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1220/2010**z dnia 17 grudnia 2010 r.****w sprawie cen sprzedaży zbóż w ramach trzecich indywidualnych zaproszeń do składania ofert na mocy procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. f) w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1017/2010 ⁽²⁾ uruchomiono sprzedaż zbóż w drodze procedur przetargowych zgodnie z warunkami przewidzianymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 oraz art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1017/2010, na podstawie ofert otrzymanych w ramach indywidualnych zaproszeń do składania ofert, Komisja musi ustalić minimalną cenę sprzedaży dla każdego rodzaju zbóż oraz każdego państwa członkowskiego lub podjąć decyzję o nieustaleniu minimalnej ceny sprzedaży.

- (3) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach trzecich indywidualnych zaproszeń do składania ofert podjęto decyzję, iż należy ustalić minimalną cenę sprzedaży dla niektórych zbóż i dla niektórych państw członkowskich oraz że nie należy ustalać minimalnej ceny sprzedaży dla innych zbóż i innych państw członkowskich.
- (4) Aby wywołać szybką reakcję rynku oraz zapewnić efektywne zarządzanie przedmiotowym środkiem, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do trzecich indywidualnych zaproszeń do składania ofert dotyczących sprzedaży zbóż w ramach procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010, w przypadku których termin składania ofert upłynął z dniem 15 grudnia 2010 r., decyzje w sprawie ceny sprzedaży na dany rodzaj zboża i dla danego państwa członkowskiego określa się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Decyzje dotyczące sprzedaży

(EUR/t)

Państwo członkowskie	Minimalna cena sprzedaży		
	Pszenica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza
	Kod CN 1001 90	Kod CN 1003 00	Kod CN 1005 90 00
Belgique/België	X	X	X
България	X	X	X
Česká republika	222,18	175,10	X
Danmark	X	—	X
Deutschland	X	185	X
Eesti	X	175	X
Eire/Ireland	X	X	X
Elláda	X	X	X
España	X	X	X
France	X	—	X
Italia	X	X	X
Kypros	X	X	X
Latvija	X	X	X
Lietuva	X	174,50	X
Luxembourg	X	X	X
Magyarország	X	175,50	X
Malta	X	X	X
Nederland	X	X	X
Österreich	X	X	X
Polska	X	X	X
Portugal	X	X	X
România	X	X	X
Slovenija	X	X	X
Slovensko	X	175,21	X
Suomi/Finland	X	175,20	X
Sverige	X	184,50	X
United Kingdom	X	199,42	X

(—) Brak ustalonej minimalnej ceny sprzedaży (odrzucono wszystkie oferty)

(°) Brak ofert

(X) Brak zbóż dostępnych do sprzedaży

#) Nie dotyczy

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1221/2010**z dnia 17 grudnia 2010 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca grudnia 2010 r. w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz mięsa drobiowego, otwartych rozporządzeniem (WE) nr 533/2007**

KOMISJA EUROPEJSKA,

a także mając na uwadze, co następuje:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

(1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 533/2007 otwarto kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora mięsa drobiowego.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

(2) Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca grudnia 2010 r. złożono wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2011 r., przewyższają w przypadku niektórych kontyngentów ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia na przywóz mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz złożonych na podokres od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2011 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 533/2007 ustala się współczynniki przydziału wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 533/2007 z dnia 14 maja 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi w sektorze mięsa drobiowego ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,**Artykuł 2**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 15.5.2007, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

Nr grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału dla wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1.1.2011-31.3.2011 (%)
P1	09.4067	2,311405
P3	09.4069	0,45498

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1222/2010**z dnia 17 grudnia 2010 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca grudnia 2010 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 539/2007 na niektóre produkty w sektorze jaj i albumin jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 539/2007 z dnia 15 maja 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi w sektorze jaj i albumin jaj ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 539/2007 otwarto kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora jaj i albumin jaj.

- (2) Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca grudnia 2010 r. złożono wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2011 r., przewyższają w przypadku niektórych kontyngentów ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia na przywóz mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz złożonych na podokres od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2011 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 539/2007 ustala się współczynniki przydziału wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 128 z 16.5.2007, s. 19.

ZAŁĄCZNIK

Nr grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału dla wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1.1.2011-31.3.2011 (%)
E2	09.4401	29,413481

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1223/2010**z dnia 17 grudnia 2010 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca grudnia 2010 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa drobiowego pochodzącego z Izraela, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1384/2007**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1384/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2398/96 w odniesieniu do otwarcia i zarządzania niektórymi kontyngentami na przywóz do Wspólnoty produktów z sektora mięsa drobiowego pochodzących z Izraela ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2010 r.

Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2010 r. złożono wnioski o przyznanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2011 r. przewyższają ilości dostępne dla pozwoleń w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4092. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia na przywóz mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł

W odniesieniu do wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz złożonych na podokres od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2011 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 1384/2007 ustala się współczynniki przydziału wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2007, s. 40.

ZAŁĄCZNIK

Nr grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału dla wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1.1.2011-31.3.2011 (w %)
IL1	09.4092	91,737227

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1224/2010**z dnia 17 grudnia 2010 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca grudnia 2010 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa drobiowego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1385/2007**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1385/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 774/94 w odniesieniu do otwarcia i zarządzania niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi z sektora mięsa drobiowego ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2010 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca grudnia 2010 r. złożono wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2011 r., przewyższają w przypadku niektórych kontyngentów ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia na przywóz mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz złożonych na podokres od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2011 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 1385/2007 ustala się współczynniki przydziału wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 grudnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.⁽³⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2007, s. 47.

ZAŁĄCZNIK

Nr grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału dla wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1.1.2011-31.3.2011 (%)
1	09.4410	0,412031
3	09.4412	0,426075
4	09.4420	0,541711
6	09.4422	0,558347

DECYZJE

DECYZJA RADY 2010/784/WPZiB

z dnia 17 grudnia 2010 r.

w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Artykuł 2

Mandat misji

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 i art. 43 ust. 2,

Celem EUPOL COPPS jest przyczynianie się do ustanowienia trwałych i skutecznych rozwiązań dotyczących sił policyjnych podlegających zwierzchnictwu palestyńskiemu, zgodnie z najwyższymi standardami międzynarodowymi, spójnie z programami Unii dotyczącymi rozwoju instytucjonalnego, jak również zgodnie z innymi działaniami podejmowanymi na szczeblu międzynarodowym w szerszym kontekście sektora bezpieczeństwa, w tym zgodnie z reformą wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych.

a także mając na uwadze, co następuje:

W tym celu EUPOL COPPS:

- (1) W dniu 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich⁽¹⁾ (EUPOL COPPS) na okres trzech lat. Faza operacyjna EUPOL COPPS rozpoczęła się w dniu 1 stycznia 2006 r.
- (2) Misję tę ostatnio przedłużono na mocy decyzji Rady 2009/955/WPZiB⁽²⁾; misja ta zakończy się w dniu 31 grudnia 2010 r.
- (3) W dniu 19 listopada 2010 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) zalecił przedłużenie misji na dodatkowy okres 12 miesięcy – do dnia 31 grudnia 2011 r.
- (4) Struktura dowodzenia i kontroli misji nie powinna naruszać zobowiązań umownych szefa misji wobec Komisji Europejskiej w zakresie wykonania budżetu misji.
- (5) Do celów tej misji należy postawić w stan gotowości komórkę monitorującą.
- (6) Misja będzie prowadzona w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 21 Traktatu,

- a) wspomaga palestyńską policję cywilną (PPC) we wdrażaniu programu rozwoju policji, doradzając jej i udzielając silnego wsparcia, ze szczególnym uwzględnieniem wyższych urzędników na szczeblu okręgowym, centralnym i ministerialnym;
- b) koordynuje pomoc Unii i państw członkowskich oraz – w razie potrzeby – pomoc międzynarodową dla PPC, a także ułatwia udzielanie takiej pomocy;
- c) doradza w kwestiach dotyczących policji związanych z wymiarem sprawiedliwości w sprawach karnych;
- d) posiada komórkę ds. projektów, której zadaniem jest przygotowywanie i realizacja projektów. Misja w stosownych przypadkach koordynuje i usprawnia projekty realizowane przez państwa członkowskie i państwa trzecie w ramach ich obowiązków oraz udziela porad na ich temat, w obszarach związanych z misją i w ramach wspierania jej celów.

Artykuł 3

Przegląd

Liczebność personelu oraz zakres działania EUPOL COPPS będą mogły w razie konieczności zostać zmienione w ramach procesu przeglądu, który przeprowadzany jest co sześć miesięcy zgodnie z kryteriami oceny przewidzianymi w koncepcji operacji (CONOPS) i planie operacji (OPLAN) z uwzględnieniem rozwoju sytuacji na miejscu.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Misja

1. Misja Policyjna Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich, zwana dalej Biurem Unii Europejskiej ds. Koordynacji Wspierania Policji Palestyńskiej (EUPOL COPPS), ustanowiona wspólnym działaniem 2005/797/WPZiB jest kontynuowana od dnia 1 stycznia 2011 r.

Artykuł 4

Struktura

Na EUPOL COPPS składają się następujące jednostki działające na rzecz realizacji jej misji:

2. EUPOL COPPS działa zgodnie z mandatem misji określonym w art. 2.

- 1) szef misji/komendant policji;
- 2) Sekcja Doradcza;
- 3) Sekcja ds. Koordynacji Programu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 17.11.2005, s. 65.

⁽²⁾ Dz.U. L 330 z 16.12.2009, s. 76.

- 4) Sekcja Administracyjna;
- 5) Sekcja ds. Praworządności.

Zostają one szczegółowo omówione w ramach CONOPS i OPLAN. Rada zatwierdza CONOPS i OPLAN.

Artykuł 5

Cywilny dowódca operacji

1. Cywilnym dowódcą operacji EUPOL COPPS jest dyrektor Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych (CPCC).
2. Cywilny dowódca operacji, pod kontrolą polityczną i kierownictwem strategicznym KPiB oraz ogólnym zwierzchnictwem Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP), sprawuje dowództwo i kontrolę nad EUPOL COPPS na szczeblu strategicznym.
3. Cywilny dowódca operacji zapewnia właściwe i skuteczne wykonywanie decyzji Rady, a także decyzji KPiB, w tym przez wydawanie szefowi misji, stosownie do potrzeb, instrukcji na poziomie strategicznym oraz służenie mu doradztwem i wsparciem technicznym.
4. Cały oddelegowany personel pozostaje pod pełnym zwierzchnictwem organów krajowych danego państwa wysyłającego lub danej wysyłającej instytucji Unii. Organy krajowe przekazują cywilnemu dowódcy operacji kontrolę operacyjną (OPCON) nad ich personelem, zespołami i jednostkami.
5. Cywilny dowódca operacji ponosi całkowitą odpowiedzialność za zapewnienie należytego wywiązania się ze spoczywającego na Unii obowiązku dochowania należytej staranności.
6. Cywilny dowódca operacji i specjalny przedstawiciel Unii Europejskiej (SPUE) konsultują się z sobą stosownie do potrzeb.

Artykuł 6

Szef misji

1. Szef misji przyjmuje odpowiedzialność za misję oraz sprawuje nad nią dowództwo i kontrolę w teatrze działań.
2. Szef misji sprawuje dowództwo i kontrolę nad personelem, zespołami i jednostkami z państw wnoszących wkład, zgodnie z zadaniami wyznaczonymi przez cywilnego dowódcę operacji, a także odpowiada za administrację i logistykę, w tym za majątek, zasoby oraz informacje udostępnione misji.
3. Szef misji wydaje całemu personelowi misji instrukcje służące skutecznemu prowadzeniu misji EUPOL COPPS w teatrze działań i odpowiada za koordynację bieżącego zarządzania misją zgodnie z instrukcjami cywilnego dowódcy operacji wydanymi na poziomie strategicznym.
4. Szef misji jest odpowiedzialny za wykonanie budżetu misji. W tym celu szef misji podpisuje umowę z Komisją.

5. Szef misji odpowiada za nadzór dyscyplinarny nad personelem. Działania dyscyplinarne w odniesieniu do oddelegowanego personelu są podejmowane przez odnośne organy krajowe lub odnośną instytucję Unii.

6. Szef misji reprezentuje EUPOL COPPS na miejscu prowadzenia operacji i dba o to, by działania misji były odpowiednio widoczne.

7. Szef misji, stosownie do potrzeb, koordynuje działania z innymi podmiotami z Unii w terenie. Szef misji, nie naruszając struktury dowodzenia, przyjmuje od SPUE wskazówki polityczne dotyczące sytuacji na miejscu.

Artykuł 7

Personel EUPOL COPPS

1. Liczebność i kompetencje personelu EUPOL COPPS odpowiadają mandatowi misji określonemu w art. 2 i jej strukturze określonej w art. 4.
2. W skład EUPOL COPPS wchodzi głównie personel oddelegowany przez państwa członkowskie lub instytucje Unii. Każde państwo członkowskie lub instytucja Unii ponosi koszty związane z oddelegowanym przez siebie personelem, w tym koszty podróży na teren misji i z powrotem, wynagrodzenia, opieki medycznej, a także dodatków innych niż mające zastosowanie diety oraz dodatków za trudne warunki pracy i za ponoszone ryzyko.
3. Misja EUPOL COPPS w razie potrzeby zatrudnia na podstawie umów obywateli państw członkowskich, jeżeli wymagane funkcje nie są zapewniane przez personel oddelegowany przez państwa członkowskie.
4. Misja EUPOL COPPS zatrudnia także w razie potrzeby personel miejscowy.
5. Także państwa trzecie mogą w stosownych przypadkach oddelegować personel do misji. Każde wysyłające państwo trzecie ponosi koszty związane z oddelegowanym przez siebie personelem, w tym koszty wynagrodzenia, opieki medycznej, dodatków, ubezpieczenia od wysokiego ryzyka oraz koszty podróży na teren misji i z powrotem.

6. Wszyscy członkowie personelu wykonują swoje obowiązki i podejmują działania w interesie misji. Wszyscy członkowie personelu przestrzegają zasad bezpieczeństwa oraz norm minimalnych ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾.

Artykuł 8

Status personelu EUPOL COPPS

1. W razie konieczności status personelu EUPOL COPPS, w tym odpowiednio przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do realizacji zadań i sprawnego funkcjonowania EUPOL COPPS, jest przedmiotem umowy zawieranej zgodnie z procedurą określoną w art. 37 Traktatu.
2. Państwo członkowskie lub instytucja Unii, które oddelegowały członka personelu, są odpowiedzialne za wszelkie związane z oddelegowaniem roszczenia wysunięte przez tego

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

członka personelu lub roszczenia odnoszące się do niego. Dane państwo członkowskie lub instytucja Unii są odpowiedzialne za wnoszenie wszelkich powództw przeciwko oddelegowanemu członkowi personelu.

3. Warunki zatrudnienia oraz prawa i obowiązki personelu międzynarodowego i miejscowego są określone w umowach zawartych między szefem misji/komendantem policji a członkami personelu.

Artykuł 9

Struktura dowodzenia

1. EUPOL COPPS jako operacja zarządzania kryzysowego ma jednolitą strukturę dowodzenia.
2. KPiB sprawuje w ramach odpowiedzialności Rady i WP kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne EUPOL COPPS.
3. Cywilny dowódca operacji, pod kontrolą polityczną i kierownictwem strategicznym KPiB oraz ogólnym zwierzchnictwem WP, jest dowódcą EUPOL COPPS na szczeblu strategicznym i jako taki wydaje instrukcje szefowi misji oraz służy mu doradztwem i wsparciem technicznym.
4. Cywilny dowódca operacji składa sprawozdania Radzie za pośrednictwem WP.
5. Szef misji sprawuje dowództwo i kontrolę EUPOL COPPS w teatrze działań i odpowiada bezpośrednio przed cywilnym dowódcą operacji.

Artykuł 10

Kontrola polityczna i kierownictwo strategiczne

1. KPiB sprawuje w ramach odpowiedzialności Rady i WP kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne misji. Niniejszym Rada upoważnia KPiB do podejmowania decyzji służących temu celowi zgodnie z art. 38 akapit trzeci Traktatu. Upoważnienie to obejmuje uprawnienia do mianowania szefa misji, na wniosek WP, oraz do zmiany CONOPS i OPLAN. Obejmuje ono również uprawnienie do podejmowania dalszych decyzji w sprawie mianowania szefa misji. Uprawnienia decyzyjne w odniesieniu do celów i zakończenia misji zachowuje Rada.
2. KPiB w regularnie przedstawia Radzie sprawozdania.
3. KPiB regularnie otrzymuje, stosownie do potrzeb, sprawozdania od cywilnego dowódcy operacji i od szefa misji na temat objęte zakresem ich odpowiedzialności.

Artykuł 11

Udział państw trzecich

1. Bez uszczerbku dla autonomii decyzyjnej Unii oraz jej jednolitych ram instytucjonalnych państwa trzecie mogą zostać zaproszone do wniesienia wkładu do EUPOL COPPS, z zastrzeżeniem, że ponoszą one w stosownych przypadkach koszty oddelegowanego przez siebie personelu, w tym wynagrodzeń, opieki medycznej, dodatków, ubezpieczenia od wysokiego ryzyka, diet dziennych oraz kosztów podróży na teren misji i z powrotem, a także wnoszą wkład na pokrycie bieżących wydatków EUPOL COPPS.

2. Państwa trzecie wnoszące wkład do EUPOL COPPS mają te same prawa i obowiązki w zakresie bieżącego zarządzania operacją jak państwa członkowskie.

3. Niniejszym Rada upoważnia KPiB do podejmowania stosownych decyzji dotyczących akceptacji proponowanych wkładów oraz do ustanowienia Komitetu Uczestników.

4. Szczegółowe uzgodnienia dotyczące udziału państw trzecich są przedmiotem umów zawieranych zgodnie z art. 37 Traktatu i, w stosownych przypadkach, dodatkowych uzgodnień technicznych. W przypadku gdy Unia i państwo trzecie zawarły umowę określającą zasady ramowe udziału tego państwa trzeciego w prowadzonych przez Unię operacjach zarządzania kryzysowego, postanowienia umowy mają zastosowanie do EUPOL COPPS.

Artykuł 12

Bezpieczeństwo

1. Cywilny dowódca operacji kieruje planowaniem przez szefa misji środków bezpieczeństwa na potrzeby EUPOL COPPS i zapewnia ich właściwe i skuteczne wykonywanie zgodnie z art. 5 i 10, w koordynacji z Biurem Bezpieczeństwa Rady.
2. Szef misji jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo operacji i za zapewnienie przestrzegania minimalnych wymogów bezpieczeństwa mających zastosowanie do tej operacji zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych na mocy postanowień tytułu V Traktatu i aktów uzupełniających go.
3. Szef misji jest wspierany przez funkcjonariusza ds. bezpieczeństwa misji, który podlega szefowi misji i pozostaje również w ścisłym stosunku służbowym z Biurem Bezpieczeństwa Rady.
4. Przed objęciem swoich funkcji personel EUPOL COPPS uczestniczy w obowiązkowym szkoleniu w zakresie bezpieczeństwa zgodnie z OPLAN. Personel uczestniczy również w regularnie organizowanych przez funkcjonariusza ds. bezpieczeństwa misji szkoleniach aktualizujących w teatrze działań.

Artykuł 13

Uzgodnienia finansowe

1. Finansowa kwota odniesienia na pokrycie wydatków związanych z EUPOL COPPS w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 11 grudnia 2011 r. wynosi 8 250 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zezwala się na udział w przetargach obywateli uczestniczących państw trzecich i państw sąsiedzkich. Z zastrzeżeniem uzyskania zgody Komisji szef misji może dokonywać uzgodnień technicznych z państwami członkowskimi, uczestniczącymi państwami trzecimi i innymi podmiotami międzynarodowymi dotyczących wyposażenia, usług i lokali dla EUPOL COPPS.
4. Szef misji/komendant policji w pełni podlega Komisji i jest przez nią nadzorowany w odniesieniu do działań podejmowanych w ramach zawartej z nim umowy.

5. Uzgodnienia finansowe uwzględniają wymogi operacyjne EUPOL COPPS, w tym wymóg kompatybilności sprzętu i interoperacyjności zespołów misji.

6. Do pokrycia kwalifikują się wydatki poniesione od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 14

Udostępnianie informacji niejawnych

1. WP jest upoważniony do udostępniania państwom trzecim, które przyłączą się do niniejszej decyzji, w stosownych przypadkach i zgodnie z wymogami operacyjnymi misji, informacji i dokumentów niejawnych UE sporządzonych do celów misji, objętych klauzulą do poziomu „RESTREINT UE”, zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa.

2. W przypadku szczególnej i natychmiastowej potrzeby operacyjnej WP jest również upoważniony do udostępnienia władzom lokalnym informacji i dokumentów niejawnych UE sporządzonych do celów misji, objętych klauzulą do poziomu „RESTREINT UE”, zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa. We wszelkich innych przypadkach takie informacje i dokumenty są udostępniane władzom lokalnym zgodnie z procedurami właściwymi dla poziomu współpracy tych władz z Unią.

3. WP jest upoważniony do udostępniania państwom trzecim, które przyłączą się do niniejszej decyzji, oraz władzom lokalnym jawnych dokumentów UE związanych z treścią obrad Rady w sprawie misji, objętych tajemnicą służbową zgodnie z art. 6 ust. 1 regulaminu Rady ⁽¹⁾.

Artykuł 15

Komórka monitorująca

Komórka monitorująca zostaje postawiona w stan gotowości do celów EUPOL COPPS.

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2011 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2009/937/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady (Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 35).

DECYZJA KOMISJI**z dnia 17 grudnia 2010 r.****uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia pyriofenonu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG***(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9076)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2010/785/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 91/414/EWG przewiduje ustalenie unijnego wykazu substancji czynnych dopuszczonych do wykorzystania w środkach ochrony roślin.
- (2) Dokumentacja dotycząca substancji czynnej pyriofenon została przedłożona władzom Zjednoczonego Królestwa przez ISK Biosciences Europe SA w dniu 31 marca 2010 r. wraz z wnioskiem o jej włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Władze Zjednoczonego Królestwa poinformowały Komisję, że po wstępnym badaniu można uznać, że dokumentacja dotycząca tej substancji czynnej spełnia wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II do dyrektywy 91/414/EWG. Przedłożona dokumentacja spełnia również wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do jednego środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną. Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dokumentacja została następnie przekazana przez wnioskodawcę Komisji i pozostałym państwom członkowskim oraz Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
- (4) Niniejsza decyzja powinna stanowić formalne potwierdzenie, na poziomie Unii Europejskiej, że dokumentację uznano za zasadniczo spełniającą wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku II oraz, w odniesieniu do przynajmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego tę substancję czynną, wymogi określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dokumentacja dotycząca substancji czynnej, o której mowa w załączniku do niniejszej decyzji, przedłożona Komisji i państwom członkowskim celem włączenia tej substancji do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, spełnia zasadniczo wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku II do tej dyrektywy.

Dokumentacja ta spełnia także wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do jednego środka ochrony roślin zawierającego tę substancję czynną, przy uwzględnieniu proponowanych zastosowań.

Artykuł 2

Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy kontynuuje proces szczegółowego badania dokumentacji, o której mowa w art. 1, i w możliwie najkrótszym terminie, a najpóźniej do dnia 31 grudnia 2011 r., przekazuje Komisji wnioski z tego badania z zaleceniem włączenia bądź niewłączenia substancji czynnej, o której mowa w art. 1, do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG wraz z wszelkimi warunkami dotyczącymi tego włączenia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

SUBSTANCJA CZYNNNA, KTÓREJ DOTYCZY NINIEJSZA DECYZJA

Nazwa zwyczajowa, numer identyfikacyjny CIPAC	Wnioskodawca	Data złożenia wniosku	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy
Pyriofenon Nr CIPAC: 827	ISK Biosciences SA	31 marca 2010 r.	UK

DECYZJA KOMISJI

z dnia 17 grudnia 2010 r.

w sprawie przyznania odstępstw od stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 452/2008 dotyczącego tworzenia i rozwoju statystyk z dziedziny edukacji i uczenia się przez całe życie w odniesieniu do Belgii, Niemiec, Estonii, Irlandii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Włoch, Węgier, Malty, Polski, Portugalii, Finlandii i Zjednoczonego Królestwa

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9126)

(Jedynie teksty w języku angielskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, węgierskim i włoskim są autentyczne)

(2010/786/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 452/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. dotyczące tworzenia i rozwoju statystyk z dziedziny edukacji i uczenia się przez całe życie⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 3,

uwzględniając wnioski złożone przez Królestwo Belgii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Irlandię, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Republikę Włoską, Republikę Węgierską, Republikę Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Republikę Finlandii oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 452/2008 ma ono zastosowanie do tworzenia statystyk w trzech określonych dziedzinach.
- (2) Artykuł 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 452/2008 przewiduje, w razie potrzeby, ograniczone odstępstwa i okresy przejściowe mające zastosowanie do jednego lub kilku państw członkowskich, opierające się w obu przypadkach na obiektywnych kryteriach.
- (3) Z danych dostarczonych Komisji wynika, iż wnioski państw członkowskich o przyznanie odstępstwa spowodowane są koniecznością wprowadzenia znacznych dostosowań do krajowych systemów statystycznych w celu uzyskania pełnej zgodności z rozporządzeniem (WE) nr 452/2008.

(4) Należy zatem, zgodnie z wnioskami, przyznać takie odstępstwa Belgii, Niemcom, Estonii, Irlandii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Włochom, Węgrom, Malcie, Polsce, Portugalii, Finlandii i Zjednoczonemu Królestwu.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyznaje się odstępstwa państwom członkowskim zgodnie z załącznikiem.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Irlandii, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Republiki Finlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji

Olli REHN

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 227.

ZAŁĄCZNIK

**Odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 452/2008, wprowadzone przez Komisję, dotyczące dziedziny 1:
Systemy kształcenia i szkolenia**

Państwo członkowskie	Tabele i podziały	Odstępstwo do dnia
Belgia	Dane dotyczące kadry nauczycielskiej są przekazywane corocznie Komisji (Eurostatowi) do dnia 30 listopada w roku t + 2 (tabele PERS_ENRL2 i PERS1)	31 grudnia 2013 r.
	Dane dotyczące absolwentów/świadectw i dyplomów są przekazywane corocznie Komisji (Eurostatowi) do dnia 31 grudnia w roku t + 2 (tabele GRAD2, GRAD4 i GRAD5)	31 grudnia 2013 r.
	Dane dotyczące wydatków na edukację są przekazywane corocznie Komisji (Eurostatowi) do dnia 31 grudnia w roku t + 2 (tabele FIN_ENRL2, FINANCE1 i FINANCE2)	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba uczniów/studentów/słuchaczy w pełnym wymiarze, niepełnym wymiarze, ekwiwalentach pełnego wymiaru w instytucjach prywatnych (wiersze C1, C2, C3, C4) w tabeli ENRL1a	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba studentów/słuchaczy rozpoczynających naukę na poziomie ISCED 5B (kolumna 4) w tabeli ENTR2	31 grudnia 2012 r.
	— Liczba studentów/słuchaczy rozpoczynających naukę na poziomie ISCED 6 (kolumna 5) w tabeli ENTR2	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba studentów/słuchaczy rozpoczynających naukę na poziomie ISCED 5B (kolumna 3) w tabeli ENTR3	31 grudnia 2012 r.
	— Liczba studentów/słuchaczy rozpoczynających naukę na poziomie ISCED 6 (kolumna 4) w tabeli ENTR3	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba osób będących absolwentami po raz pierwszy dla poziomów ISCED 3 i 4 (kolumny 9, 10, 11, 19) w tabeli GRAD2	31 grudnia 2012 r.
	— Liczba osób będących absolwentami po raz pierwszy dla poziomu ISCED 5A (kolumny 19, 20, 21, 22) w tabeli GRAD4	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba osób będących absolwentami po raz pierwszy dla poziomu ISCED 5B (kolumna 23) w tabeli GRAD4	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba uczniów/studentów/słuchaczy w zakresie dostosowanym do statystyk w odniesieniu do kadry nauczycielskiej w instytucjach prywatnych (wiersze C1, C2 i C3) w tabeli PERS_ENRL2	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba nauczycieli szkolnych i kadry akademickiej w instytucjach prywatnych (wiersze A50, A51, A52, A53) w tabeli PERS1	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba nauczycieli szkolnych na poziomach ISCED 3 i 4 w programach ogólnych i zawodowych (kolumny 7, 8, 12 i 13) w tabeli PERS1	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba nauczycieli szkolnych w programach zawodowych prowadzonych w szkole i programach zawodowych obejmujących komponenty teoretycznej i praktycznej nauki zawodu (kolumny 9, 10, 14 i 15) w tabeli PERS1	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba uczniów/studentów/słuchaczy w zakresie dostosowanym do statystyk w zakresie finansowania oświaty w instytucjach prywatnych (wiersze C1, C2 i C3) w tabeli FIN_ENRL2	31 grudnia 2013 r.
— Wydatki na edukację z podziałem na poziomy ISCED 2, 3 i 4 (kolumny 3, 6 i 10) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.	

Państwo członkowskie	Tabele i podziały	Odstępstwo do dnia
	— Wydatki na edukację dotyczące międzyrządowych transferów na edukację (wiersze C7 i C8) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.
	— Wydatki na edukację innych podmiotów prywatnych dla instytucji publicznych (wiersz E1) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.
	— Wydatki na edukację z podziałem na poziomy ISCED 2, 3 i 4 (kolumny 3, 6 i 10) w tabeli FINANCE2	31 grudnia 2012 r.
	— Wydatki we wszystkich instytucjach prywatnych (wiersze W6, W13, W14, W15, W20, W21, W22, W30, W40) w tabeli FINANCE2	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba uczniów/studentów/słuchaczy z podziałem na wiek, płeć i region, tabela REGIO2	31 grudnia 2013 r.
Niemcy	Dane dotyczące wydatków na edukację są przekazywane corocznie Komisji (Eurostatowi) do dnia 31 marca w roku t + 3	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba przyjętych studentów/słuchaczy na poziomie ISCED 6 dla tabel ENRL1, ENRL1a, ENRL5, ENRL8, FIN_ENRL2, REGIO1, REGIO2	31 grudnia 2013 r.
	— Studenci/słuchacze rozpoczynający naukę na poziomie ISCED 6 dla tabel ENTR2, ENTR3	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba uczniów z podziałem na łączną liczbę studiowanych obcych języków nowożytnych (wiersz A1) dla tabel ENRLLNG2	31 grudnia 2013 r.
Estonia	— Wydatki innych podmiotów prywatnych dla instytucji edukacyjnych w tabeli FINANCE1 wiersze E10, E11	31 grudnia 2013 r.
	— Wydatki w instytucjach publicznych w tabeli FINANCE2 wiersze A2, A13, A14, A15, A20, A21, A22, A40	31 grudnia 2013 r.
	— Wydatki we wszystkich instytucjach prywatnych w tabeli FINANCE2 wiersze W6, W13, W14, W15, W20, W21, W22, W30, W40	31 grudnia 2013 r.
Irlandia	— Liczba nauczycieli szkolnych na poziomach ISCED 2 i 3 (kolumny 5, 6, 7, 8, 9, 10) w tabeli PERS1	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba kadry akademickiej na poziomach ISCED 5B, 5A i 6 (kolumny 17 i 18) w tabeli PERS1	31 grudnia 2013 r.
	— Wydatki gospodarstw domowych dla instytucji edukacyjnych w tabeli FINANCE1 wiersze H1, H4, H5, H18, H20	31 grudnia 2013 r.
	— Wydatki innych podmiotów prywatnych dla instytucji edukacyjnych w tabeli FINANCE1 wiersze E1, E4, E5, E10, E11, E12, E20	31 grudnia 2013 r.
	— Wydatki we wszystkich instytucjach prywatnych w tabeli FINANCE2 wiersze W6, W13, W14, W15, W30, W40	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba przyjętych uczniów/studentów/słuchaczy w instytucjach prywatnych dla tabel ENRL1, ENRL1_adult, ENRL1a (wiersze C1–C4), ENRL5, ENRL8, REGIO1, ENRLLNG1 i ENRLLNG2	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba uczniów/studentów/słuchaczy rozpoczynających naukę w prywatnych instytucjach edukacyjnych dla tabel ENTR2, ENTR3	31 grudnia 2013 r.

Państwo członkowskie	Tabele i podziały	Odstępstwo do dnia
	— Liczba przyjętych uczniów/studentów/słuchaczy w prywatnych instytucjach edukacyjnych (wiersze C1, C2, C3) w tabeli PERS_ENRL2	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba nauczycieli szkolnych i kadry akademickiej w instytucjach prywatnych (wiersze A50, A51, A52, A53) w tabeli PERS1	31 grudnia 2013 r.
Grecja	— Liczba studentów/słuchaczy rozpoczynających naukę na poziomie ISCED 6 w tabeli ENTR3	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba świadectw i dyplomów z podziałem na dziedzinę kształcenia na poziomach ISCED 3 i 4 (kolumny 1 i 2) w tabeli GRAD5	31 grudnia 2013 r.
	— Nauczyciele szkolni i kadra akademicka z podziałem na wiek na poziomach ISCED 2, 3, 4, 5 i 6 w tabeli PERS1	31 grudnia 2013 r.
	— Tabela FIN_ENRL2	31 grudnia 2013 r.
	— Tabela FINANCE1	31 grudnia 2013 r.
	— Tabela FINANCE2	31 grudnia 2013 r.
Hiszpania	— Nauczyciele szkolni na poziomie ISCED 3 w programach ogólnych i wszystkich programach zawodowych (kolumny 7, 8)	31 grudnia 2013 r.
	— Łączne płatności za towary i usługi edukacyjne inne niż dla instytucji edukacyjnych w tabeli FINANCE1, wiersz H18	31 grudnia 2013 r.
	— Płatności dla instytucji edukacyjnych w tabeli FINANCE1, wiersze E1, E4	31 grudnia 2013 r.
	— Pomoc finansowa dla uczniów/studentów/słuchaczy w tabeli FINANCE1, wiersze E10, E11	31 grudnia 2013 r.
Francja	Dane dotyczące naboru uczniów/studentów/słuchaczy i uczniów/studentów/słuchaczy rozpoczynających naukę są przekazywane corocznie Komisji (Eurostatowi) do dnia 31 października w roku t + 2 (tabele ENRL1, ENRL1_Adult, ENRL1a, ENRL5, ENRL8, ENTR2, ENTR3)	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba przyjętych uczniów/studentów/słuchaczy w pełnym wymiarze (wiersze A109–A216) w tabeli ENRL1	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba przyjętych uczniów/studentów/słuchaczy w programach kształcenia dorosłych w pełnym wymiarze (wiersze A73–A144) w tabeli ENRL1_Adult	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba uczniów/studentów/słuchaczy w pełnym wymiarze, niepełnym wymiarze, ekwiwalentach pełnego wymiaru (wiersze A5–A13, B2, B3, B4, C2, C3, C4) w tabeli ENRL1a	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba studentów/słuchaczy rozpoczynających naukę na poziomie ISCED 5B (kolumna 4) w tabeli ENTR2	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba studentów/słuchaczy rozpoczynających naukę na poziomie ISCED 5B (kolumna 3) w tabeli ENTR3	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba osób będących absolwentami po raz pierwszy dla poziomów ISCED 3 i 4 (kolumny 9, 10, 11, 19) w tabeli GRAD2	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba absolwentów na poziomie ISCED 4 w podziale na wiek i płeć (wiersze A2–A27, A30–A55, A58–A83) w tabeli GRAD2	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba absolwentów na poziomach ISCED 5 i 6 (wszystkie wiersze i kolumny) w tabeli GRAD4	31 grudnia 2013 r.

Państwo członkowskie	Tabele i podziały	Odstępstwo do dnia
Włochy	Dane dotyczące absolwentów/świadectw i dyplomów na poziomie ISCED 5, drugich dyplomów i na poziomie ISCED 6 dla tabeli GRAD5 są przekazywane corocznie Komisji (Eurostatowi) do dnia 1 marca w roku t + 3 (kolumny 8, 12, 13 i 14 w tabeli GRAD5)	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba uczniów/studentów/słuchaczy rozpoczynających naukę na poziomach ISCED 4, 5B i 6 z podziałem na wiek (kolumny 2, 3 i 4) w tabeli ENTR2	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba świadectw i dyplomów z podziałem na dziedzinę kształcenia na poziomach ISCED 3 i 4 (kolumny 1 i 2) w tabeli GRAD5	31 grudnia 2013 r.
	— Nauczyciele szkolni i kadra akademicka w instytucjach prywatnych (wiersze A50, A51, A52, A53) w tabeli PERS1	31 grudnia 2013 r.
Węgry	— Wydatki innych podmiotów prywatnych dla instytucji edukacyjnych w tabeli FINANCE1 wiersze E1, E4, E5, E20	31 grudnia 2012 r.
	— Wydatki we wszystkich instytucjach prywatnych w tabeli FINANCE2 wiersze W (W6, W13, W14, W15, W20, W21, W22, W30, W40)	31 grudnia 2013 r.
Malta	— Liczba przyjętych uczniów/studentów/słuchaczy w instytucjach prywatnych dla tabel ENRL1, ENRL1a (wiersze C1–C4), ENRL5, ENRL8, REGIO1, ENRLNG1 i ENRLNG2	31 grudnia 2013 r.
	— Tabela ENRL1_Adult	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba uczniów/studentów/słuchaczy rozpoczynających naukę w prywatnych instytucjach edukacyjnych dla tabel ENTR2, ENTR3	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba przyjętych uczniów/studentów/słuchaczy w prywatnych instytucjach edukacyjnych (wiersze C1, C2, C3) w tabeli PERS_ENRL2	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba nauczycieli szkolnych i kadry akademickiej w instytucjach prywatnych (wiersze A50, A51, A52, A53) w tabeli PERS1	31 grudnia 2013 r.
	— Zmienne dotyczące wydatków w tabeli FINANCE1 wiersze C10–C14, F1–F20, G5b, G10–G14, H1–H5b, H15–H20, E10–E12, N5b i kolumny 7, 8, 10, 12, 13, 14	31 grudnia 2013 r.
	— Zmienne dotyczące wydatków w tabeli FINANCE2 wiersze A30, X30 i kolumny 7, 8, 10, 12, 13, 14	31 grudnia 2013 r.
Polska	— Liczba studentów/słuchaczy w podziale na państwo posiadanego obywatelstwa na poziomie ISCED 5B (wiersz 3) w tabeli ENRL8	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba studentów/słuchaczy rozpoczynających naukę na poziomie ISCED 6 z podziałem na płeć i wiek (kolumna 5) w tabeli ENTR2	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba studentów/słuchaczy rozpoczynających naukę w podziale na dziedzinę kształcenia na poziomie ISCED 6 (kolumna 5) w tabeli ENTR3	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba osób będących absolwentami po raz pierwszy na poziomie ISCED 4 (wiersz 19) w tabeli GRAD2	31 grudnia 2013 r.
	— Wydatki podsektora centralnego, wydatki władz regionalnych i wydatki podsektora lokalnego (wiersze C1, C2, C3, C4, R1, R2, R3, R4, L1, L2, L3, L4) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.
	— Fundusze z agencji zagranicznych i innych źródeł zagranicznych (wiersze F5, F9, F20) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.

Państwo członkowskie	Tabele i podziały	Odstępstwo do dnia
	— Wydatki gospodarstw domowych dla instytucji edukacyjnych (wiersze H1, H4) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.
	— Wydatki innych podmiotów prywatnych dla instytucji edukacyjnych w tabeli FINANCE1 wiersze E1, E4, E5, E10, E11, E12, E20	31 grudnia 2013 r.
	— Prywatne wydatki dla instytucji edukacyjnych (wiersze P1, P4) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.
	— Wydatki we wszystkich instytucjach prywatnych w tabeli FINANCE2 wiersze W (W6, W13, W14, W15, W20, W21, W22, W30, W40)	31 grudnia 2013 r.
Portugalia	— Liczba przyjętych uczniów/studentów/słuchaczy w pełnym wymiarze (wiersze A109–A216) w tabeli ENRL1	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba przyjętych uczniów/studentów/słuchaczy w pełnym wymiarze (wiersze A73–A144) w tabeli ENRL1_Adult	31 grudnia 2013 r.
	— Wskaźnik przeliczenia ekwiwalentów pełnego wymiaru (wiersz S7), liczba uczniów/studentów/słuchaczy w programach obejmujących komponenty teoretycznej i praktycznej nauki zawodu na poziomach ISCED 3 i 4 (wiersze A4, A8, A11 i A13); uczniowie/studenci/słuchacze przyjęci w pełnym wymiarze (wiersze A5–A13, B2–B4, C2–C4) w tabeli ENRL1a	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba habilitacji (kolumna 18) w GRAD4	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba świadectw i dyplomów z podziałem na dziedzinę kształcenia na poziomach ISCED 3 i 4 (kolumny 1 i 2), liczba habilitacji na poziomie ISCED 6 (kolumna 14) w tabeli GRAD5	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba uczniów/studentów/słuchaczy w pełnym wymiarze, niepełnym wymiarze, ekwiwalentach pełnego wymiaru (wiersze A1–C9); programy obejmujące komponenty teoretycznej i praktycznej nauki zawodu na poziomach ISCED 3 i 4 (kolumny 9, 10, 14, 15) w tabeli PERS_ENRL2	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba nauczycieli szkolnych i kadry akademickiej w pełnym wymiarze, niepełnym wymiarze, ekwiwalentach pełnego wymiaru (wiersze A37–A61 z wyłączeniem kolumny 16), podziały poziomów ISCED 5B, 5A/6 (kolumny 17–18) w tabeli PERS1	31 grudnia 2013 r.
	— Podziały poziomów ISCED 4, 5B, 5A/6 (kolumny 10–15) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.
	— Międzyrządowe transfery na edukację (wiersz R8); transfery i płatności na edukację dla podmiotów prywatnych (wiersze R10–R14); łączne wydatki władz regionalnych na edukację (wiersz R20) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.
	— Bezpośrednie wydatki dla instytucji edukacyjnych (wiersze L1–L5a); transfery i płatności na edukację dla podmiotów prywatnych (wiersze L10–L14); łączne wydatki podsektora lokalnego na edukację (wiersz L20) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.
	— Łączne wydatki na wszystkich szczeblach rządowych (wiersze G1–G14) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.
	— Fundusze z agencji zagranicznych i innych źródeł zagranicznych (wiersze F2–F3, F5–F5c, F9, F20) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.
	— Wydatki gospodarstw domowych (wiersze H1, H4, H5) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.
	— Wydatki innych podmiotów prywatnych (wiersze E1, E4–E5, E5c, E10–E12, E20) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.
	— Łączne wydatki prywatne (wiersze P1–P20) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.

Państwo członkowskie	Tabele i podziały	Odstępstwo do dnia
	— Łączne wydatki publiczne, prywatne i międzynarodowe (wiersze N1–N20) w tabeli FINANCE1	31 grudnia 2013 r.
	— Podziały poziomów ISCED 4, 5B, 5A/6 (kolumny 10–15) w tabeli FINANCE2	31 grudnia 2013 r.
	— Wydatki we wszystkich instytucjach prywatnych (wiersze W6, W13–W15, W20–W22, W30, W40) w tabeli FINANCE2	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba uczniów/studentów/słuchaczy w pełnym wymiarze, niepełnym wymiarze, ekwiwalentach pełnego wymiaru (wiersze A1–C3) w tabeli FINANCE_ENRL2	31 grudnia 2013 r.
	— Tabela ENRLLNG1	31 grudnia 2013 r.
	— Tabela ENRLLNG2	31 grudnia 2013 r.
Finlandia	Dane dotyczące kadry nauczycielskiej są przekazywane corocznie Komisji (Eurostatowi) do dnia 31 grudnia w roku t + 2 (tabele PERS_ENRL2 i PERS1)	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba uczniów/studentów/słuchaczy z podziałem na studiowane obce języki nowożytny na poziomie ISCED 3 (kolumna 3) w tabeli ENRLLNG1	31 grudnia 2013 r.
Zjednoczone królestwo	— Liczba absolwentów na poziomie ISCED 4 (kolumny 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19) w tabeli GRAD2	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba nauczycieli szkolnych na poziomie ISCED 4 (kolumny 11, 12, 13, 14, 15) w tabeli PERS1	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba kadry akademickiej na poziomach ISCED 5B, 5A i 6 (kolumny 17 i 18) w tabeli PERS1	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba uczniów/studentów/słuchaczy z podziałem na studiowane obce języki nowożytny na poziomach ISCED 1 i 2 (kolumny 1 i 2) w tabeli ENRLLNG1	31 grudnia 2013 r.
	— Liczba uczniów/studentów/słuchaczy z podziałem na liczbę studiowanych obcych języków nowożytnych na poziomach ISCED 1 i 2 (kolumny 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8) w tabeli ENRLLNG2	31 grudnia 2013 r.

Odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 452/2008, wprowadzone przez Komisję, dotyczące dziedziny 2: Udział dorosłych w procesie uczenia się przez całe życie

W Republice Finlandii gromadzenie danych do pierwszego badania dotyczącego udziału i braku udziału dorosłych w procesie uczenia się przez całe życie (Badanie dotyczące edukacji dorosłych) odbywa się między dniem 1 stycznia 2012 r. a dniem 31 grudnia 2012 r. Okres odniesienia, dla którego gromadzone są dane dotyczące udziału w działaniach z zakresu uczenia się przez całe życie, obejmuje 12 miesięcy poprzedzających okres gromadzenia danych.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do Protokołu do Konwencji z 1979 roku w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości dotyczący kontroli emisji tlenków azotu lub ich przepływu o charakterze transgranicznym

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 149 z dnia 21 czerwca 1993 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 11, tom 19, s. 5)

1. W całym tekście:

zamiast: „(...) w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości”,

powinno być: „(...) w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości”.

2. Strona 5, motyw trzeci:

zamiast: „(...) ogłosił potrzebę skutecznej redukcji całkowitych emisji tlenków azotu ze źródeł stacjonarnych oraz mobilnych lub ich przepływów o charakterze transgranicznym do roku 1995, jak również (...)”,

powinno być: „(...) ogłosił potrzebę skutecznej redukcji całkowitych rocznych emisji tlenków azotu ze źródeł stacjonarnych oraz mobilnych lub ich przepływów o charakterze transgranicznym do roku 1995, jak również (...)”.

3. Strona 5, motyw czwarty:

zamiast: „(...) wpływu tlenków azotu oraz ich produktów ubocznych na środowisko, jak i dane o technologiach ochronnych”,

powinno być: „(...) wpływu tlenków azotu oraz ich produktów wtórnych na środowisko, jak i dane o technologiach ograniczania emisji”.

4. Strona 5, motyw piąty:

zamiast: „Świadome tego, że wpływ emisji tlenków azotu na środowisko jest różne w różnych państwach”,

powinno być: „Świadome tego, że negatywny wpływ emisji tlenków azotu na środowisko jest różny w różnych państwach”.

5. Strona 5, motyw szósty:

zamiast: „Zdecydowane na podjęcie skutecznej akcji kontroli i ograniczania krajowych rocznych emisji tlenków azotu lub ich przepływów o charakterze transgranicznym poprzez, w szczególności, zastosowanie odpowiednich krajowych standardów emisji do nowych źródeł mobilnych i największych nowych źródeł stacjonarnych, oraz poprzez dostosowywanie istniejących największych źródeł stacjonarnych”,

powinno być: „Zdecydowane na podjęcie skutecznych działań na rzecz kontroli i ograniczania krajowych rocznych emisji tlenków azotu lub ich przepływów o charakterze transgranicznym poprzez, w szczególności, zastosowanie odpowiednich krajowych standardów emisji do nowych źródeł mobilnych i dużych nowych źródeł stacjonarnych, oraz poprzez dostosowywanie istniejących dużych źródeł stacjonarnych”.

6. Strona 5, motyw dziesiąty:

zamiast: „(...) redukcji krajowych emisji tlenków azotu”,

powinno być: „(...) redukcji krajowych rocznych emisji tlenków azotu”.

7. Strona 5, art. 1 pkt 2:

zamiast: „2) EMEP oznacza wspólny program monitoringu i oceny transgranicznego przenoszenia zanieczyszczeń na dalekie odległości w Europie;”,

powinno być: „2) EMEP oznacza wspólny program monitoringu i oceny przenoszenia zanieczyszczeń powietrza na dalekie odległości w Europie;”.

8. Strona 5, art. 1 pkt 4:

zamiast: „(...) Protokołu do Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 roku poświęconemu długookresowemu finansowaniu wspólnego programu monitoringu i oceny transgranicznego przenoszenia zanieczyszczeń na dalekie odległości w Europie (...)”,

powinno być: „(...) Protokołu do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, dotyczącego długofalowego finansowania wspólnego programu monitoringu i oceny przenoszenia zanieczyszczeń powietrza na dalekie odległości w Europie (...)”.

9. Strona 5, art. 1 pkt 6:

zamiast: „6) »Komisja« oznacza Europejską Komisję Gospodarczą Narodów Zjednoczonych;”,

powinno być: „6) »Komisja« oznacza Europejską Komisję Gospodarczą Organizacji Narodów Zjednoczonych;”.

10. Strona 6, art. 1 pkt 8:

zamiast: „(...) oznacza każde istniejące źródło stacjonarne, które generuje energię o mocy przynajmniej 100 MW termalnych;”,

powinno być: „(...) oznacza każde istniejące źródło stacjonarne o mocy cieplnej co najmniej 100 MW;”.

11. Strona 6, art. 1 pkt 9:

zamiast: „(...) oznacza każde nowe źródło stacjonarne, które generuje energię o mocy przynajmniej 50 MW termalnych;”,

powinno być: „(...) oznacza każde źródło stacjonarne o mocy cieplnej co najmniej 50 MW;”.

12. Strona 6, art. 1 pkt 12:

zamiast: „(...) oznacza pojazd motorowy lub inne źródło mobilne, (...)”,

powinno być: „(...) oznacza pojazd silnikowy lub inne źródło mobilne, (...)”.

13. Strona 6, art. 2 ust. 3 lit. a):

zamiast: „(...), na temat dalszych kroków redukcji krajowych emisji tlenków azotu (...)”,

powinno być: „(...), na temat dalszych kroków na rzecz redukcji krajowych rocznych emisji tlenków azotu (...)”.

14. Strona 7, art. 7, tytuł:

zamiast: „Programy krajowe, polityka i strategię”,

powinno być: „Krajowe programy, polityki i strategię”.

15. Strona 7, art. 9:

zamiast: „EMEP, przy użyciu odpowiednich modeli i w odpowiednim wyprzedzeniu w czasie przed dorocznymi spotkaniami organu wykonawczego, dostarcza organowi wykonawczemu obliczenia limitów azotu, a także przepływów o charakterze transgranicznym i depozycji tlenków azotu w ramach geograficznego zakresu EMEP. Na terenach poza geograficznym zasięgiem EMEP (...)”,

powinno być: „EMEP, przy użyciu odpowiednich modeli i z odpowiednim wyprzedzeniem przed dorocznymi spotkaniami organu wykonawczego, dostarcza organowi wykonawczemu obliczenia bilansów azotu, a także przepływów o charakterze transgranicznym i depozycji tlenków azotu w obrębie zasięgu geograficznego EMEP. Na terenach poza zasięgiem geograficznym EMEP (...)”.

16. Strona 8, art. 10:

zamiast: „Załącznik techniczny do Protokołu ma charakter rekomendacji.”,

powinno być: „Załącznik techniczny do niniejszego Protokołu ma charakter zaleceń.”.

17. Strona 8, art. 11 ust. 1–4:

zamiast: „zmiany”,

powinno być: „poprawki”.

18. Strona 8, art. 11 ust. 2:

zamiast: „Proponowane zmiany składa się w formie pisemnej w Sekretariacie Wykonawczym Komisji, który zawiadamia o nich Strony. Organ wykonawczy omawia zaproponowane zmiany na najbliższym dorocznym spotkaniu pod warunkiem że te propozycje zostały dostarczone Stronom przez Sekretariat Wykonawczy (...)”,

powinno być: „Proponowane poprawki składa się w formie pisemnej Sekretarzowi Wykonawczemu Komisji, który zawiadamia o nich wszystkie Strony. Organ wykonawczy omawia zaproponowane zmiany na najbliższym dorocznym spotkaniu pod warunkiem że te propozycje zostały dostarczone Stronom przez Sekretarza Wykonawczego (...)”.

19. Strona 8, ust. 3 zdanie pierwsze:

zamiast: „(...) po dniu, w którym dwie trzecie Strony złożyły swoje instrumenty przyjęcia (...)”,

powinno być: „(...) po dniu, w którym dwie trzecie Stron złożyło swoje instrumenty przyjęcia (...)”.

20. Strona 8, art. 11 ust. 5:

zamiast: „(...) przekazywane przez Sekretariat Wykonawczy wszystkim Stronom.”,

powinno być: „(...) przekazywane przez Sekretarza Wykonawczego wszystkim Stronom.”.

21. Strona 8, art. 13 ust. 1:

zamiast: „(...), a następnie w Kwaterze Głównej Organizacji Narodów Zjednoczonych (...), a także dla regionalnych organizacji integracji gospodarczej ustanowionych przez suwerenne państwa – członków Komisji, (...)”,

powinno być: „(...), a następnie w siedzibie głównej Organizacji Narodów Zjednoczonych (...), a także dla regionalnych organizacji integracji gospodarczej ustanowionych przez suwerenne państwa członkowskie Komisji, (...)”.

22. Strona 9, art. 16, tytuł:

zamiast: „Wystąpienie”,

powinno być: „Wypowiedzenie”.

23. Strona 9, art. 16:

zamiast: „(...) od daty wejścia w życie niniejszego Protokołu w odniesieniu do Strony, Strona ta może w drodze złożenia pisemnej notyfikacji depozytariuszowi, wystąpić z niniejszego Protokołu. Każde takie wystąpienie staje się skuteczne po dniu jego otrzymania przez depozytariusza lub w dniu, jaki został określony w notyfikacji wystąpienia.”,

powinno być: „(...) od daty wejścia w życie niniejszego Protokołu w odniesieniu do danej Strony, Strona ta może w drodze złożenia pisemnej notyfikacji depozytariuszowi, wypowiedzieć niniejszy Protokół. Każde takie wypowiedzenie staje się skuteczne po dniu jego otrzymania przez depozytariusza lub w dniu, jaki został określony w notyfikacji o wypowiedzeniu.”.

24. Strona 10, załącznik techniczny, pkt 2 zdanie drugie i trzecie:

zamiast: „(...) szczególnie jeśli chodzi o nowe pojazdy zawierające technologię niskoemisyjną, a także modernizację istniejących instalacji, ciągłe dopracowania i poprawki załącznika będą niezbędne. Załącznik ten nie może być jednak traktowany jako jedyne określenie opcji zapobiegawczych; jego celem jest dostarczenie Stronom wskazówek do identyfikacji najlepszych dostępnych technologii (...)”,

powinno być: „(...) szczególnie jeśli chodzi o nowe silniki i nowe zakłady wykorzystujące technologie niskoemisyjne, a także w zakresie modernizacji istniejących zakładów, ciągłe dopracowania i zmiany załącznika będą niezbędne. Załącznik ten nie może jednak stanowić wyczerpującego źródła informacji na temat możliwości technicznych; jego celem jest dostarczenie Stronom wskazówek do identyfikacji technologii, których zastosowanie jest uzasadnione ekonomicznie (...)”.

25. Strona 10, załącznik techniczny, pkt 3:

zamiast: „(...) mogą znacznie przyczynić się do NO_x emisji.”,

powinno być: „(...) mogą znacznie przyczynić się do emisji NO_x.”.

26. Strona 10, załącznik techniczny, pkt 4:

zamiast: „Do głównych kategorii stacjonarnych źródeł emisji NO_x (...)”,

powinno być: „Do kategorii dużych stacjonarnych źródeł emisji NO_x (...)”.

27. Strona 10, załącznik techniczny, pkt 4 lit. a):

zamiast: „a) spalarnie;”,

powinno być: „a) obiekty spalania paliw;”.

28. Strona 10, załącznik techniczny, pkt 4 lit. b):

zamiast: „b) piece wykorzystywane w procesach przemysłowych (produkcja cementu);”,

powinno być: „b) piece wykorzystywane w procesach przemysłowych (np. produkcja cementu);”.

29. Strona 10, załącznik techniczny, pkt 4 lit. c):

zamiast: „c) stacjonarne turbiny spalinowe i silniki spalinowe spalania wewnętrznego;”,

powinno być: „c) stacjonarne turbiny gazowe i silniki spalinowe; oraz”.

30. Strona 10, załącznik techniczny, pkt 7:

zamiast: „(...), koszty modyfikacji procesów spalania można w przypadku małych, nowych instalacji (...)”,

powinno być: „(...), koszty modyfikacji procesów spalania można w przypadku nowych instalacji (...)”.

31. Strona 10, załącznik techniczny, pkt 8:

zamiast: „W przypadku stałych źródeł emisji współczynniki emisji wyrażane są (...)”,

powinno być: „W przypadku stacjonarnych źródeł emisji wskaźniki emisji wyrażane są (...)”.

32. Strona 10, załącznik techniczny, tytuł przed pkt 9:

zamiast: „Spalarnie”,

powinno być: „Obiekty spalania paliw”.

33. Strona 10, załącznik techniczny, pkt 9:

zamiast: „Kategoria spalarni dotyczy spalania paliw kopalnych w piecach, kotłach, podgrzewaczach pośrednich oraz innych urządzeniach do spalania o dopływie ciepła większym niż 10 MW (...). W przypadku spalarni nowych lub już istniejących dostępne są technologie spalania wymienione poniżej, które można stosować oddzielnie lub w połączeniu;”,

powinno być: „Kategoria obiektów spalania paliw dotyczy spalania paliw kopalnych w piecach, kotłach, podgrzewaczach pośrednich oraz innych urządzeniach do spalania o mocy cieplnej powyżej 10 MW (...). W przypadku nowych lub już istniejących obiektów dostępne są niżej wymienione technologie spalania, które można stosować pojedynczo lub łącznie;”.

34. Strona 11, załącznik techniczny, pkt 9 lit. d):

zamiast: „d) wymuszona recyrkulacja gazów spalinowych do nadmiaru powietrza;”,

powinno być: „d) recyrkulacja gazów spalinowych do powietrza;”.

35. Strona 11, załącznik techniczny, pkt 9 lit. e):
zamiast: „e) działanie: spalanie etapami/powietrze dodatkowe; oraz”,
powinno być: „e) działanie: spalanie etapowe/spalanie nad płomieniem; oraz”.
36. Strona 11, załącznik techniczny, pkt 9 ostatnie zdanie:
zamiast: „Normy możliwe do uzyskania przedstawia tabela 1.”,
powinno być: „Standardy emisyjne możliwe do uzyskania przedstawia tabela 1.”.
37. Strona 11, załącznik techniczny, tabela 1, tytuł:
zamiast: „Normy NO_x (mg/m³) możliwe do uzyskania w wyniku modyfikacji spalania”,
powinno być: „Standardy emisyjne NO_x (mg/m³) możliwe do uzyskania w wyniku modyfikacji spalania”.
38. Strona 11, załącznik techniczny, tabela 1, kolumna trzecia, tytuł:
zamiast: „Typ spalarni ^(a)”,
powinno być: „Rodzaj obiektu spalania paliw ^(a)”.
39. Strona 11, załącznik techniczny, tabela 1, kolumna piąta, tytuł:
zamiast: „Modernizacja istniejących spalarni ^(b)”,
powinno być: „Modernizacja istniejących obiektów spalania paliw ^(b)”.
40. Strona 11, załącznik techniczny, tabela 1, kolumna piąta, podtytuł pierwszy:
zamiast: „Zasięg”,
powinno być: „Zakres”.
41. Strona 11, załącznik techniczny, tabela 1, kolumna piąta, podtytuł drugi:
zamiast: „Aktualna wartość”,
powinno być: „Typowa wartość”.
42. Strona 11, załącznik techniczny, tabela 1, kolumna szósta:
zamiast: „Nowa spalarnia”,
powinno być: „Nowy obiekt spalania paliw”.
43. Strona 11, załącznik techniczny, przypis a pod tabelą:
zamiast: „^(a) Moc oznacza dostarczenie ciepła w MW przypadające na dane paliwo (wartość opałowa dolna).”,
powinno być: „^(a) Moc odnosi się do mocy cieplnej MW wynikającej z użycia danego paliwa (dolna wartość opałowa)”.
44. Strona 11, załącznik techniczny, przypis c pod tabelą:
zamiast: „^(c) W przypadku małych spalarni (10–100 MW) (...)”,
powinno być: „^(c) W przypadku małych obiektów spalania paliw (10–100 MW) (...)”.
45. Strona 11, załącznik techniczny, pkt 10 zdanie pierwsze i drugie:
zamiast: „10. Oczyszczanie gazów spalinowych w procesie selektywnej redukcji katalitycznej (SRK) jest (...), w szczególności w przypadku elektrowni o mocy ponad 300 MW (cieplnej).”,
powinno być: „Oczyszczanie gazów spalinowych w procesie selektywnej redukcji katalitycznej (SCR) jest (...), w szczególności w przypadku elektrowni o mocy cieplnej ponad 300 MW.”.

46. Strona 11, załącznik techniczny, pkt 11:

zamiast: „Selektywne redukcja nie katalityczna (SRNK) – technologia (...)”,

powinno być: „Selektywna redukcja nie katalityczna (SNCR) – technologia (...)”.

47. Strona 12, załącznik techniczny, pkt 13:

zamiast: „(...), lub przez oczyszczanie gazów spalinowych (konwertyor katalityczny z obwodem otwartym trójdrogowy, selektywna redukcja katalityczna). Techniczna i ekonomiczna możliwość wykonania tych różnych procesów (...). System mieszanki ubogiej pozwala obniżyć wielkość emisji NO_x do 800 mg/m³ (5 % O₂), konwertyor katalityczny z obwodem zamkniętym, trójdrogowy obniża emisje NO_x (...)”,

powinno być: „(...), lub przez oczyszczanie gazów spalinowych (konwertyor katalityczny z obwodem zamkniętym trójdrogowy, selektywna redukcja katalityczna). Techniczna i ekonomiczna możliwość zastosowania tych różnych procesów (...). System mieszanki ubogiej pozwala obniżyć wielkość emisji NO_x do 800 mg/m³ (5 % O₂), zastosowanie procesu SCR obniża emisje NO_x (...)”.

48. Strona 12, załącznik techniczny, tytuł przed pkt 15:

zamiast: „Czynności inne niż spalanie – Produkcja kwasu azotowego”,

powinno być: „Procesy inne niż spalanie – Produkcja kwasu azotowego”.

49. Strona 12, załącznik techniczny, pkt 15 zdanie pierwsze:

zamiast: „Produkcja kwasu azotowego, przy absorpcji pod wysokim ciśnieniem (> 8 barów) pozwala utrzymać na poziomie poniżej 400 m³ stężenia NO_x w ściekach nierozcieńczonych.”,

powinno być: „Produkcja kwasu azotowego, przy absorpcji pod wysokim ciśnieniem (> 8 barów) pozwala utrzymać stężenia NO_x w ściekach nierozcieńczonych na poziomie poniżej 400 mg/m³.”.

50. Strona 12, załącznik techniczny, tytuł przed pkt 16:

zamiast: „II. TECHNOLOGIE ELIMINOWANIA EMISJI NO_x POCHODZĄCYCH Z POJAZDÓW MECHANICZNYCH”,

powinno być: „II. TECHNOLOGIE KONTROLI EMISJI NO_x Z POJAZDÓW SILNIKOWYCH”.

51. Strona 12, załącznik techniczny, pkt 16 zdanie drugie:

zamiast: „(...) określonych w rozporządzeniu EWG nr 13 przyjętym w celu wdrożenia postanowień Porozumienia z 1958 roku dotyczącego jednolitych warunków zatwierdzania i wzajemnego uznawania zatwierdzeń pojazdów mechanicznych i ich części.”,

powinno być: „(...) określonych w regulaminie EKG nr 13 przyjętym w celu wdrożenia postanowień Porozumienia z 1958 roku dotyczącego przyjęcia jednolitych warunków homologacji i wzajemnego uznawania homologacji wyposażenia i części pojazdów silnikowych.”.

52. Strona 12, załącznik techniczny, pkt 17:

zamiast: „(...) w wielu państwach Komisji, przynosząc 40–80 % wszystkich emisji krajowych. Pojazdy napędzane benzyną są źródłem (...)”,

powinno być: „(...) w wielu państwach Komisji, z 40–80 % udziałem w całkowitej emisji krajowej. Zazwyczaj pojazdy benzynowe są źródłem (...)”.

53. Strona 13, załącznik techniczny, tabela 2, tytuł:

zamiast: „Definicja norm emisji”,

powinno być: „Określenie standardów emisji”.

54. Strona 13, załącznik techniczny, tabela 2, pierwsza kolumna, pkt A:

zamiast: „A. ECE R. 15–04”,

powinno być: „A. EKG R. 15–04”.

55. Strona 13, załącznik techniczny, tabela 2, trzecia kolumna, pkt A:

zamiast: „Aktualna norma ECE (rozporządzenie nr 15, w tym seria poprawek 04, przyjęta stosownie do Porozumienia z 1953 roku określonego w pkt 16 powyżej), przyjęta również przez Europejską Wspólnotę Gospodarczą (dyrektywa 85/351/EWG). Cykl prób ECE R.15 podczas jazdy po mieście. Limit emisji zależy od masy pojazdu.”

powinno być: „Aktualny standard EKG (regulamin nr 15, w tym seria poprawek 04, przyjęta stosownie do Porozumienia z 1958 roku określonego w pkt 16 powyżej), przyjęta również przez Europejską Wspólnotę Gospodarczą (dyrektywa 85/351/EWG). Cykl prób EKG R.15 podczas jazdy po mieście. Wielkość graniczna emisji zależy od masy pojazdu.”

56. Strona 13, załącznik techniczny, tabela 2, trzecia kolumna, pkt B:

zamiast: „Normy te zostaną wprowadzone (...). Stosuje się cykl prób ECE R. 15 w warunkach jazdy po mieście. Norma dotycząca silników > 2 l jest ogólnie rzecz biorąc równa normie US 1983. (...)”,

powinno być: „Standardy te zostaną wprowadzone (...). Stosuje się cykl prób EKG R. 15 w warunkach jazdy po mieście. Standard dotyczący silników > 2 l jest, ogólnie rzecz biorąc, równoważny standardom US 1983. (...)”.

57. Strona 13, załącznik techniczny, tabela 2, trzecia kolumna, pkt C:

zamiast: „Norma dla legislacji krajowej oparta na »dokumencie głównym«, opracowana po spotkaniu Ministrów Środowiska ośmiu krajów w Sztokholmie w roku 1985. Odpowiadająca normom US 1987 z następującymi procedurami testów: (...)”,

powinno być: „Standardy dla legislacji krajowej oparte na »dokumencie głównym«, opracowane po spotkaniu Ministrów Środowiska ośmiu krajów w Sztokholmie w roku 1985. Odpowiadające standardom US 1987 z następującymi procedurami testów: (...)”.

58. Strona 13, załącznik techniczny, tabela 3, tytuł:

zamiast: „Technologie stosujące się do silników benzynowych, wyniki emisji, koszty i zużycie paliwa odpowiadające normom emisji”,

powinno być: „Technologie dla silników benzynowych, efekty redukcji emisji, koszty i zużycie paliwa odpowiadające normom emisji”.

59. Strona 13, załącznik techniczny, tabela 3, kolumna trzecia, tytuł:

zamiast: „Całkowite ^(a) ograniczenie NO_x redukcja (%)”,

powinno być: „Całkowita ^(a) redukcja NO_x (%)”.

60. Strona 13, załącznik techniczny, tabela 3, kolumna trzecia, pkt A:

zamiast: „(°)”,

powinno być: „— (°)”.

61. Strona 13, załącznik techniczny, tabela 3, przypis c pod tabelą:

zamiast: „(°) Współczynnik całkowitej emisji NO_x = 2,6 g/km.”,

powinno być: „(°) Wskaźnik całkowitej emisji NO_x = 2,6 g/km.”.

62. Strona 14, załącznik techniczny, pkt 23:

zamiast: „23. Normy emisji A, B, C i D obejmują wartości graniczne nie tylko dla emisji NO_x, lecz również dla emisji węglowodoru (HC) i tlenku węgla (CO). Oszacowania dotyczące redukcji emisji dla tych substancji zanieczyszczających, w stosunku do ECE R. 15–04 zostały podane w tabeli 4.”,

powinno być: „23. Standardy emisji A, B, C i D obejmują wartości graniczne nie tylko dla emisji NO_x, lecz również dla emisji węglowodorów (HC) i tlenku węgla (CO). Oszacowania dotyczące redukcji emisji dla tych substancji zanieczyszczających, w stosunku do EKG R. 15–04 zostały podane w tabeli 4.”.

63. Strona 14, załącznik techniczny, tabela 4, tytuł:
zamiast: „Szacowane ograniczenie emisji HC i CO przypadające na samochody osobowe z silnikiem benzynowym, według różnych technologii”,
powinno być: „Szacunkowa redukcja emisji HC i CO z osobowych samochodów benzynowych, według różnych technologii”.
64. Strona 14, załącznik techniczny, pkt 24:
zamiast: „24. Obecne samochody z silnikiem Diesla mogą spełnić normy dotyczące emisji NO_x ustalone dla norm A, B i C. Ścisłe wymagania dotyczące emisji pyłów jak również ścisłe wartości graniczne (...)”,
powinno być: „24. Obecne samochody z silnikiem Diesla mogą spełnić standardy dotyczące emisji NO_x ustalone dla norm A, B i C. Ostre wymagania dotyczące emisji pyłów jak również restrykcyjne wartości graniczne (...)”.
65. Strona 14, załącznik techniczny, pkt 26:
zamiast: „26. Ten rodzaj pojazdu ma jedynie niewielkie znaczenie w Europie Zachodniej, a korzystanie z niego (...)”,
powinno być: „26. Ten rodzaj pojazdów ma niewielkie znaczenie w Europie Zachodniej, a korzystanie z nich (...)”.
66. Strona 14, załącznik techniczny, pkt 27 zdanie trzecie:
zamiast: „(...) silnikami z turbosprężarką. Tendencja ta (...)”,
powinno być: „(...) silnikami z turbodoładowaniem. Tendencja ta (...)”.
67. Strona 15, załącznik techniczny, tabela 5, tytuł:
zamiast: „Definicja norm emisji”,
powinno być: „Określenie standardów emisji”.
68. Strona 15, załącznik techniczny, tabela 5, kolumna pierwsza, pkt I:
zamiast: „I. ECE R. 49”,
powinno być: „I. EKG R. 49”.
69. Strona 15, załącznik techniczny, tabela 6, tytuł:
zamiast: „Silniki Diesla pojazdów o dużej nośności: technologie, wyniki emisji ^(a) i koszty odpowiadające poziomowi emisji określonego w normach”,
powinno być: „Silniki Diesla pojazdów o dużej nośności: technologie, efekty redukcji emisji ^(a) i koszty odpowiadające poziomowi emisji określonego w normach”.
70. Strona 15, załącznik techniczny, tabela 6, kolumna czwarta, pkt II i III:
zamiast: „115 USD (z czego 69 USD można przypisać NO_x) ^(c)
404 USD (z czego 68 USD można przypisać normie NO_x) ^(c)”,
powinno być: „115 USD (z czego 69 USD można przypisać standardowi NO_x) ^(c)
404 USD (z czego 68 USD można przypisać standardowi NO_x) ^(c)”.
-

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady 2010/784/WPZiB z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) 60

2010/785/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 17 grudnia 2010 r. uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia pyriofenonu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9076) ⁽¹⁾ .. 64

2010/786/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie przyznania odstępstw od stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 452/2008 dotyczącego tworzenia i rozwoju statystyk z dziedziny edukacji i uczenia się przez całe życie w odniesieniu do Belgii, Niemiec, Estonii, Irlandii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Włoch, Węgier, Malty, Polski, Portugalii, Finlandii i Zjednoczonego Królestwa (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9126)..... 66

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do Protokołu do Konwencji z 1979 roku w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości dotyczący kontroli emisji tlenków azotu lub ich przepływu o charakterze transgranicznym (Dz.U. L 149 z 21.6.1993) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 11, tom 19, s. 5) 73

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

